

ΤΕΥΧΟΣ
ISSUE

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

1

χημικά χρονικά

ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1984

JANUARY 1984

ΤΟΜΟΣ 49
VOLUME

9ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΗΜΕΙΑΣ
ΧΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
5-10 Νοέμβρη, Αθήνα 1984

chimika chronika

GENERAL EDITION

CCGEAC 49 (1) 373-417 (1984)

Το μικρότερο πλεονέκτημα στα όργανα CONSORT είναι η χαμηλή τιμή.

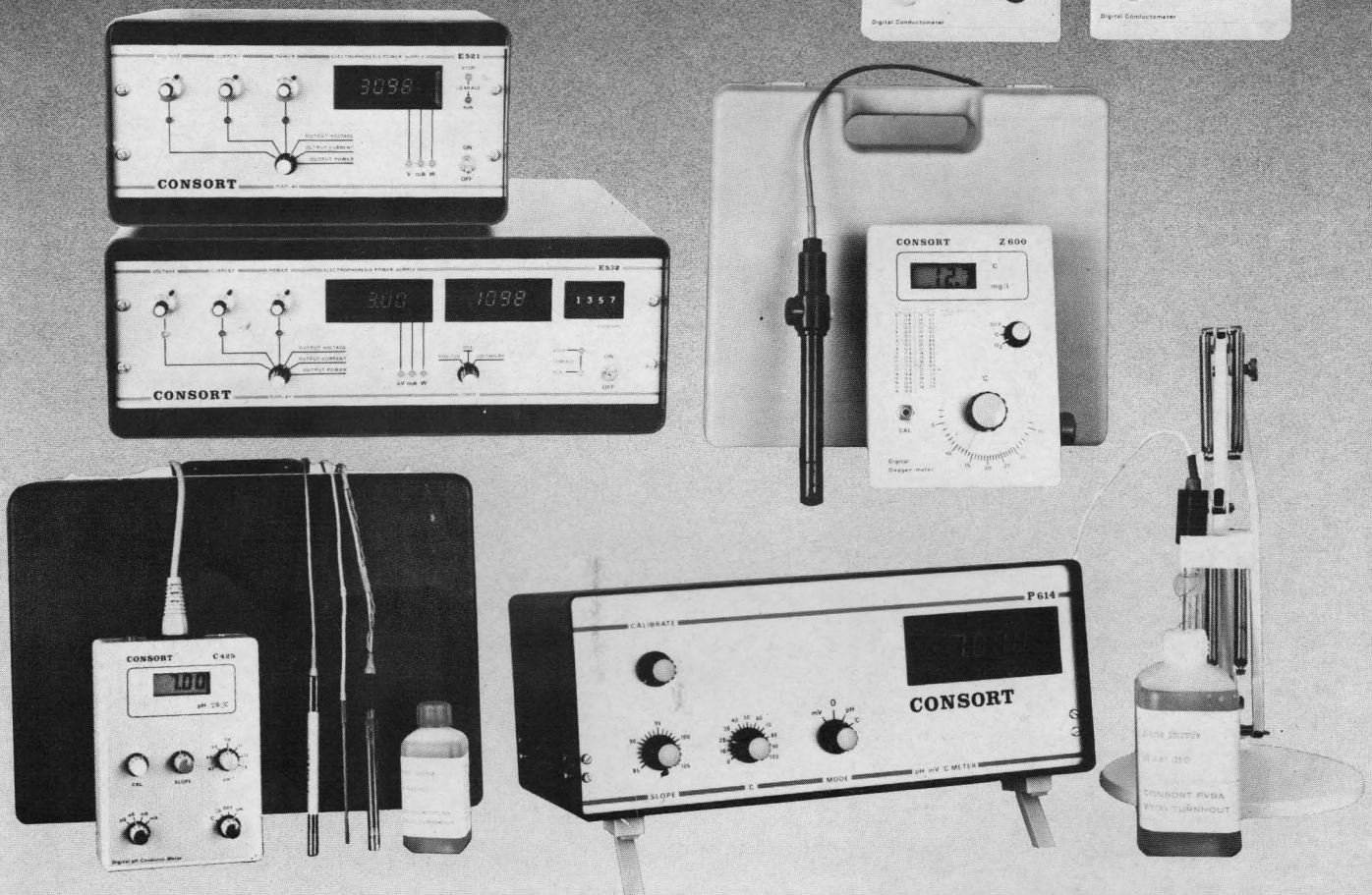
Η CONSORT Βελγίου, ένας από τους μεγαλύτερους κατασκευαστές αναλυτικών οργάνων, πρόσφερε πάντα **καλά όργανα σε σωστή τιμή.**

Τα όργανα της CONSORT, **ψηφιακά πεχάμετρα, αγωγιμόμετρα, οξυγονόμετρα,** αναλυτές ιόντων κ.α., φορητά ή εργαστηρίου, εκτός από ακρίβεια και αξιοπιστία έχουν και σκληρή κατασκευή. Γι αυτό η CONSORT δίνει ανεπιφύλακτα **2 χρόνια εγγύηση.**

Ακόμα, τα φορητά, με τη μεγάλη διάρκεια των συσσωρευτών τους, (200 ώρες συνεχούς λειτουργίας) καταργούν κυριολεκτικά την πρίζα.

Έτσι πάμε το όργανο στο διάλυμα και όχι το διάλυμα στο όργανο.

Μπορούμε λοιπόν να πούμε ότι πραγματι η **χαμηλή τιμή** των οργάνων της CONSORT, είναι το μικρότερο πλεονέκτημά τους.

CONSORT

Μεγάλο όνομα στα όργανα μετρήσεως

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:

 NORM

ΒΟΥΛΗΣ 18, 105 63 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 322 9337 - 323 4988 ΤΛΧ.: 22 2985 NORM

Χημικά Χρονικά

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ

ΤΟΜΟΣ
VOLUME 49

ΤΕΥΧΟΣ
NUMBER 1

Συντακτική Επιτροπή

Ανδρουλάκη Βάνα
Γεωργαντά Ματίνα
Δηλάρη Ειρήνη
Καραμπάσης Γιάννης
Καφώρος Θανάσης
Κρητικού Λένα
Μαργωμένου - Λεωνιδοπούλου Γεωργία
Παπαευσταθίου Θύμιος
Πετρούτσος Γεώργιος
Προύντζος Παναγιώτης
Σαμπατάκου Μαρία
Χατζηγιαννακού Αθηνά

Διοικούσα Επιτροπή

Π. Προύντζος Διευθυντής Σύνταξης
Μ. Σαμπατάκου Γεν. Γραμματέας
Ε. Δηλάρη
Γ. Μαργωμένου - Λεωνιδοπούλου
Γ. Πετρούτσος

Εκπρόσωποι Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ.

Θόδωρος Αργυρίου
Παναγιώτης Παπαδόπουλος

Πληροφορίες

Ντενίς Δημητσίανου - Βλαχοπούλου
Κάνιγγος 27 Τηλ. 36.21.524

Ιδιοκτήτης

ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
Κάνιγγος 27, 36.21.524

Εκδότης

Παναγιώτης Χαμακιώτης
Κάνιγγος 27, 36.21.524

Διευθυντής Σύνταξης

Παναγιώτης Προύντζος
Κάνιγγος 27, 36.21.524

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

Ν. Δέρβης Προύσης 1 - Κάτω Πετράλωνα
Τηλ. 34.65.427 - 34.70.860 - 34.64.231

Συνδρομές

Βιομηχανίες - Οργανισμοί	1500 δρχ.
Ιδιώτες	500 »
Φοιτητές	100 »
Τιμή τεύχους	30 »
Συνδρομή εξωτερικού	28 \$ USA

Περιεχόμενα

• 9ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας	373
• Ανακοίνωση - Πρόσκληση του 9ου Π.Σ.Χ.	375
• 8ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας	376
• Εισηγήσεις του Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ. στο 8ο Π.Σ.Χ.	382
• Φάρμακα: Μερική ανασκόπηση των τελευταίων εξελίξεων των Α. Κρητικού, Θ. Παπαευσταθίου	391
• Προβλήματα στη σχέση μεταξύ των συστημάτων εκπαίδευσης και απασχόλησης στη Χημεία. Μία αναφορά από τη Δ. Γερμανία του Καθ. Η.Α. Stabb	399
• Από την Κίνηση Τοπικών και Κλαδικών Συλλόγων	403
• Συνέδρια - Συμπόσια - Σεμινάρια	409
• Ειδήσεις - Σχόλια	409
• Ελεύθερη Γνώμη	411
• Ανακοινώσεις	412
• Χημικά όπλα και ο ρόλος του επιστήμονα	413

Ή Ε.Ε.Χ. και η Σ.Ε. των Χημικών Χρονικών δεν ευθύνονται
για άποψεις που διατυπώνονται στα έντυπα κείμενα.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Περιεχόμενο και Μορφή του Περιοδικού. Αυτά αναδιαμορφώνονται με τις μακροχρόνιες συλλογικές προσπάθειες του φορέα των Ελλήνων Χημικών.

Στά ΧΧ αντικατοπτρίζονται γενικά οι προβληματισμοί του κλάδου, οι σκοποί και οι στόχοι της ΕΕΧ μαζί με την πολιτική της επιδιώξης τους.

Μέσα στα πλαίσια αυτά και με το ίδιο πνεύμα, τα ΧΧ θεωρούν ως κύριο σκοπό τους την ενημέρωση του κλάδου πάνω στα επαγγελματικά θέματα και στις επιτεύξεις της χημικής επιστήμης και της χημικής τεχνολογίας που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για προώθηση λύσεων κοινωνικο-οικονομικών προβλημάτων της χώρας μας.

Ταξινόμηση της Ύλης. Τα ΧΧ δημοσιεύουν άρθρα ή μελέτες, καθώς και κείμενα με μικρή έκταση, όπως ειδήσεις, κριτική και σχόλια πάνω σε θέματα της επιστήμης, της βιομηχανίας, της εκπαίδευσης, κλπ. καθώς και πάνω σε επαγγελματικές, συνδικαλιστικές ή άλλες δραστηριότητες της ΕΕΧ και των κλαδικών ή τοπικών συλλόγων. Στην ίδια κατηγορία υπάγονται επίσης και τα κείμενα ψηφισμάτων, ανακοινώσεων, ύπομνημάτων, νόμων, διαταγμάτων, αποφάσεων κλπ. Τα άρθρα και οι μελέτες διακρίνονται σε:

α) Ανασκοπήσεις ή ενημερώσεις πάνω σε θέματα καθαρής και εφαρμοσμένης χημείας και χημικής τεχνολογίας.

β) Άρθρα βιομηχανικού, τεχνικο-οικονομικού και οικονομολογικού ενδιαφέροντος σχετιζόμενα με το έργο και την αποστολή του χημικού στην προσπάθεια της ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας και της κοινωνικής προόδου της χώρας.

γ) Έρευνες και μελέτες με αντικείμενο την αξιοποίηση ή την καλύτερη και πιο συμφέρουσα εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών της χώρας.

δ) Άρθρα και έρευνες εκπολιτιστικού περιεχομένου που συνδέονται με το έργο και την κοινωνική αποστολή των χημικών ή των επιστημόνων γενικότερα, ως μελών του κοινωνικού συνόλου.

ε) Άρθρα και έρευνες σχετικές με την εκπαίδευση και την επιμόρφωση των χημικών.

στ) Άρθρα και μελέτες για τα επαγγελματικά θέματα των χημικών, κατά προτίμηση θεμελιωμένες, με στατιστικά στοιχεία.

Για την κρίση των ένυπογράφων άρθρων ή μελετών (ένός ή περισσότερων συγγραφέων), σημαντικό ρόλο παίζει ο χαρακτηρισμός (ή η κατάταξη) τους σε μία από τις παρακάτω κατηγορίες:

1. Άρθρα Άνασκόπησης. Τα άρθρα αυτά χαρακτηρίζονται ως έμπεριστατωμένες μελέτες βιβλιογραφικής άνασκόπησης (reviews) με πλήρη κάλυψη του θέματος, ενημερωμένα με τα τελευταία βιβλιογραφικά δεδομένα, με τυχόν σύνδεση με άλλους επιστημονικούς κλάδους και με κριτική συνεισφορά απ' τόν ή τούς συγγραφείς, ώστε να εξασφαλίζεται ο απαιτούμενος βαθμός πρωτοτυπίας.

2. Ειδικά θέματα. Ανασκοπήσεις ή άλλου είδους κείμενα, που αποσκοπούν στο να ενημερώνουν τόν αναγνώστη πάνω σε ένα ειδικό θέμα. Αυτά τα άρθρα πρέπει να είναι βιβλιογραφικά ενημερωμένα, αλλά μόνο ως προς τό συγκεκριμένο θέμα. Επί πλέον τα πολύ εξειδικευμένα σημεία των άρθρων αυτών με συνοπτική διατύπωση καταχωρούνται με τη μορφή «παραρτήματος» στο τέλος της εργασίας και αποτελούν συμπληρωματική προσθήκη.

3. Θεωρητικά μέρη διατριβών. Αυτά είναι τμήματα διατριβών που έχουν εγκριθεί από Ανώτατες Σχολές και κατά τεκμήριο εκπληρώνουν τις προϋποθέσεις ενός άρθρου άνασκόπησης. Ωστόσο, ή ειδική προσαρμογή του κειμένου τους, σύμφωνα με τούς γενικότερους σκοπούς και τό πνεύμα του περιοδικού είναι πολλές φορές άπαραίτητη.

4. Διαλέξεις ή περιλήψεις διαλέξεων. Κείμενα κατάλληλα προσαρμοσμένα για τό περιοδικό. Η παράθεση βιβλιογραφίας

συνιστάται αλλά δέν είναι άπαραίτητη.

5. Μεταφράσεις (πιστές ή ελεύθερες) άρθρων δημοσιευμένων σε άλλα περιοδικά. Για τή δημοσίευσή τους είναι άπαραίτητη ή προουθενόηση με τή ΣΕ των ΧΧ.

6. Άλλα κατατοπιστικά άρθρα ή δημοσιογραφικές έρευνες χωρίς αξιώσεις πρωτοτυπίας, αλλά με τή βασική προϋπόθεση να πραγματεύονται κάποιο θέμα πραγματικά γενικού ενδιαφέροντος.

Όργάνωση της ύλης. Τα κείμενα των εργασιών που υποβάλλονται στη ΣΕ για δημοσίευση πρέπει να είναι δακτυλογραφημένα σε διπλό διάστημα και με περιθώρια 3-4 εκ. στο άριστερό και πάνω μέρος της σελίδας και σε τρία όντίτυπα.

Για τα άρθρα και τίς μελέτες ακολουθούνται οι παρακάτω προδιαγραφές:

Η πρώτη σελίδα θά περιέχει τόν τίτλο της εργασίας που θά πρέπει να είναι συνοπτικός και ενημερωτικός και προηγείται του όνόματος του συγγραφέα. Στο όνομα ή στα όνόματα των συγγραφέων μπορεί να υπάρχουν άστερισκίτι που δείχνουν τίς ύποσημειώσεις είτε σχετικά με τούς τίτλους ή τήν παρούσα διεύθυνση εργασίας τους κλπ. Ακολουθεί μία ελληνική περίληψη και περιγραφικές λέξεις (λέξεις κλειδιά).

Οι σελίδες της εργασίας θά πρέπει να είναι άριθμημένες. Τό όλο κείμενο που άποτελείται από ξεχωριστά κεφάλαια και ύποκεφάλαια θά πρέπει να είναι όλοκληρωμένο και καλά τεκμηριωμένο. Τό πρώτο κεφάλαιο είναι συνήθως ή εισαγωγή που καθορίζει τούς λόγους για τήν παρουσίαση της εργασίας και αναφέρεται συνήθως σε προηγούμενες εργασίες σ' αυτό τό θέμα. Σε χωριστή σελίδα ακολουθεί άγγλική περίληψη με άγγλικό τίτλο της εργασίας (λέξεις κλειδιά) και τό όνομα ή τα όνόματα του ή των συγγραφέων. Η ειδική βιβλιογραφική ενημέρωση με παραπομπές στο κείμενο γράφεται στο τέλος του κειμένου, σύμφωνα με τίς όδηγίες που δίδονται στα ΧΧ. Νέα Σειρά. Σε ιδιαίτερες σελίδες γράφονται οι πίνακες και τα σχήματα με τίς λεζάντες και ό συγγραφέας σημειώνει τή θέση του πίνακα και του σχήματος μέσα στο κείμενο στο περιθώριο.

Μακροσκελείς πίνακες, με πολλές κατακόρυφες στήλες ή που περιλαμβάνουν χημικούς τύπους και άλλες παραστάσεις, πρέπει να υποβάλλονται σε τέτοια μορφή, ώστε να είναι δυνατή ή άπ' εύθειας φωτογράφιση τους σε ομίκρυνση, για να δημοσιευθούν. Τό ίδιο ισχύει για όλα τα σχήματα ή φωτογραφίες, που ένα καθαρό άναπαραγωγίσιμο πρωτότυπο πρέπει να συνοδεύει τό ένα από τα τρία άντίτυπα της εργασίας.

Επιμέλεια δοκιμών. Οι συγγραφείς είναι ύπεύθυνοι για τόν τελικό έλεγχο των κειμένων πριν από τό τύπωμα μέσα στον ελάχιστο δυνατό χρόνο και πάντως όχι με καθυστέρηση πάνω από 3 μέρες. Δραστικές τροποποιήσεις ή προσθήκες στο κείμενο κατά τό στάδιο αυτό δέν γίνονται δεκτές.

Υποβολή της ύλης. Τα κείμενα των εργασιών κάθε κατηγορίας για δημοσίευση υποβάλλονται στα Χημικά Χρονικά (Κάνιγγος 27) και πρέπει να συμφωνούν με τίς τεχνικές προδιαγραφές.

Άκόμα πρέπει να συνοδεύονται από ένα διαβιβαστικό γράμμα προς τή ΣΕ όπου με συντομία θά έξηγηται γιατί τό κείμενο της εργασίας μπορεί να θεωρηθεί ότι παρουσιάζει ευρύτερο ενδιαφέρον και είναι σημαντικό για τόν κλάδο. Στο γράμμα αυτό οι συγγραφείς θά καθορίζουν άκόμη σε ποιά από τίς παραπάνω κατηγορίες άνήκει ή εργασία (για να διευκολυνθεί ή κρίση κάτω από τό αντίστοιχο πρίσμα).

Υπονοείται ότι βασική προϋπόθεση για τή δημοσίευση των κειμένων, που στέλνονται στα ΧΧ, είναι να μην έχουν δημοσιευτεί σε άλλο περιοδικό ή να μην έχουν σταλεί για δημοσίευση.

9ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας

Η Ε.Ε.Χ., σε συνεργασία με τον Π.Σ.Χ.Β., διοργανώνουν το 9ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΗΜΕΙΑΣ, που θα γίνει στην Αθήνα στο διάστημα 5-10 Νοεμβρίου 1984.

Το θέμα του Συνεδρίου είναι: «ΧΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ»

Στο Ε΄ Π.Σ.Χ., τον Νοέμβριο του 1980, εκφράστηκαν έντονα οι ανησυχίες του κλάδου για τη πορεία της Ελληνικής Βιομηχανίας, ενώ παράλληλα παρουσιάστηκαν θέσεις που τέθηκαν υπ' όψη της Πολιτείας για την εφαρμογή τους στα πλαίσια της πολιτικής για τη βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας. Θέσεις που σε ορισμένους τομείς εφαρμόστηκαν.

Η επιτυχία αυτή αποτέλεσε αναμφισβήτητη απόδειξη ότι οι Έλληνες Χημικοί, που διευθύνουν και στελεχώνουν τους διάφορους βιομηχανικούς κλάδους, έχουν τη δύναμη και τη θέληση να μελετήσουν τα προβλήματα και να προτείνουν τις σωστές θέσεις για την ενίσχυση και ανάπτυξη του βιομηχανικού τομέα της παραγωγής, ενός χώρου στον οποίο η επιστήμη της Χημείας έχει καθοριστική σημασία.

Η Ε.Ε.Χ με πλήρη συναίσθηση των υποχρεώσεών της σαν θεσμοθετημένος σύμβουλος του Κράτους και ο Π.Σ.Χ.Β., συνδικαλιστικός φορέας των Χημικών Βιομηχανίας, με ακλόνητη πίστη ότι η βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας αποτελεί βασική προϋπόθεση για την οικονομική και κοινωνική βελτίωση του επιπέδου ζωής του Ελληνικού λαού, καλούν τον κλάδο για μία ακόμη κοινωνική προσφορά.

Οργανώνουν το 9ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΗΜΕΙΑΣ με θέμα: «ΧΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ».

Στόχος του Συνεδρίου είναι:

Να παρουσιασθούν οι θέσεις των φορέων των Χημικών, σαν αποτέλεσμα της γνώσης και της πείρας των μελών τους, για τη λήψη μέτρων και τη χάραξη μιάς πολιτικής, που θα εξασφαλίζει άμεση στήριξη της ανεπαρκούς σήμερα βιομηχανικής παραγωγής και θα στοχεύει στην ανεξάρτητη, αυτοδύναμη ανάπτυξη της.

Κάτω από συνθήκες οικονομικής ύφεσης, με συνεχώς διογκούμενη ανεργία, με τον θεμιτό και αθέμιτο ανταγωνισμό των μεγάλων βιομηχανικών συγκροτημάτων ανεπτυγμένων χωρών και τις δυσμενείς συνθήκες που αντιμετωπίζει η Ελληνική βιομηχανία απ' την ένταξη στην Ε.Ο.Κ., χρειάζεται μία γενική προσπάθεια και κινητοποίηση για να διασφαλιστεί αυτό που έχει δημιουργήσει στον βιομηχανικό τομέα ο μόχθος του Έλληνα εργαζόμενου.

Οι ασταθείς συνθήκες που χαρακτηρίζουν σήμερα τον βιομηχανικό τομέα πρέπει με αποφασιστικότητα, με καινούργιους θεσμούς και νοοτροπία να μεταβληθούν σε σταθερή και δυναμική πορεία, για να αξιοποιηθούν οι τεράστιοι εθνικοί πόροι που διατέθηκαν για το χτίσιμο της Ελληνικής Βιομηχανίας.

Η εγχώρια παραγωγή δοκιμάζεται σήμερα, εξ αιτίας της άναρχης ανάπτυξης της Βιομηχανίας, απ' την έντονη πίεση του διεθνούς ανταγωνισμού και πρέπει με κάθε θυσία να προστατευθεί:

Η ανταγωνιστικότητα της βιομηχανικής παραγωγής μπορεί να εξασφαλιστεί:

- α) Με εφαρμογή σύγχρονης τεχνολογίας στη παραγωγή, με επιστημονικό έλεγχο και επίβλεψη.
- β) Με οργάνωση της παραγωγής και της διοίκησης των βιομηχανικών επιχειρήσεων.
- γ) Με αύξηση της παραγωγικότητας.
- δ) Με την κατανόηση και ανεπιφύλακτη παραδοχή ότι η εποχή των υπέρμετρων και χωρίς έλεγχο κερδών έχει πια περάσει.
- ε) Με εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας όσον αφορά τη σωστή λειτουργία και έλεγχο των βιομηχανικών επιχειρήσεων και την προστασία της βιωσιμότητάς τους.
- στ) Με την εφαρμογή συστηματικού ελέγχου ποιότητας στη παραγωγική διαδικασία και με τον καθορισμό σύγχρονων προδιαγραφών για τα παραγόμενα προϊόντα.
- ζ) Με την εξασφάλιση σταθερών και σύγχρονων όρων εργασίας, χωρίς το άγχος της ανασφάλειας ή του κινδύνου για τους εργαζόμενους.
- η) Με την ανάπτυξη επενδυτικών πρωτοβουλιών απ' το Δημόσιο, ιδιαίτερα σε τομείς έρευνας και τεχνολογικών εφαρμογών που κρίνονται εθνικά και κοινωνικά αναγκαίοι.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες είναι βέβαιο ότι πολλοί παραδοσιακοί βιομηχανικοί κλάδοι, που σήμερα κλονίζονται, μπορούν όχι μόνο να αντισταθούν στον διεθνή ανταγωνισμό αλλά και να συντελέσουν σε αύξηση των εξαγωγών. Παράλληλα, με διεύρυνση των προγραμμάτων παραγωγής, μπορούν να βοηθήσουν σε περιορισμό των εισαγωγών προϊόντων, που εντελώς αδικαιολόγητα εισάγονται από ξένες χώρες.

Παραδοσιακοί βιομηχανικοί κλάδοι, στο βαθμό που μπορούν να εξασφαλίσουν ποιοτικά και οικονομικά τα συμφέροντα της κατανάλωσης, εκτοπίζοντας τον ξένο ανταγωνισμό, αποτελούν την υποδομή και παρέχουν τα μέσα για την ανάπτυξη βιομηχανικών δραστηριοτήτων σε σύγχρονους βιομηχανικούς τομείς, συμβάλλοντας έτσι στην αυτοδύναμη βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας.

Βασικά κριτήρια για την επιλογή των νέων βιομηχανικών δραστηριοτήτων πρέπει να είναι:

- α) η δυνατότητα αξιοποίησης εγχώριων α' υλών και πηγών ενέργειας.
- β) η δυνατότητα εφαρμογής και παραπέρα ανάπτυξης ελληνικής τεχνολογίας.
- γ) ο βαθμός απορρόφησης εργατικού δυναμικού και αύξησης της απασχόλησης γενικότερα.
- δ) η αύξηση του ποσοστού της προστιθέμενης αξίας.
- ε) η δυνατότητα εξαγωγών ή και η μείωση αντίστοιχων εισαγωγών.
- στ) οι τάσεις της διεθνούς παραγωγής
- ζ) οι ανάγκες της ελληνικής αγοράς σε σχέση με τους αναπτυξιακούς στόχους της χώρας.

Αποτελεί γενική εκτίμηση ότι για να συγκεντρωθεί η ύλη που θα παρουσιαστεί στο Συνέδριο, πρέπει να προηγηθεί μιά βαθειά μελέτη του κάθε βιομηχανικού κλάδου και σωστή αξιολόγηση της συμβολής αυτού στην Εθνική Οικονομία.

Η μελέτη αυτή θα γίνει σε προσυεδριακές εκδηλώσεις στις οποίες θα κληθούν να πάρουν μέρος πεπειραμένοι επιστήμονες του συγκεκριμένου βιομηχανικού χώρου.

Οι βιομηχανικοί κλάδοι που θα μελετηθούν σ' αυτές τις προσυεδριακές εκδηλώσεις, ενδεικτικά είναι:

1. Πετρέλαια (εξόρυξη - διύλιση - διακίνηση) - Πετροχημικά.
2. Κλωστούφαντουργία.
3. Βιομηχανία τροφίμων (οινοποιία - ποτοποιία - οινοπνευματοποιία, λίπη - έλαια, αλευροβιομηχανία).
4. Μεταλλευτικές και μεταλλουργικές επιχειρήσεις.
5. Ηλεκτροχημικές επιχειρήσεις (ανοδιώσεις, επιμεταλλώσεις)
6. Πλαστικά - ελαστικά - συνθετικές υφάνοιμες ύλες.
7. Χρώματα - βερνίκια - κόλλες.
8. Χαρτοβιομηχανία.
9. Χημικές βιομηχανίες - Λιπάσματα.
10. Τοιμέντα - Δομικά υλικά. Πυρίμαχα - οξύμαχα.
11. Φαρμακοβιομηχανία και Γεωργικά - κτηνιατρικά φάρμακα.
12. Απορρυπαντικά - σαπούνια, Καλλυντικά.
13. Δέρματα.
14. Δημόσιες επιχειρήσεις - Οργανισμοί κοινής ωφέλειας.

Σε κάθε προσυεδριακή εκδήλωση θα εξετάζεται ένας βιομηχανικός κλάδος και θα επιδιώκεται μιά πλήρης χαρτογράφηση του, που θα περιλαμβάνει:

- τον αριθμό και το μέγεθος των μονάδων.
- τη θέση του κλάδου από πλευράς εφαρμοζόμενης τεχνολογίας.
- το βαθμό κάλυψης των επιχειρήσεων με τεχνικό-επιστημονικό προσωπικό.
- τη δυνατότητα διεύρυνσης των προγραμμάτων παραγωγής με άλλα προϊόντα του ίδιου ή άλλου κλάδου, που σήμερα εισάγονται.
- τις συνέπειες του κλάδου απ' την ένταξη στην Ε.Ο.Κ.
- την ανταγωνιστικότητα του κλάδου και τα απαραίτητα μέτρα για την εξασφάλιση ανταγωνιστικότητας.
- τις χρησιμοποιούμενες πρώτες και βοηθητικές ύλες καθώς και τη δυνατότητα για την εξασφάλιση αυτών από εγχώριες πηγές.
- τη συμβολή του κλάδου στην Εθνική Οικονομία.
- ποιές άλλες μονάδες μπορούν να προταθούν για ίδρυση, ώστε να καθίσταται ο κλάδος όσο το δυνατό λιγότερο εξαρτημένος ή ανεξάρτητος.

Με βάση τα στοιχεία αυτά και ό,τι άλλο προκύψει από ένα ελεύθερο και δημοκρατικό διάλογο, θα διατυπωθούν διάφορες απόψεις για την εξυπηρέτηση των στόχων του Συνεδρίου, που θα μπορούν να παρουσιασθούν υπό τη μορφή ομαδικών ή ατομικών εισηγήσεων.

Τονίζεται ιδιαίτερα ότι οι προσυεδριακές εκδηλώσεις δεν έχουν το νόημα της εξαγωγής συμπερασμάτων, που σε δεύτερη φάση θ' ανακοινωθούν στο Συνέδριο. Οι εκδηλώσεις αυτές έχουν σαν σκοπό να μεταφέρουν την γνώση και την πείρα των συναδέλφων που γνωρίζουν τις πτυχές και τις αιτίες της σημερινής κατάστασης, καθώς και τους ενδεδειγμένους τρόπους αντιμετώπισης, στη μορφή εισηγήσεων για συγκεκριμένα θέματα.

Εκτός απ' τη διαδικασία των προσυεδριακών εκδηλώσεων, εισηγήσεις που θα παρουσιασθούν στο Συνέδριο, μπορούν να υποβληθούν απ' ευθείας στην Οργανωτική Επιτροπή, υπό την προϋπόθεση πάντοτε ότι το περιεχόμενό τους θα ανταποκρίνεται στο θέμα του Συνεδρίου.

Το Συνέδριο απευθύνεται στους χημικούς και στο σύνολο των επιστημόνων άλλων ειδικοτήτων, που απ' τη φύση της επιστήμης τους συμμετέχουν στη μελέτη των προβλημάτων της βιομηχανικής παραγωγής και της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας.

Το θέμα του Συνεδρίου καθιστά αναγκαία τη παρουσίαση επιστημονικών εργασιών ή ανακοινώσεων σε βασική και κυρίως εφαρμοσμένη έρευνα. Δεν νοείται σωστή βιομηχανική ανάπτυξη αποκομμένη απ' τη μελέτη και την ερευνητική προσπάθεια πάνω σε νέες συνθέσεις, συνθήκες, μεθόδους, διεργασίες κλπ., που θα οδηγήσουν σε νέα βιομηχανικά προϊόντα ή παραγωγικές διαδικασίες. Για το λόγο αυτό, το Συνέδριο θα αποτελέσει σημαντική ευκαιρία, να παρουσιάσουν οι συνάδελφοι των Α.Ε.Ι. και των Ερευνητικών Ιδρυμάτων το επιστημονικό τους έργο.

Το Δ.Σ. έχει πλήρη επίγνωση του δύσκολου έργου που έχει να επιτελέσει η Ο.Ε. του 9ου Π.Σ.Χ., μέσα σε μικρό σχετικά χρονικό διάστημα.

Η εμπειρία από τα μέχρι σήμερα Συνέδρια και η ομόθυμη συμπαράσταση του κλάδου, που τόσο έντονα εκδηλώνεται σ' αυτά, αποτελούν εγγύηση για μιά ακόμη ουσιαστική προσφορά στο κοινωνικό σύνολο και στη χώρα.

Το 9ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΗΜΕΙΑΣ, που φέτος συμπίπτει με τα 60 χρόνια απ' την ίδρυση της Ε.Ε.Χ., πρέπει να αποτελέσει σταθμό στην ιστορία του Συλλογικού μας οργάνου και να καταξιώσει τον κλάδο των Ελλήνων Χημικών, σαν βασικό συντελεστή μιάς αναμορφωμένης, ανεξάρτητης και αυτοδύναμης Ελληνικής Βιομηχανίας προς όφελος του Λαού.

Το Δ.Σ. της Ένωσης Ελλήνων Χημικών

Ανακοίνωση - Πρόσκληση

Η Ένωση Ελλήνων Χημικών και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας συνδιοργανώνουν το 9ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΗΜΕΙΑΣ.

Το Συνέδριο θα διεξαχθεί στην Αθήνα, 5-10 Νοέμβρη 1984, με θέμα:
«Χημεία και Βιομηχανία»

Η Ε.Ε.Χ., θεσμοθετημένος σύμβουλος του Κράτους και ο Π.Σ.Χ.Β., μαζικός συνδικαλιστικός φορέας των Χημικών που απασχολούνται στην παραγωγική διαδικασία, σκοπεύουν μέσα απ' το βήμα του 9ου Π.Σ.Χ., στην ελεύθερη ανάπτυξη όλων των θέσεων και απόψεων των Χημικών στο καίριο πρόβλημα της βιομηχανικής παραγωγής στη χώρα μας και στις μελλοντικές προοπτικές της.

Η σύνθεση των απόψεων που θα εκφραστούν αλλά και ιδιαίτερες τοποθετήσεις, θα αποτελέσουν τους άξονες για την διατύπωση ολοκληρωμένης και λεπτομερειακής πρότασης του κλάδου προς την πολιτεία για την άσκηση βιομηχανικής πολιτικής που θα στοχεύει σε μιά βιώσιμη, ανεξάρτητη και αυτοδύναμη Ελληνική Βιομηχανία.

Οι εισηγήσεις, τοποθετήσεις και παρεμβάσεις μπορούν να καλύπτουν όλους τους βιομηχανικούς τομείς που λειτουργούν ή μπορούν να λειτουργήσουν στη χώρα μας και στους οποίους η επιστήμη της Χημείας έχει άμεση ή έμμεση εφαρμογή, τις ιδιαίτερες δυσκολίες τους, τις επιτυχίες και προοπτικές τους, όπως και τα γενικά και ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Βιομηχανία σήμερα.

Θεωρείται επιβεβλημένη και επιζητείται η παρουσίαση εργασιών ή ανακοινώσεων βασικής και κυρίως εφαρμοσμένης έρευνας πάνω σε συγκεκριμένους τομείς της Βιομηχανίας ή σε προϊόντα, συνθήκες, διαδικασίες κλπ., έτσι ώστε να καταδειχθεί ο αναπόσπαστος ρόλος της μελέτης και έρευνας για μιά σωστή βιομηχανική ανάπτυξη.

Για την πληρέστερη μελέτη των θεμάτων, την έκφραση ολοκληρωμένων απόψεων και τη μαζικότερη και πιο ενεργητική συμμετοχή του κλάδου, θα γίνουν προσυνοδριακές εκδηλώσεις απ' την Ε.Ε.Χ. και τον Π.Σ.Χ.Β., με αντικείμενο βασικούς βιομηχανικούς κλάδους.

Το Συνέδριο είναι ανοικτό και μπορούν να συμμετάσχουν φορείς και άτομα, που έχουν τη δυνατότητα να συμβάλλουν σ' ένα γόνιμο προβληματισμό και στη διατύπωση ορθών και ουσιαστικών προτάσεων.

Τίτλοι εισηγήσεων, ανακοινώσεων κλπ. με σύντομη περίληψη, θα γίνονται δεκτοί στη Γραμματεία του 9ου Π.Σ.Χ. (Ε.Ε.Χ., Κάνιγγος 27, Αθήνα), μέχρι τις 30 Ιουνίου 1984.

Καλούμε όλους τους συναδέλφους να ενισχύσουν με τη συμμετοχή τους την επιτυχία του 9ου ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΧΗΜΕΙΑΣ, που χρονικά συμπίπτει με τα 60 χρόνια απ' την ίδρυση της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, ώστε να αποτελέσει βασικό συντελεστή για μιά Ελληνική Βιομηχανία προς όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Η Οργανωτική Επιτροπή του 9ου Π.Σ.Χ.

8ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας

Χημικός Έλεγχος - Ποιότητα Ζωής

5 - 10 Δεκέμβρη, Αθήνα 1983

Την Δευτέρα 5 Δεκέμβρη, άρχισαν οι εργασίες του 8ου Πανελληνίου Συνεδρίου Χημείας, με θέμα ΧΗΜΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ - ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΖΩΗΣ, στο ξενοδοχείο HOLIDAY INN.

Στην πρωινή συνεδρίαση, όπου έγινε και η έναρξη του Συνεδρίου, το προεδρείο αποτελείτο από εκλεγμένους εκπροσώπους των κλαδικών και τοπικών συλλόγων της Ένωσης Ελλήνων Χημικών. Έτσι στο προεδρείο μετείχαν:

- ο πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, Π. Χαμακιώτης
- ο πρόεδρος του Πανελληνίου Συλλόγου Χημικών Βιομηχανίας, Σ. Παλαιογιάννης
- ο πρόεδρος του Συλλόγου Τεχνικών Υπαλλήλων του Γ.Χ.Κ., Ι. Μηλιαρονικολάκης
- ο πρόεδρος του Συνδέσμου Χημικών Δημοσίων Υπαλλήλων, Ι. Μαλεφάκης
- η πρόεδρος της Ένωσης Κλινικών Χημικών, Π. Τριανταφύλλου
- ο πρόεδρος του Συνδέσμου Συνταξιούχων Χημικών, Χ. Σωτηρόπουλος
- ο πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Οινολόγων, Δ. Κρανιδιώτης
- ο πρόεδρος του Συνδέσμου Χημικών Βορείου Ελλάδος, Ν. Παπαδάκης
- ο πρόεδρος του Συλλόγου Χημικών Αχαΐας, Θ. Μελίδης
- ο πρόεδρος του Συνδέσμου Χημικών Ηπείρου, Κέρκυρας, Λευκάδας, Τρ. Αλμπάνης
- ο πρόεδρος του Συλλόγου Χημικών Χανίων - Ρεθύμνης, Δ. Βάμβουκας
- ο πρόεδρος του Συλλόγου Χημικών Ηρακλείου, Γ. Καλόγεράκης
- ο πρόεδρος του Συλλόγου Χημικών Μεσσηνίας, Π. Βόρβιλας
- η γενική γραμματέας του Συλλόγου Χημικών και Χημικών Μηχανικών Εύβοιας, Ε. Κόρδη
- ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου Χημικών Θεσσαλίας, Ζ. Αργυρόπουλος
- ο γενικός γραμματέας του Συλλόγου Χημικών Σερρών, Η. Ιλιανίδης
καθώς επίσης
- η αντιπρόεδρος της Παγκύπριας Ένωσης Χημικών, Π. Ντεμαρτινέζ
- ο πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής του Συνεδρίου, Σ. Χατζηγιαννακός.

Μετά τον σύντομο χαιρετισμό του προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής Σ. Χατζηγιαννακού, ο πρόεδρος της Ε.Ε.Χ., Π. Χαμακιώτης, παρουσίασε την εισήγηση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Ελλήνων Χημικών.

Στη συνέχεια ο Υφυπουργός Εμπορίου Θ. Πάγκαλος κήρυξε την έναρξη των εργασιών του Συνεδρίου και ακολούθησαν χαιρετισμοί από το Δήμαρχο της Αθήνας Δ. Μπέη, από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Έρευνας και Τεχνολογίας Δ. Ραπακούλια, από τον εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, Γραμματεία ΕΣΕΚ, Ν. Κουρή, από τον εκπρόσωπο της Ν.Δ. βουλευτή Α. Παυλιδη, από τον εκπρόσωπο του ΚΚΕ, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής, Ν. Κεπέση, από τον εκπρόσωπο του ΚΚΕ ε.σ., Α. Φλαμπουράρη και από τον εκπρόσωπο της ΕΔΗΚ Χ. Περογιαννάκη. Επίσης χαιρέτησαν η αντιπρόεδρος της Παγκύπριας Ένωσης Χημικών Π. Ντεμαρτινέζ και η εκπρόσωπος της Ένωσης Εργαζομένων Επιστημόνων Βουλγαρίας καθ. ΑΒΡΑΜΟΒΑ.

Στην έναρξη του Συνεδρίου παρευρέθησαν επίσης οι δήμαρχοι - χημικοί, Νίκαιας Σ. Λογοθέτης και Ν. Φιλαδέλφειας Σ. Σταματιάδης, η Γενική Γραμματέας της Ένωσης Ελλήνων Φυσικών Λ. Πουλακάκη, από την Μαθηματική Εταιρεία Ελλάδος ο Γ. Ωραιόπουλος, ο Διοικητής της ΔΕΗ Δ. Παπαμαντέλος, ο Πρόεδρος του ΚΠΕ Δημόκριτος Θ. Γιαννακόπουλος, ο αντιπρόεδρος της ΔΕΠ Π. Ξυθάλης, από τον ΕΛΟΤ, ο Δ. Αγαπαλίδης, από τα Διυλιστήρια Ασπροπύργου και τη θυγατρική Εταιρεία ΑΣΠΡΟΦΟΣ ο Ν. Ζιώτης, από την Εταιρεία Λιπασμάτων ο κ. Σταμέλος και ο εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών οίνων - ποτών Β. Κουρτάκης.

Το απόγευμα της Δευτέρας 5/12/83 άρχισαν οι ουσιαστικές εργασίες του Συνεδρίου. Το προεδρείο της απογευματινής συνεδρίασης αποτελούσαν οι συνάδελφοι: Μ. Δασκαλάκης, Α. Χρίστου, Α. Τσόκα και παρουσιάστηκαν οι εξής εργασίες:

- Χημικός έλεγχος τροφίμων στην Ελλάδα.
ΤΜΗΜΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ της Ε.Ε.Χ.
- Φορέας ελέγχου καταναλωτικών αγαθών και Γ.Χ.Κ.
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ Γ.Χ.Κ.
- Ανώτατο Χημικό Συμβούλιο, όργανο χάραξης πολιτικής χημικού ελέγχου για την προστασία του καταναλωτικού κοινού.
Σ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΟΣ, Π. ΚΩΤΤΗΣ.
- Εξαγωγές και Γ.Χ.Κ. Προβλήματα και προτάσεις για την λύση τους.
Λ. ΛΟΥΗ - ΚΕΓΓΙΑΟΓΛΟΥ, Α. ΤΣΑΤΣΟΥ - ΔΡΙΤΣΑ.
- Ενιαίος φορέας Ελέγχου τροφίμων.
ΠΑΣΚ - ΧΗΜΙΚΩΝ.
- Η θεσμοθέτηση ενιαίου κρατικού εργαστηρίου, απαραίτητη προϋπόθεση για αποτελεσματικό έλεγχο.
Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.
- Πιστοποίηση προϊόντων.
Β. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

- Ο ρόλος του Γ.Χ.Κ. μετά την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ.
- Μ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗ - ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΥ.**
- Για ένα ενιαίο Φορέα ποιοτικού ελέγχου.
- ΔΕΚ - ΧΗΜΙΚΩΝ.**
- Ο ρόλος του χημικού ελέγχου στα εισαγόμενα και εξαγόμενα από την χώρα αγαθά.
- Ι. ΜΗΛΙΑΡΟΝΙΚΟΛΑΚΗΣ.**
- Ο ρόλος της χημείας στο πνεύμα και την τέχνη της καλής διαβίωσης.
- Σ. ΚΑΛΟΓΕΡΕΑΣ.**
- Έλεγχος ποιότητας στα αναλυτικά χημικά εργαστήρια.
- Χ.Γ. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΣ, Π.Α. ΣΙΣΚΟΣ.**
- Ενιαίος φορέας ποιοτικού ελέγχου.
- ΔΑΚ - ΧΗΜΙΚΩΝ.**

Το Συνέδριο συνεχίστηκε την Τρίτη 6/12/83 το πρωί, με προεδρείο τους συναδέλφους Β. Τσουκαλά, Μ. Σαμπάτακου, Ε. Ροζάκου, και τις εξής εργασίες:

- Η χλωρίωση σα μέθοδος διαχωρισμού και προσδιορισμού καρβιδίων και μειγμάτων αυτών.
- Α. ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΥ, ΣΤ. ΤΣΙΜΑΣ, Γ. ΠΑΡΙΣΑΚΗΣ.**
- Χημική μέθοδος για τον προσδιορισμό της λεπτότητας ΚΛΙΝΚΕΡ και ΘΗΡΑΪΚΗΣ ΓΗΣ κατά την συνάλεσή τους.
- ΣΤ. ΤΣΙΜΑΣ, ΑΓΓ. ΜΟΥΤΣΑΤΣΟΥ.**
- Μελέτη διαχωρισμού των διαιθυλοδιθειοκαρβαμιδίων Fe, Co, Ni με υγρή χρωματογραφία υψηλής πίεσης.
- Α. ΠΑΠΠΑΣ, Σ. ΛΙΟΔΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΡΙΣΑΚΗΣ.**
- Ανάλυση αιθερίων ελαίων με συνδυασμό υγρής - αέριας χρωματογραφίας και φασματογραφίας μάζης.
- Ν. ΤΖΑΜΤΖΗΣ, Σ. ΛΙΟΔΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΡΙΣΑΚΗΣ.**
- Προσδιορισμός H_2PO_4 βιομηχανικής παραγωγής με απ' ευθείας μέτρηση του Ρ, με την μέθοδο της ατομικής απορρόφησης.
- Δ.Μ. ΚΑΜΙΝΑΡΗΣ, Χ.Β. ΠΕΤΡΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ.**
- Προσδιορισμός μικροποσοτήτων Γερμανίου, σε διάφορα είδη, πετρωμάτων, με την φασματοσκοπία της ατομικής απορρόφησης και με την μέθοδο της προσθήκης.
- Δ.Μ. ΚΑΜΙΝΑΡΗΣ.**
- Καταλυτική οξειδωση του μονοξειδίου του άνθρακα με ατμοσφαιρικό διοξυγόνο παρουσία του οξειδοαναγωγικού ζεύγους $L_2Ni(NO_2) - L_2Ni(NO)$.
- Δ.Φ. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ, Γ.Ε. ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ, Κ.Α. ΤΣΙΠΗΣ.**
- Ανάπτυξη μεθόδων χημικού ελέγχου και εκμετάλλευσης μετάλλων από το θαλασσινό νερό.
- Μ. ΟΞΕΝΚΙΟΥ - ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, Γ. ΠΑΡΙΣΑΚΗΣ, Κ. ΟΧΣΕΝΚΥΗΝ.**
- Εφαρμογή της φασματομετρίας ατομικής απορρόφησης στην χημική ανάλυση των μη μεταλλικών ιόντων.
- Γ. ΣΤΡΑΤΗΣ.**
- Εφαρμογή των κυκλικών πολυαιθέρων στη χημική ανάλυση.
- Γ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ.**
- Σύγχρονες μέθοδοι ανάλυσης επιφανειών στερεών.
- Α. ΠΑΠΑΡΓΥΡΗΣ.**
- Μελέτη συμπλόκων ενώσεων υδραζονών και εφαρμογές αυτών στη χημική ανάλυση.
- Κ. ΣΑΜΑΡΑ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Θ.Α. ΚΟΥΪΜΤΖΗΣ.**
- Χρησιμοποίηση υγρής χρωματογραφίας υψηλής απόδοσης για τον διαχωρισμό ανοργάνων ανιόντων.
- Ν.Β. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.**

Την Τρίτη το απόγευμα με προεδρείο τους συναδέλφους Α. Κεγιάογλου, Γ. Ντόκο, Δ. Καστάνη, παρουσιάστη-

καν οι εξής εργασίες:

- Προβλήματα της φαρμακευτικής ανάλυσης και ανάπτυξης της τυποποίησης των φαρμάκων στη Βουλγαρία. **Ν. ΝΙΝΙΟ.**
- Μικροβιολογικός έλεγχος των μη στείων φαρμακευτικών προϊόντων.
- Κ. ΠΑΠΑΘΩΜΑ.**
- Ιδιότητες πλαστικών υλικών και πρότυπες μέθοδοι προσδιορισμού τους.
- Γ. ΣΑΧΠΑΖΟΓΛΟΥ, Β. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.**
- Η σημασία της τεχνολογίας του σμάλτου στην υγεία.
- Λ. ΛΕΦΑΚΗΣ, Β. ΙΑΤΡΙΔΗΣ.**
- Τεχνοοικονομικά στοιχεία ελέγχου και δέσμευσης υδροθείου από ενεργειακά ρευστά.
- Σ. ΦΑΛΑΓΚΑΣ.**
- Η Νοθεία της Βενζίνης.
- Π. ΓΟΥΝΑΡΗΣ.**
- Τρόποι νοθείας και κλοπής υγρών καυστικών χημικών προϊόντων που μεταφέρονται χύμα με βυτιοφόρα αυτοκίνητα και τρόποι ελέγχου για την πάταξη αυτής της νοθείας.
- Δ. ΚΑΡΑΜΠΙΣΤΟΛΗΣ.**
- Έλεγχος διαβρώσεως στη βιομηχανία κονσερβοποιημένων τροφίμων.
- Ν.Γ. ΚΑΡΑΚΑΣΙΔΗΣ, Π.Β. ΚΑΡΩΝΗΣ.**
- Ποιοτικός έλεγχος τροφίμων.
- Π. ΜΑΡΤΙΝΕΔ.**
- Η τυποποίηση των επιτραπέζιων ελιών και η συμβολή τους στην προστασία του καταναλωτή.
- Μ. ΑΛΥΓΙΖΑΚΗΣ, Γ. ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ, Α. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΣΤΑΜΠΟΥΛΗΣ, Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΠΙΛΙΤΖΙΔΗΣ, Η. ΚΥΡΙΤΣΗΣ.**
- Η μόλυνση τροφίμων ζωικής προέλευσης με χημικές ουσίες - Ρυπαντές.
- Γ. ΜΠΛΕΚΑΣ.**
- Προσδιορισμός μολύβδου σε βενζίνη με φασματοσκοπία ατομικής απορρόφησης.
- Α. ΠΑΠΑΡΓΥΡΗΣ.**

Την Τετάρτη 7/12/83 στην πρωινή συνεδρίαση, με προεδρείο τους συναδέλφους Γ. Μαργωμένου, Ρ. Γαμβρό, Β. Ρεβίθη, παρουσιάστηκαν θέματα σχετικά με χημικό έλεγχο σε τρόφιμα και πιο συγκεκριμένα:

- Εκχύλιση και φαρματομετρικός προσδιορισμός κοβαλτίου σε υδατικά δείγματα.
- Γ. ΣΤΡΑΤΗΣ, Δ. ΑΝΘΕΜΙΔΗΣ, Κ. ΣΕΡΕΦΙΔΗΣ.**
- Αεριοχρωματογραφικές μέθοδοι ελέγχου της ρύπανσης του νερού από τα κυριότερα παρασιτοκτόνα.
- Γ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.**
- Ποιοτική διερεύνηση ελληνικών ζαχαρούχων πρώτων υλών με προσδιορισμό των ιχνοστοιχείων τους.
- Π. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ, Κ. ΑΚΡΙΔΑ - ΔΕΜΕΡΤΖΗ, Α.Α. ΚΟΥΤΙΝΑΣ.**
- Ποιοτικός έλεγχος της λευκής κρυσταλλικής ζαχαρής.
- Δ. ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΙΟΥ.**
- Προσρόφηση του μονομερούς βινυλοχλωριδίου (VCM) από μη πλαστικοποιημένο πολυβινυλοχλωρίδιο (PVC). Μελέτη των θερμοδυναμικών παραμέτρων της αλληλοεπίδρασης VCM/PVC με την αέρια χρωματογραφία.
- Π.Γ. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ, Μ.Γ. ΚΟΝΤΟΜΗΝΑΣ, Ε.Κ. ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ.**
- Τρόποι απομόνωσης και ποσοτικός προσδιορισμός αμινοξέων στα βρώσιμα λάδια.
- Π. ΜΑΥΡΙΚΟΣ, Μ. ΚΑΤΣΟΥΛΗ - ΦΕΡΕΣΙΑΔΟΥ.**
- Μοριακή θλαστικότητα στα ελαιόλαδα.
- Π. ΜΑΥΡΙΚΟΣ.**

- Προσδιορισμός EDTA σε μαγιονέζες.
Ν.Β. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.
- Περιεκτικότητα ορισμένων Ελληνικών οίνων σε μέταλλα.
Θ. ΣΟΥΛΗΣ, Α. ΒΟΥΛΓΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΩΦΙΔΟΥ.
- Το κρασί σαν συντελεστής υγείας και ευζωίας του σύγχρονου ανθρώπου και μερικές απόψεις πάνω στα σύγχρονα ελληνικά κρασιά (ποιότητα - έλεγχος - διακίνηση και αντιμετώπιση απ' τα μέσα μαζικής ενημέρωσης).
Β. ΠΥΡΟΒΟΛΑΚΗΣ.
- Μελέτη της περιεκτικότητας των Ελληνικών ζύθων σε πεντοζάνες.
Μ. ΓΕΩΡΓΟΥΛΗ - ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΥ.
- Η επίδραση των φυτοστερολών κατά τη θέρμανση του ελαιολάδου σε υψηλές θερμοκρασίες.
Π. ΜΑΓΚΟΣ.

Την Τετάρτη το απόγευμα με προεδρείο τις συναδέλφους Ε. Τσιμίλλη, Φ. Πιπεράκη, Α. Χατζηγιαννακού, παρουσιάστηκαν οι εργασίες:

- Έλεγχος προϊόντων της χημικής βιομηχανίας για Μεταλλαξιγόνο - Καρκινογόνο δράση.
Α. ΚΑΠΠΑΣ.
- Πρόγραμμα ελέγχου ποιότητας αποτελεσμάτων των Εργαστηρίων Κλινικής Χημείας.
Α.Σ. ΦΕΡΔΕΡΙΓΟΥ, Σ. ΚΑΚΑΡΗ.
- Η διαμόρφωση της προοπτικής της ζωής του ανθρώπου δια του βιοχημικού και χημικού ελέγχου.
Κ. ΟΡΦΑΝΟΥ - ΔΗΜΑΚΟΥΛΕΑ.
- Έλεγχος ποιότητας στα εργαστήρια Κλινικής Χημείας.
Θ.Κ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Π.Α. ΣΙΣΚΟΣ.
- Ποιοτικός έλεγχος στα εργαστήρια Κλινικής Χημείας.
Κ. ΜΙΧΑΗΛ - ΚΛΕΦΤΟΥΡΗ.
- Ταχύτατος χημικός έλεγχος και χρήση φασματομετρίας μάζας και DATA SYSTEM. Εφαρμογές στη ρύπανση του περιβάλλοντος, στην Φαρμακολογία, στην ιατρική και στην ταυτοποίηση φυσικών προϊόντων.
Μ. ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.
- Έλεγχος ποιότητας δομικών υλικών αποτελούμενων από ανοδικά οξειδωμένο αλουμίνιο.
ΕΙΡ. ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ - ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ.
- Οργάνωση προληπτικού ποιοτικού ελέγχου σε βιομηχανία τροφίμων. Σύνδεση με τον τελικό έλεγχο και παρακολούθηση της ποιότητας των τροφίμων.
Ρ. ΓΑΜΒΡΟΣ.
- Ποιοτικός έλεγχος τροφίμων και ποιότητα ζωής.
ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ του ΠΣΧΒ τμήμα Θεσ/κη (Η. ΤΥΧΑΛΑΚΗΣ).
- Σύγχρονα προβλήματα στον ποιοτικό έλεγχο των εσκληρωμένων ελαιών.
Δ. ΜΠΟΣΚΟΣ.
- Οργανοληπτική εξέταση των τροφίμων.
Μ. ΜΠΑΜΠΑΤΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ, Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.
- Χημικός έλεγχος των Γεωργικών Φαρμάκων.
ΑΙΚ. ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Γ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΧΟΥΡΔΑΚΗ.

Την Πέμπτη 8/12/83 το πρωί με προεδρείο τις συναδέλφους Ν. Γαλανοπούλου, Λ. Ολυμπίου, Ε. Κρητικού, παρουσιάστηκαν θέματα σχετικά με χημικό έλεγχο σε τρόφιμα. Ειδικότερα παρουσιάστηκαν οι εργασίες:

- Ανάλυση σκληρών και μαλακών Ελληνικών τυριών της περιοχής Ηπείρου.
Ι. ΧΡΟΝΑΙΟΥ, Ι. ΡΟΥΣΣΗΣ, Μ. ΚΟΝΤΟΜΗΝΑΣ.
- Οργανοχλωριωμένες ενώσεις σε γαλακτοκομικά προϊόντα, μητρικό γάλα, φρούτα και λαχανικά.

- Κ. ΦΥΤΙΑΝΟΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΙΚΙΩΤΗΣ, Ε. ΚΑΒΛΕΝΤΗΣ, Ν. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ, Λ. WFIL.
- Προσδιορισμός α-σολανίνης και α-χακονίνης σε πατάτες με χρωματογραφία στήλης υψηλής αποδόσεως (HPLC).
Ν.Β. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ, Ν.Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΣ.
- Γλυκοαλκυλοειδή σε διάφορες ποικιλίες πατάτες. Παράγοντες που επηρεάζουν τον σχηματισμό τους.
Μ.Ε. ΚΩΜΑΪΤΗΣ, Ν. ΥΦΑΝΤΗ, Σ. ΠΑΣΣΑΛΟΓΛΟΥ.
- Προσδιορισμός Κ, Na, Pb, Ca, Mg, Cu, Co, Fe, Zn Cd στις κυριότερες υδροληψίες και ποταμούς της Ηπείρου.
Κ. ΑΚΡΙΔΑ - ΔΕΜΕΡΤΖΗ, Β. ΚΑΛΦΑΚΟΥ - ΒΑΔΑΛΟΥΚΑ, Π.Γ. ΔΕΜΕΡΤΖΗ, Α. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ, Γ. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ.
- Μελέτη των TRANS ακορεστών λιπαρών οξέων σε μαργαρίνες.
Ν.Β. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ - Ν.Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

- Εισαγωγή της φασματοσκοπίας μάζας.
Ν. ΓΙΑΝΝΟΒΙΤΣ - ΑΡΓΥΡΙΑΔΗ.
- Προσδιορισμός φουρανοκουμαρινών σε φαγόσιμα φυτικά είδη.
Ν.Β. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.
- Τα φωσφορικά ως πρόσθετη ύλη στα τρόφιμα και ο έλεγχος της παρουσίας αυτών.
Ε.Ι. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗ, Ε. ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ, Ε. ΒΟΣΚΑΚΗ.
- Μερικές σκέψεις και προτάσεις για τον ποιοτικό έλεγχο των χυμών.
Α. ΠΑΝΤΕΛΟΓΛΟΥ.
- Εξακρίβωση νοθείας αμυγδαλόψυχας με τριμμένη ψύχα βερυκόκου.
Ν.Β. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ.
- Ανίχνευση νοθείας τοματοπολτού με πούλπα φρούτων.
Ν.Β. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ - Δ. ΜΑΝΤΕΛΗΣ.

Την Πέμπτη το απόγευμα, με προεδρείο τους συναδέλφους Α. Τσόλη, Δ. Πατσουρέα, Λ. Ταλιέρη, παρουσιάστηκαν θέματα που είχαν σχέση με το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής.

- Προϋποθέσεις για την εξασφάλιση καλής ποιότητας στο πόσιμο νερό.
Γ.Μ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.
- Ρύπανση της λίμνης Βιστωνίδας από τα αστικά λύματα και απορρίματα της πόλης Ξάνθης.
Κ. ΟΥΖΟΥΝΗΣ, Τ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.
- Το πρόβλημα των νιτρικών στα υπόγεια πόσιμα νερά του Ελληνικού χώρου.
Γ.Α. ΝΤΟΚΟΣ.
- Ευτροφισμός στον Πηνειό.
Σ. ΜΠΕΛΤΣΙΟΣ.
- Διαχρονική μεταβολή ρύπανσης του Πηνειού.
Ζ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.
- Σχέδιο Ενωποιημένου Εθνικού προγράμματος χημικού ελέγχου των παραλιακών υδάτων.
Μ. ΣΚΟΥΛΟΣ, Μ. ΔΑΣΕΝΑΚΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ.
- Χημικός έλεγχος θρεπτικών αλάτων. Συνοπτική επισκόπηση αναλυτικής μεθοδολογίας.
Μ. ΣΚΟΥΛΟΣ, Φ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ, Μ. ΔΑΣΕΝΑΚΗΣ.
- Έλεγχος μετάλλων στο θαλάσσιο περιβάλλον. Προβλήματα και μελλοντικές προοπτικές.
Μ. ΣΚΟΥΛΟΣ, Μ. ΔΑΣΕΝΑΚΗΣ.
- Έλεγχος βινυλοχλωριδίου (VCM) στους χώρους εργασίας και στα προϊόντα πολυβινυλοχλωριδίου (PVC).
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ - ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ, Κ.Ε. ΑΝΑΣΤΑΚΗΣ.

Α. ΒΑΤΜΑΝΙΔΗΣ, Ε. ΡΟΖΑΚΟΥ.

- Έλεγχος λειτουργίας και αποτελεσματικότητας εγκαταστάσεων βιολογικού καθαρισμού αποβλήτων των ξενοδοχείων της Ρόδου.

Γ. ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ, Π. ΔΙΑΚΟΓΕΩΡΓΙΟΥ, Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

- Τα ελαιουργικά απόβλητα και η αντιμετώπισή τους.

Μ. ΠΟΛΥΣΙΟΥ, Δ. ΔΗΜΟΥ, Κ. ΜΠΑΛΗΣ.

- Χημικός έλεγχος και το οικολογικό πρόβλημα στον τομέα των απορρυπαντικών.

Δ. ΝΤΟΥΛΙΑ.

- Έλεγχος ποιότητας περιβάλλοντος και τεχνολογία Βιομηχανικής παραγωγής.

Φ.Α. ΜΠΑΤΖΙΑΣ.

Την Παρασκευή 9/12/83 η πρωινή συνεδρίαση, με προεδρείο τους συναδέλφους Ν. Αλεξάνδρου, Α. Δήμου, Ι. Αρμάγου, αφιερώθηκε κύρια σε θέματα που αφορούσαν τον χημικό έλεγχο φαρμακευτικών προϊόντων: πιο ειδικά παρουσιάστηκαν οι εργασίες:

- Πεπτιδικές ορμόνες. Μια από φυσικοχημικής πλευράς επιστημονική προσέγγιση για την σύνθεση νέων φαρμάκων.

Μ. ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΥ - ΔΑΙΤΣΙΩΤΟΥ, Γ. ΚΟΥΝΙΝΙΩΤΗΣ, Γ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ, Κ. ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΣ.

- In vitro εξέταση της συμπεριφοράς στη διάβρωση οδοντοιατρικών κραμάτων Ag - Pd.

Γ. ΜΠΑΤΗΣ, Δ. ΥΦΑΝΤΗΣ, Α. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΚΑΦΟΥΣΙΑΣ, Γ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΑΚΗ.

- Ευαισθητοποίηση του φθοριομετρικού προσδιορισμού της τεστοστερόνης και της ρεσερπίνης παρουσία Τερβίου (II) και Θορίου (IV).

Γ. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ, Κ. ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΣ, Β. ΒΑΔΑΛΟΥΚΑ.

- ^{99m}Tc - 1,2 διυδροξυ - 1,2 δις (διυδροξυφωσφινυλ) αιθάλιο ένα νέο διαγνωστικό ραδιοφάρμακο για σπινθηρογράφιση οστών.

Σ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ, Α. ΤΣΟΛΗΣ.

- Έρευνα της ραδιενέργειας ιαματικών πηγών της Ικαρίας.

Σ. ΔΑΝΑΛΗ, Γ. ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΥ - ΛΕΩΝΙΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΧΑΛΟΥΛΟΥ, Κ. ΒΕΛΔΕΚΗ.

- Μικροσωματίδια σε παρεντερικά διαλύματα μεγάλου όγκου. Έλεγχος - Συμπεράσματα.

Σ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ.

- Η αυτοεπιδέωση - βασικό μέσο για την εφαρμογή των κανόνων καλής παρασκευής στην φαρμακοβιομηχανία.

Κ. ΠΑΠΑΘΩΜΑ.

- Η σημασία του ρυθμού διάλυσης (dissolution) στον έλεγχο ποιότητας των φαρμάκων Νιτροφουροζοίνης.

Μ. ΓΕΩΡΓΑΡΑΚΗΣ.

- Χημικός έλεγχος πλαστικών συριγγών μιας χρήσης.

Θ. ΚΙΕΝΑΣ.

- Θερμική ανάλυση μια μέθοδος ελέγχου φαρμάκων.

Γ. ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΥ - ΛΕΩΝΙΔΟΠΟΥΛΟΥ.

- Η σημασία του ελέγχου στην ποιότητα των ραδιοφαρμακευτικών παρασκευασμάτων. Μέθοδοι και εξειδικευμένες τεχνικές ελέγχου.

Σ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ, Η. ΜΠΕΛΚΑΣ.

- Ο Ενιαίος Φορέας Ελέγχου και τα Υπουργεία (Γ.Χ.Κ., ΥΧΟΠ, Υπ. Εμπορίου, Υπ. Γεωργίας).

Μ. ΜΠΟΤΣΙΒΑΛΗ.

- Το Γ.Χ.Κ. και το ΥΧΟΠ: Σχέσεις τους στα θέματα περιβάλλοντος.

Μ. ΜΠΟΤΣΙΒΑΛΗ.

Η Παρασκευή το απόγευμα, με προεδρείο τους συναδέλφους Σ. Μπακόλα, Π. Καλλιόπη, Β. Χίτσα, είναι η τελευταία μέρα εισηγήσεων του Συνεδρίου και ασχολήθηκε κύρια με θέματα περιβάλλοντος και ποιότητας ζωής. Συγκεκριμένα παρουσιάστηκαν οι εργασίες:

- Έλεγχος πολυτίμων και ημιπολυτίμων λίθων στην Ελλάδα
- Προβλήματα - Προτάσεις.

Α. ΤΣΑΤΣΟΥ - ΔΡΙΤΣΑ.

- Περιορισμός εκπομπής NO_x σε μονάδα Νιτρικού οξέος με την μέθοδο της καταλυτικής αναγωγής.

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ, Β. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ, Σ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΙΑΣ.

- Ο ρόλος των ορίων υγιεινής στον τομέα της επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας.

Ε. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ.

- Βιομηχανικό δυναμικό της περιοχής Λάρισας.

Α. ΚΑΡΚΑΝΙΑΣ.

- Ποιότητα βενζίνης και ποιότητα ζωής.

Θ. ΚΟΥΡΚΟΥΛΑΣ.

- Κοινωνική προέλευση της Ατμοσφαιρικής ρύπανσης.

Ε. ΤΣΑΝΗ - ΜΠΑΖΑΚΑ.

- Χημικός έλεγχος της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην περιοχή Αθήνας - Πειραιά και η πιθανή συσχέτιση της με θανάτους από βρογχίτιδα χρόνια και μη καθοριζόμενη, εμφύσημα και άσθμα. Σύγκριση κατά περιοχές της Ελλάδας και φύλο.

Α. ΒΑΛΑΒΑΝΙΔΗΣ, Β. ΒΑΓΙΑ, Σ. ΚΑΪΛΑ.

- Χημικός έλεγχος της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην περιοχή Αθήνας - Πειραιά και η πιθανή συσχέτιση με θανάτους από κακοήθη νεοπλασμάτα του αναπνευστικού συστήματος. Σύγκριση κατά περιοχές της Ελλάδος και φύλο.

Α. ΒΑΛΑΒΑΝΙΔΗΣ, Σ. ΚΑΪΛΑ, Β. ΒΑΓΙΑ.

- Μέθοδος προσδιορισμού της συμβολής των πηγών ατμοσφαιρικής ρύπανσης μιας πόλης, σε πολυαρωματικούς ραγονάνθρακες.

Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, MASCIET P., MOUVIER G.

- Προληπτικά - ανασταλτικά - κατασβεστικά πυρκαγιών δασών.

Ι. ΜΑΛΕΦΑΚΗΣ.

- Η κατακρήνη στον έλεγχο ποιότητας του περιβάλλοντος.

Α.Ι. ΖΟΥΜΠΟΥΛΗΣ, Κ.Α. ΜΑΤΗΣ.

- Τα πλαστικά σε επαφή με τρόφιμα.

Κ. ΤΣΙΜΙΛΛΗΣ.

Όλες τις μέρες του Συνεδρίου, τόσο στις πρωινές, όσο και στις απογευματινές συνεδριάσεις, μετά την παρουσίαση όλων των εισηγήσεων, έγιναν συζητήσεις με ερωτήσεις ή παρεμβάσεις που έκαναν οι συνεδριοί.

Σημαντικός αριθμός συναδέλφων αλλά και επιστήμονες άλλων ειδικοτήτων παρακολούθησαν τις εργασίες του Συνεδρίου, γεγονός που δείχνει ότι το θέμα και οι στόχοι του Συνεδρίου ενδιαφέρουν πραγματικά, γιατί ολοι ξέρουν ποιά μπορεί να είναι η προσφορά του χημικού ελέγχου στην ποιότητα ζωής.

Το Σάββατο 10/12/83 ήταν η τελευταία μέρα του Συνεδρίου. Σ' αυτήν έγινε προσπάθεια να παρουσιαστούν οι κυριότερες απόψεις που εκφράστηκαν τις προηγούμενες μέρες, έγινε συζήτηση γενική, πάνω στα θέματα που απασχόλησαν το Συνέδριο, και βγήκαν τα γενικά συμπεράσματα.

Τα μέλη του προεδρείου της τελευταίας αυτής συνεδρίασης, Σ. Χατζηγιαννακός, Β. Φιλόπουλος, Σ. Βαρβιτσιώτης, Β. Χίσσας και Δ. Μπόσκου, συνόμισαν κατά τομείς τις απόψεις που είχαν παρουσιαστεί. Έτσι αναφέρθηκε ότι:

«ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΤΟΜΕΑ»: Παρουσιάστηκαν 13 εργασίες, που σύγκλιναν στα παρακάτω σημεία:

- Στην αναγκαιότητα εφαρμογής του χημικού ελέγχου για την εξασφάλιση της ποιότητας στα παραγόμενα και εισαγόμενα αγαθά.
- Στην διατύπωση ότι στις σημερινές συνθήκες ο εφαρμοζόμενος χημικός έλεγχος περιορίζεται μόνο στην διαπίστωση της νοθείας και την επιβολή φόρων και δασμών.
- Στο ότι ο τομέας της παραγωγής μένει εντελώς ακάλυπτος από πλευράς ελέγχου, που περιορίζεται έτσι στην καταστολή της νοθείας και της διάθεσης υποβαθμισμένων προϊόντων αντί της εφαρμογής του προληπτικού ελέγχου.
- Στο ότι η υπάρχουσα νομοθεσία δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τις νέες συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί, που απαιτούν γρήγορες και αποτελεσματικές διαδικασίες.
- Στο ότι η παράλληλη λειτουργία διαφόρων υπηρεσιών ελέγχου, η ασάφεια των μεταξύ τους σχέσεων ελαχιστοποιεί τα αποτελέσματα και ελαττώνει την παραγωγικότητα των υπηρεσιών.
- Στο ότι θεωρείται απαραίτητη η ένταξη όλων των λειτουργιών ελέγχου σε ενιαίο φορέα όπου θα συνυπάρχουν ο εργαστηριακός έλεγχος, η επιθεώρηση παραγωγής, ο σχεδιασμός δράσης και νομοθεσίας και η δειγματοληψία.

Εκφράστηκαν διαφορετικές απόψεις σχετικά με το εύρος του Ενιαίου Φορέα, ποιές δηλαδή θα είναι οι ομάδες προϊόντων που θα ελέγχονται.

Τέτοιες ομάδες αναφέρονται.

- Τρόφιμα, ποτά
- Φάρμακα, Καλλυντικά
- Αντικείμενα κοινής χρήσης
- Περιβάλλον

Τα τρόφιμα και ποτά και τα είδη κοινής χρήσης από όλες τις σχετικές εισηγήσεις θεωρείται ότι μπορούν να ενταχθούν σε ενιαίο φορέα.

Διαφορετικές απόψεις διατυπώθηκαν και σχετικά με τον έλεγχο των φαρμάκων και καλλυντικών για τον οποίο προτείνεται:

- 1) Να μείνει ανεξάρτητος, ενταγμένος στον ΕΟΦ, σύμφωνα με την πρόσφατη νομοθεσία (Ν. 1316/83)
- 2) Η ένταξη του στον ενιαίο φορέα ελέγχου

Η ενίσχυση και αξιοποίηση του Γ.Χ.Κ. σαν κύριου οργανωτικού πυρήνα για τον έλεγχο των τροφίμων, ποτών,

ειδών κοινής χρήσης, στον ενιαίο φορέα ύστερα από στελέχωση με επιστήμονες άλλων κλάδων, γίνεται αποδεκτή στις σχετικές εισηγήσεις.

Όσον αφορά την νομική μορφή του ενιαίου οργάνου προτάθηκαν:

- 1) Δημόσια Υπηρεσία
- 2) Ν.Π.Δ.Δ. με σαφείς κοινωνικές παρεμβάσεις δηλαδή κάτω από κοινωνικό έλεγχο.

Άλλα σχήματα οργάνων ελέγχου που αναφέρθηκαν περιλαμβάνουν:

- α) Έλεγχο τροφίμων - ποτών, ειδών κοινής χρήσης με παράλληλη κάλυψη των φοροτεχνικών αγαθών του Κράτους (ΓΧΚ)
- β) Με αρμοδιότητες στους τομείς υγεία, γεωργία, τροφίμων, οινοπνεύματος, ζύθου, οίνου, τελωνειακά, περιβάλλον, καύσιμα, ορυκτά (κρατικά εργαστήρια).

«ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ και ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ»: Παρουσιάστηκε ικανοποιητικός αριθμός ανακοινώσεων που αναφέρονταν στην εφαρμογή του ελέγχου της ποιότητας στα εργαστήρια χημικών και μικροβιολογικών προσδιορισμών γενικά, καθώς και στον έλεγχο ποιότητας σε ειδικούς κλάδους που ενδιαφέρουν τους χημικούς όπως:

- Χημική Βιομηχανία
 - Βιομηχανία Τροφίμων
 - Βιομηχανία Χυμών
 - Φαρμακευτική Βιομηχανία
 - Απορρυπαντικά
 - Πλαστικά
 - Πετρελαιοειδή
 - Δομικά υλικά
 - Γεωργικά φάρμακα
 - Κονσερβοποιεία
 - Πολυτίμους λίθους
- και ακόμα τα εργαστήρια Κλινικής Χημείας.

Σε μερικές ανακοινώσεις τέθηκαν ζητήματα που αφορούν στον έλεγχο ποιότητας γενικά, δηλαδή θέματα της οργάνωσης του ελέγχου ποιότητας στα αναλυτικά εργαστήρια. Τέτοια θέματα όπως αξιοπιστία των εργαστηριακών αποτελεσμάτων, η χρησιμοποίηση προτύπων μεθόδων ΕΛΟΤ ή άλλων οργανισμών τυποποίησης, ο ενδοεργαστηριακός έλεγχος αποτελεσμάτων, οι διεργαστηριακές δοκιμές και επισήμανση της βαρύτητας των διαφόρων παραμέτρων που επηρεάζουν την αξιοπιστία των αποτελεσμάτων σε όλα τα στάδια της εργασίας από τη δειγματοληψία ως την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων.

Τέτοια θέματα είναι κοινά σε όλα τα εργαστήρια ελέγχου ποιότητας και όχι μόνο στα χημικά εργαστήρια, διαπίστωση που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι ανακοινώσεις που έγιναν στο συνέδριο παρουσιάζουν ενδιαφέρον και για άλλους κλάδους.

Ακόμα θα πρέπει να δεχτούμε ότι ο στατιστικός έλεγχος ποιότητας δεν είχε απασχολήσει αρκετά τους χημικούς, ενώ αναπτύσσεται κυρίως από άλλους κλάδους, πράγμα που διαπιστώνεται από την ανάγκη που είχαν πολλοί εισηγητές να αναφέρονται και σε στοιχειώδη θέματα και από τη διαφορά της γλώσσας ανάμεσα σε όμοιες εισηγήσεις.

Από τις εισηγήσεις φάνηκε η σημασία του ελέγχου ποιότητας για την ποιότητα ζωής και συμπεράσματα που προκύπτουν κατά εκτίμηση είναι:

- Συστηματική εισαγωγή στις χημικές σχολές των πανεπιστημίων του μαθήματος του στατιστικού ελέγχου ποιότητας

τητας.

- Οργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων από την ΕΕΧ σε συνεργασία με τα Πανεπιστήμια για το έλεγχο της ποιότητας.
- Συμμετοχή όλων των απασχολούμενων στα χημικά εργαστήρια για την σύνταξη προτύπων μεθόδων ελέγχου στον τομέα του ενδιαφέροντος του καθενός.
- Εφαρμογή του ελέγχου ποιότητας στα εργαστήρια και τη βιομηχανία.
- Οργάνωση διεργαστηριακών δοκιμών ανάμεσα σε ομοειδή εργαστήρια δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα.
- Ανάπτυξη υποδομής για την εξασφάλιση ποιότητας σε προϊόντα με την απονομή σήματος ποιότητας ανάλογα με ότι αναφέρθηκε για την περίπτωση του ανοδιωμένου αλουμινίου.

Ακόμα στις εργασίες καθορίζονται οι βάσεις για την ανάπτυξη εθνικού συστήματος αναγνώρισης και διαπίστευσης εργαστηρίων, που είναι απόλυτα αναγκαίο για την εξασφάλιση της ποιότητας των προϊόντων και την αποτελεσματική προστασία του καταναλωτή.

Στο τομέα «**ΦΑΡΜΑΚΑ**» έγιναν αρκετές εργασίες κύρια σε ειδικότερα θέματα, αφού στον τομέα αυτό έχουν γίνει ήδη σημαντικές θεσμικές ρυθμίσεις.

Οι κυριώτερες προτάσεις που διαπιστώθηκαν ήταν:

1. Ενεργοποίηση του ΕΟΦ για την δημιουργία της εθνικής φαρμακευτικής βιομηχανίας και φαρμακαποθήκης.
2. Έκδοση νέας Ελληνικής Φαρμακοποιίας που να συμπεριλαμβάνει όλες τις προδιαγραφές για την πλήρη κάλυψη των νεωτέρων απαιτήσεων της μιοντέρνας τεχνολογίας και τον έλεγχο των φαρμακευτικών προϊόντων.
3. Να επιβληθεί η αυτοεπιθεώρηση στα φαρμακευτικά εργαστήρια με τη συμμετοχή των εργαζομένων για τη διαπίστευση των αποκλίσεων από τους κανόνες καλής συμπεριφοράς και η επέκταση του μέτρου σε όλες τις βιομηχανίες που έχουν σχέση με τρόφιμα - ποτά κ.λ.π.

Στο τομέα «**ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ**»: Όλοι οι εισηγητές συμφώνησαν για την αναγκαιότητα της ίδρυσης του ΕΦΟΠ. Υπήρξαν, ορισμένες διαφοροποιήσεις σχετικά με το πλάτος των αρμοδιοτήτων του Φορέα, ενώ τονίστηκε η ανάγκη να αξιοποιηθεί ο εργαστηριακός εξοπλισμός, ΚΕΠΕ, Γ.Χ.Κ., τοπικοί φορείς ελέγχου ρύπανσης.

Παρουσιάζοντας τις εργασίες κατά τομείς έχουμε: εργασίες πάνω σε:

- A. Θεσμικό Πλαίσιο
- B. Ατμοσφαιρική Ρύπανση, Γενικές και επί μέρους
- Γ. Ρύπανση Θαλασσών - Ποταμών - Λιμνών - Πόσιμου Ύδατος

Δ. Συνθήκες Εργασίας - Υγιεινή

Στα όσα ειπώθηκαν συνοψίζοντας μπορούμε να τονίσουμε σαν συμπεράσματα:

- Την ανάγκη δημιουργίας εθνικού φορέα περιβάλλοντος.
- Την συγκέντρωση της ευθύνης για το σχεδιασμό Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας σε ένα Υπουργείο.
- Την δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασης της Τ.Α. και των κοινωνικών φορέων στον σχεδιασμό και την εκτέλεση εθνικής Περιβαλλοντικής Πολιτικής. Εξ άλλου, προτάσεις και αποτελέσματα όπου υπήρξαν θα αποτελούσαν πολύτιμο βοήθημα για την χάραξη Εθνικής πολιτικής στο θέμα του Περιβάλλοντος.

Στον τομέα «**ΤΡΟΦΙΜΑ**» παρουσιάστηκε ένας εντυπωσιακός αριθμός εισηγήσεων (36). Σε αρκετές εισηγήσεις έγινε αναλυτική εξέταση των διαφόρων κλάδων τροφίμων, λάδια, κρασιά, λαχανικά, γαλακτοκομικά κ.λ.π.

Ακόμα αναπτύχθηκαν σύγχρονοι μέθοδοι αντιμετώπισης της νοθείας, κυρίως σε θέματα όπως τα υπολείμματα εντομοκτόνων, ρυπαντές, τοξικές ουσίες καθώς και εκτίμηση της διατροφικής αξίας τροφίμων.

Μετά τη συγκεκριμενοποίηση των πορισμάτων ακολούθησαν παρεμβάσεις των συνέδρων σε διάφορα θέματα.

Όπως είναι γνωστό όλες σχεδόν οι εισηγήσεις έχουν περιληφθεί στους 2 τόμους των πρακτικών που έχουν ήδη εκδοθεί. Όσες εργασίες δεν περιλήφθηκαν καθώς και οι παρεμβάσεις θα περιληφθούν σ' ένα τόμο που θα εκδοθεί στο άμεσο μέλλον.

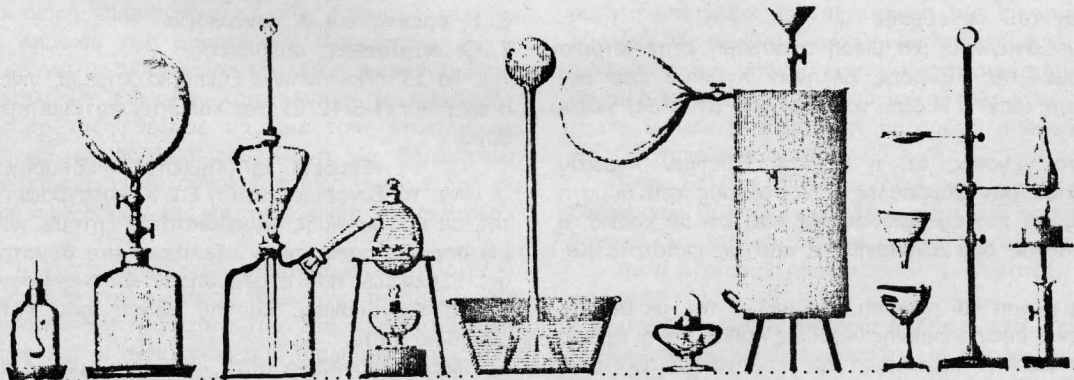
Πέρα από την πράγματι μεγάλη και ενεργό συμμετοχή των συναδέλφων σε όλη τη διάρκεια του Συνεδρίου, την παρουσία και συμμετοχή επιστημόνων ακόμα και άλλων ειδικοτήτων, πρέπει ιδιαίτερα να τονιστεί το ενδιαφέρον και η συμμετοχή των φοιτητών του Χημικού τμήματος.

Την τελευταία αυτή συνεδρίαση του Συνεδρίου εκλείσει με ομιλία του ο Πρόεδρος της ΕΕΧ Π. Χαμακιώτης.

Το ίδιο βράδυ στο χώρο του Συνεδρίου έγινε συνεστίαση όπου με πολύ κέφι οι συνάδελφοι γιόρτασαν το κλείσιμο του 8ου Συνεδρίου Χημείας ενώ έχουν ήδη αρχίσει οι προετοιμασίες για το 9ο Συνέδριο που θα γίνει ενώ του χρόνου στην Αθήνα με θέμα Χημική Βιομηχανία.

Κλείνοντας θα ήταν παράληψη να μην αναφερθεί το πόσο συνέβαλε στην επιτυχία του Συνεδρίου η δουλειά που προσέφερε κατά τη διοργάνωσή του το προσωπικό της ΕΕΧ και κύρια η προσφορά της Καίτης Τσιμπογιάννη που είχε την ευθύνη και το μεγαλύτερο βάρος της δουλειάς.

Σαν συμπέρασμα μπορούμε να πούμε ότι και το 8ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας ήταν ένα ακόμα επιτυχημένο Συνέδριο από την Ένωση Ελλήνων Χημικών.

Εισηγήση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Ελλήνων Χημικών στο 8ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας

Παρουσίαση απ' τον Πρόεδρο του Δ.Σ. Π. Χαμακιώτη

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Ελλήνων Χημικών και του συνόλου των Ελλήνων Χημικών και Χημικών Μηχανικών μελών της Ένωσης, έχω την τιμή να απευθύνω θερμό, εγκάρδιο και ειλικρινή χαιρετισμό, σε όλους εσάς που με την παρουσία σας τιμάτε την εναρκτήρια συνεδρίαση του 8ου Πανελληνίου Συνεδρίου Χημείας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο χαιρετίζει την παρουσία εκπροσώπων της Κυβερνήσεως, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Πολιτικών Κομμάτων, των εκπροσώπων των επιστημονικών φορέων, των εργατικών οργανώσεων, των εκπροσώπων των μέσων ενημέρωσης και του τύπου.

Επισημαίνουμε και χαιρετίζουμε την παρουσία εκπροσώπων των συναδέλφων μας χημικών από την Βουλγαρία.

Ιδιαίτερα μας τιμά η παρουσία εκπροσώπου των συναδέλφων μας της Παγκύπριας Ένωσης Επιστημόνων Χημικών, με τους οποίους μας συνδέουν αδελφικοί δεσμοί.

Πιστεύουμε ότι η παρουσία σας εκφράζει το ενδιαφέρον σας για το θέμα του συνεδρίου μας και τα προβλήματα που θα θιγούν στις εισηγήσεις που θα παρουσιαστούν και στις συζητήσεις που θα ακολουθήσουν, στις έξη ημέρες που θα διαρκέσει το συνέδριο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί ιδιαίτερα τους συναδέλφους μέλη της Οργανωτικής Επιτροπής, διότι με τις συνεχείς προσπάθειές τους πέτυχαν την άρτια διοργάνωση του συνεδρίου, ξεπερνώντας όλες τις δυσκολίες και τα εμπόδια που παρουσιάστηκαν.

Ευχαριστούμε τους εισηγητές διότι με τις ενδιαφέρουσες τοποθετήσεις τους θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη εποικοδομητικού διαλόγου στα θέματα που αποτελούν τους άξονες του συνεδρίου.

Τέλος ευχαριστούμε θερμά όλους εκείνους που με οποιονδήποτε τρόπο βοήθησαν στην αρτιότερη οργάνωση και εμφάνιση του συνεδρίου.

Κρίνουμε αναγκαία μια μικρή αναδρομή στην ιστορία των συνεδρίων της Ένωσης Ελλήνων Χημικών από την καθιέρωσή της σαν Ν.Π.Δ.Δ. το 1934 (Ν. 6129/34) μέχρι σήμερα.

Παρά το γεγονός ότι η Ένωση Ελλήνων Χημικών θεσμοθετήθηκε σαν σύμβουλος του Κράτους στα θέματα της Χημείας και των εφαρμογών της εδώ και 50 χρόνια, ο ρόλος της αυτός δεν αξιοποιήθηκε από τις εκάστοτε Κυβερνήσεις.

Έτσι η γνώση και η πείρα των μελών της σε θέματα θεωρητικής και εφαρμοσμένης Χημείας καθώς και οι θέσεις του κλάδου για την οικονομική και βιομηχανική ανάπτυξη

του τόπου δημοσιεύονταν απλά στο περιοδικό της Ένωσης «Χημικά Χρονικά» που αποτελεί και το επίσημο όργανό της, και εκφράζονταν μέσα από τις εκδηλώσεις της και ιδιαίτερα τα συνέδριά της.

- Χρονολογικά το Α' Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας γίνεται στην Αθήνα 10-17 Απριλίου 1938.

- Το Β' Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας γίνεται στη Θεσ/νίκη 2-5 Σεπτεμβρίου 1956.

- Το Γ' Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας γίνεται στην Αθήνα 2-10 Ιουλίου 1962.

- Το Δ' Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας γίνεται στην Αθήνα 24-28 Μαΐου 1970 κατά την περίοδο της Δικτατορίας. Στο Συνέδριο αυτό η συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου των Χημικών δεν συμμετείχε.

- Το Ε' Π.Σ.Χ. γίνεται στην Αθήνα 10-15 Νοεμβρίου 1980.

Στο Συνέδριο αυτό η Ε.Ε.Χ. πέρνει επίσημα θέση πάνω στα ζωτικά προβλήματα της χώρας, που η επιτυχημένη επίλυσή τους μπορεί να εξασφαλίσει την αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη, τη βελτίωση του επιπέδου ζωής του Ελληνικού λαού και την Εθνική ανεξαρτησία.

Η πίστη για την ορθότητα των θέσεων του κλάδου στα θέματα του Ε' Π.Σ.Χ., στερώσαν την απόφασή του να συνεχίσει τη μελέτη τους και με κάθε δυνατό τρόπο να επιδιώκει την προβολή των θέσεών του.

Στο Ε' Π.Σ.Χ. αποφασίσαμε την παραπέρα διοργάνωση ετήσιων ειδικών συνεδρίων για τη σε βάθος μελέτη μεγάλων προβλημάτων όπως:

1. Η βιομηχανική ανάπτυξη
2. Η παιδεία
3. Το περιβάλλον
4. Ο έλεγχος
5. Το ενεργειακό
6. Η έρευνα και η τεχνολογία
7. Οι εργασιακές συνθήκες

Το ΣΤ' Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας γίνεται στη Θεσ/νίκη 30/11-5/12/81 και καλύπτει το ιδιαίτερα σημαντικό θέμα:

«Παιδεία και Χημική Εκπαίδευση»

Με το Συνέδριο αυτό η Ε.Ε.Χ. καταγράφει τις απόψεις της σε ένα κρίσιμης σπουδαιότητας ζήτημα, και μάλιστα σε μια περίοδο ουσιαστικών εξελίξεων στα θέματα της παιδείας. Εξελίξεων που ακολούθησαν και δικαίωσαν σε μεγάλο βαθμό τις απόψεις και τις θέσεις που εκτέθηκαν στο συνέδριο αυτό.

Με το συνέδριο αυτό καθώς και με το επόμενο που

έγινε στα Γιάννενα, η Ε.Ε.Χ. έμπρακτα δίνει την απάντησή της στην πρόκληση για αποκέντρωση.

Το Ζ' Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας γίνεται στα Γιάννενα 15-20 Νοεμβρίου 1982 με θέμα:

«Προστασία Περιβάλλοντος - Συνθήκες Εργασίας».

Οι συγκροτημένες θέσεις, για το μέγεθος και την έκταση της ρύπανσης του περιβάλλοντος και οι προτάσεις που αναπτύσσονται στο συνέδριο, αξιοποιούνται σε μεγάλο βαθμό από το ΥΧΟΠ που φαίνεται να έχει ουσιαστική διάθεση για την χρησιμοποίηση της Ε.Ε.Χ. σαν σύμβουλό του και της αναθέτει την ευθύνη για τη διενέργεια σειράς περιβαλλοντικών μελετών και θεσμοθετεί την συμμετοχή της στο Δ.Σ. του υπό ίδρυση «Ενιαίου Φορέα Περιβάλλοντος».

Παράλληλα, το Υπουργείο Εργασίας δείχνει τη διάθεση να αξιοποιήσει τις προτάσεις που διατυπώθηκαν στο συνέδριο αυτό, στη διαμόρφωση της πολιτικής του για τη δημιουργία του θεσμικού πλαισίου που θα εξασφαλίσει ανθρωπινες συνθήκες εργασίας στους χώρους παραγωγής.

Με το 8ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χημείας «Χημικός Έλεγχος - Ποιότητα Ζωής», φιλοδοξούμε να μελετήσουμε ένα ακόμη από τα κρίσιμα θέματα που είχαμε καταγράψει στο Ε' Π.Σ.Χ.

Σήμερα είμαστε στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσουμε ότι το επόμενο 9ο Συνέδριό μας, που θα γίνει στην Αθήνα το Νοέμβριο του 1984, θα καλύπτει ένα εξίσου σημαντικό θέμα.

«Ελληνική Χημική Βιομηχανία»

Παράλληλα με τις εθνικές δραστηριότητες δεν θα πρέπει να παραλείψουμε να αναφερούμε τις διεθνείς δραστηριότητες της Ε.Ε.Χ.

Σαν τέτοιες επιγραμματικά θα αναφέρουμε:

- Την πρωτοβουλία για την πραγματοποίηση του Α' Βαλκανικού Συνεδρίου Χημείας την Άνοιξη του 1980 στην Αθήνα με τη συμμετοχή Χημικών από τις Βαλκανικές Χώρες.

Μετά την επιτυχή διεξαγωγή και του Β' Βαλκανικού Συνεδρίου Χημείας στη Βουλγαρία την άνοιξη του 1983 και την απόφαση για διοργάνωση του επόμενου στη Ρουμανία, πιστεύουμε ότι συνεχίζουμε ουσιαστικά στην συνεργασία, την αλληλοκατανόηση και τη φιλία των επιστημόνων των Βαλκανικών χωρών και ενισχύουμε τις προσπάθειες των Κυβερνήσεων των χωρών μας, για τη δημιουργία μιας αποπυρηνικοποιημένης ζώνης ειρήνης και συνεργασίας στα Βαλκάνια.

- Την πραγματοποίηση του διεθνούς συνεδρίου Μακρομοριακής Χημείας στην Αθήνα το καλοκαίρι του 1982.
- Τη συμμετοχή μας και την εκπροσώπηση της χώρας μας στη Διεθνή Ένωση Καθαρής και Εφαρμοσμένης Χημείας, στην Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Χημικών Εταιρειών και την Επιτροπή Χημείας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- Την ευθύνη για τη διοργάνωση του 24ου Διεθνούς Συνεδρίου Συμπλόκων Ενώσεων στην Αθήνα το 1986.

Η άρχουσα τάξη θέλησε πάντοτε τους επιστήμονες απολιτικούς και τη δουλειά τους, αντί για δημιουργική δράση στην υπηρεσία του συνόλου στείρα ενασχόληση για τη διατήρηση των δομών της καταναλωτικής καπιταλιστικής κοινωνίας.

Όμως η ίδια η φύση του επιστήμονα που θέλει τη συνεχή αναζήτηση της αλήθειας, του δίνει τη δυνατότητα της συνειδητοποίησης της θέσης του. Στη συνειδητοποίηση αυτή βοηθάνε και οι αντιθέσεις που δημιουργούνται μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία καθώς μεταλλάσσεται περνώντας

στη μονοπωλιακή της μορφή.

Οι τεχνικοί και γενικά οι επιστήμονες έπαψαν πια να είναι προνομιούχα στρώματα.

Χρόνο με το χρόνο όλο και περισσότερο, χωρίς πολλά περιθώρια διαπραγμάτευσης, μισθώνουν την εργασία τους σε κάποιο εργοδότη, έχοντας επί πλέον το μειονέκτημα της ανασφάλειας και της ανεργίας.

Πουλάνε την εργασία τους στον εργοδότη και όπως είναι φυσικό αναπτύσσουν αίσθημα αλληλεγγύης με τους άλλους εργαζόμενους.

Όμως, η θέση των επιστημόνων στο πλέγμα των σχέσεων παραγωγής, τους δημιουργεί αντιφατικές τάσεις απέναντι στους κοινωνικούς αγώνες, στην άρχουσα τάξη, στην κοινωνική αλλαγή.

Έτσι, το καπιταλιστικό σύστημα προσπαθεί να δώσει λύση σ' αυτή την ανίχνευση προωθώντας την τεχνοκρατική νοοτροπία.

Μια τέτοια θεώρηση της κοινωνίας επιτρέπει στους τεχνοκράτες να παραβλέπουν τις κρίσιμες διαφορές ανάμεσα στη δομή της σοσιαλιστικής και της καπιταλιστικής οικονομίας.

Ο επιστήμονας βρίσκεται μπροστά στο δίλημμα της επιλογής. Να διαλέξει την ταύτιση του με το λαϊκό κίνημα ή την τοποθέτησή του στο τεχνοκρατικό κατεστημένο.

Από την αντικειμενική τοποθέτησή του θα εξαρτηθεί αν θα κινηθεί προς τη μια ή την άλλη κατεύθυνση.

Η ουδετερότητα του επιστήμονα απέναντι στην πολιτική δομή και κατά συνέπεια στο υπόβαθμο της κοινωνικής δομής που τη στηρίζει, αποτελεί μύθο. Μύθο επικίνδυνο που αποβλέπει στην ενίσχυση του κατεστημένου.

Σήμερα όλο και περισσότεροι επιστήμονες συνειδητοποιούν τις αντιφάσεις μιας τέτοιας αντίληψης και συμπαρατάσσονται με τα άλλα μη προνομιούχα στρώματα του λαού μας, δημιουργώντας εκείνο το μέτωπο που αγωνίζεται για δομικές και θεσμικές αλλαγές.

Κάθε μέρα όλο και πιο πολλοί επιστήμονες συνειδητοποιούν πως ο αγώνας για την αποτίναξη της ξένης εξάρτησης, την εξουδετέρωση του ντόπιου και ξένου μονοπωλιακού κεφαλαίου που απομυζά με προνομιούχες συμβάσεις τις πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας, το πέρασμα στο σοσιαλισμό, είναι ο μοναδικός τρόπος για την επίλυση των προβλημάτων του.

Εκείνο που πρέπει να αναζητήσουμε είναι μια ευρεία συμμαχία των εργαζομένων, εκείνων που είναι αντικείμενο μιας πλατειάς εκμετάλλευσης.

Σήμερα οι τεχνικοί και οι επιστήμονες αντιλαμβάνονται ότι είναι αναγκαία η ανάπτυξη κοινωνικής συνειδησίας και κοινωνικής τοποθέτησης.

Ας μην ξεχνάμε ότι η περιβόητη τεχνοκρατική ουδετερότητα επέτρεψε την αξιοποίηση της επιστημονικής γνώσης και τη συμβολή ορισμένων επιστημόνων σε μεγάλα εγκλήματα της εποχής μας, χωρίς η συμμετοχή τους αυτή να τους δημιουργεί συνειδησιακά προβλήματα. Σαν παραδείγματα θα αναφέρουμε την παραγωγή πυρηνικών, χημικών και βακτηριολογικών όπλων.

Στην Ελλάδα όπου σχεδόν ποτέ δεν είχαμε Εθνική Οικονομική Πολιτική, οι Έλληνες χημικοί πρόσφεραν πάντα βασικά εξαρτημένα εργαζόμενα.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την ανάπτυξη ταξικής συνειδησίας.

Η Ε.Ε.Χ. πάντα στάθηκε αντίθετη στο μύθο του ουδέτερου επιστήμονα - τεχνοκράτη. Μια τέτοια ουδετεροποίηση μόνο το κατεστημένο και τα μονοπώλια βοηθά και

συντηρεί την εξάρτησή. Η Ε.Ε.Χ. δεν δίστασε να τοποθετηθεί σε γενικότερα Εθνικά ζητήματα, ή πολιτικά θέματα, μέσα και έξω από τη χώρα.

Οι Έλληνες Χημικοί αντιμετώπισαν πάντα τα προβλήματα του Κοινωνικού συνόλου σαν δικά τους προβλήματα και δεν δίστασαν να τοποθετηθούν σ' αυτά με βάση την δυνατότητα που τους παρέχει η επιστήμη που υπηρετούν, έξω και πέρα από συντεχνιακές αντιλήψεις και στενές κλαδικές διεκδικήσεις.

Η επιλογή του Χημικού Ελέγχου και της προσφοράς του στην επίτευξη μιας διαφορετικής, βελτιωμένης, ποιότητας ζωής, σαν θέμα του 8ου Π.Σ.Χ. σ' αυτή την χρονική στιγμή, δεν είναι τυχαία.

Η επιλογή του συγκεκριμένου θέματος αποφασίστηκε για τους παρακάτω λόγους:

1) Ο ποιοτικός έλεγχος και η συμμετοχή του Χημικού ελέγχου σ' αυτόν, ποτέ μέσα στα τελευταία χρόνια δεν αντιμετωπίστηκε με την σοβαρότητα που έπρεπε, παρά το γεγονός ότι έχει άμεση επίδραση στα συμφέροντα της Ελληνικής Οικονομίας και στην υγεία του Ελληνικού Λαού.

2) Η νομοθεσία που καθορίζει την εγκατάσταση, επέκταση, λειτουργία της Ελληνικής Βιομηχανίας, παραμένει χωρίς ουσιαστική μελέτη και προσαρμογή στα σύγχρονα δεδομένα, παρά τα ουσιαστικά βήματα που γίνονται τώρα προς την κατεύθυνση αυτή.

3) Η νομοθεσία που καθορίζει τη λειτουργία των κρατικών οργάνων άσκησης ελέγχου και τη δομή τους, παρά τις τεράστιες αλλαγές στην παραγωγή και διακίνηση των βιομηχανικών πρώτων υλών και τελικών προϊόντων αλλά και των καταναλωτικών αγαθών, στηρίζεται ακόμα σε κανόνες και αρχές που ισχυαν την εποχή της ίδρυσής τους.

4) Βρισκόμαστε σε εποχή ενός ξέφρενου ανταγωνισμού και η Ελληνική Παραγωγή συνεχώς συρρικνώνεται κάτω από την πίεση των εισαγόμενων αγαθών, που για διάφορους λόγους προτιμούνται από τον Έλληνα καταναλωτή.

5) Οι συνθήκες διατήρησης, αποθήκευσης και διακίνησης των καταναλωτικών αγαθών δεν ελέγχονται πλήρως και καθημερινά ανακαλύπτονται προϊόντα υποβαθμισμένα που διατίθενται στον καταναλωτή.

6) Ο έλεγχος, όπου υπάρχει, δεν είναι προληπτικός, δεν γίνεται δηλαδή στους χώρους παραγωγής, πριν από τη διαθεση των προϊόντων στην κατανάλωση.

Με μέτρα αστυνομικά και με ποινές ελαφρές που συνήθως επιβάλλονται πολύ αργότερα από τη διαπίστωση της νοθείας ή της αισχροκέρδειας και συνήθως μετά την διαθεση του εμπορεύματος στην κατανάλωση, προσπαθεί το κράτος να περιορίσει την παρανομία που έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις κάτω από τις αδυναμίες του συστήματος ελέγχου.

7) Η προσπάθεια προώθησης των εξαγωγών μας σε βιομηχανικά ή καταναλωτικά προϊόντα, που στοχεύει στην ανάπτυξη της Εθνικής Οικονομίας, συναντά τεράστια εμπόδια λόγω υψηλού κόστους ή διότι δεν πληρούν τις αναγκαίες προδιαγραφές ως προς την ποιότητα και τη συσκευασία.

8) Ο Έλληνας παραγωγός δεν φαίνεται να έχει αντιληφθεί ότι η δαπάνη για τον έλεγχο της ποιότητας είναι ένα ποσό ανελαστικό που πρέπει οπωσδήποτε να συυπολογίζεται στο κόστος του προϊόντος.

9) Η ενταξη της χώρας στην κοινή αγορά οξύνει πολλά από τα οικονομικά προβλήματα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε και δημιουργεί νέα. Η εφαρμογή εθνικού αναπτυξιακού προγράμματος στο Βιομηχανικό ή τον αγροτικό τομέα

δυσχεραίνεται από τους κανόνες, και τους μηχανισμούς της κοινότητας αλλά και τους όρους συμφωνίας για την ενταξη.

Εξ άλλου έντονο παρουσιάζεται το πρόβλημα της προσαρμογής της Εθνικής νομοθεσίας με τους πολυάριθμους κανονισμούς και τις οδηγίες της ΕΟΚ που αφορούν τον ποιοτικό έλεγχο.

Με τον όρο «Χημικός Έλεγχος» νοείται η εφαρμογή των δεδομένων και μεθόδων των διαφόρων τομέων της επιστήμης της Χημείας (Φυσικοχημεία, Ανόργανος, Οργανική, Αναλυτική, Εφαρμοσμένη Χημεία) για την διαπίστωση της σύνθεσης και της σύστασης των διαφόρων προϊόντων, της καθαρότητάς των, την ποιοτική τους κατάσταση.

Με την αλματώδη εξέλιξη της επιστήμης και της Τεχνολογίας οι παραδοσιακές αναλυτικές μέθοδοι έχουν ριζικά αλλάξει. Η χρήση σύγχρονων και πολύπλοκων αναλυτικών μεθόδων και οργάνων απαιτεί την βαθειά γνώση των ιδιοτήτων της ύλης και της φυσικοχημικής συμπεριφοράς των διαφόρων ουσιών, αλλά και δυνατότητα ερμηνείας των παρατηρήσεων και μετρήσεων είτε αυτές πραγματοποιούνται στην παραγωγική διαδικασία είτε διαπιστώνονται στο εργαστήριο.

Η Χημεία είναι μια πειραματική επιστήμη. Είναι λοιπόν φυσικό ότι θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με αυτό τον τρόπο.

Δεν υπάρχει τομέας της επιστήμης στον οποίο να μην εφαρμόζονται οι γνώσεις και τα ευρήματα της επιστήμης της χημείας που θα πρέπει να αξιοποιούνται κατάλληλα για να δώσουν απάντηση στα ερωτήματα που προκύπτουν και να ερμηνεύσουν φαινόμενα που συμβαίνουν.

Ενδεικτικά θα θέλαμε να αναφέρουμε ορισμένους τομείς όπου ο Χημικός Έλεγχος εφαρμόζεται για να βοηθήσει την διεξαγωγή συμπερασιμάτων ως προς την οικονομικότητα εκμετάλλευσης, ή την αποδοτικότητα της εφαρμοζόμενης παραγωγικής διαδικασίας.

Και όπως είναι φυσικό θα ξεκινήσουμε από τους στρατηγικούς τομείς για μια αυτοδύναμη οικονομική ανάπτυξη.

Στον τομέα της ενέργειας ο έλεγχος της ποιότητας, της σύστασης και της δυνατότητας εκμετάλλευσης των πετρελαίων που είτε αντλούνται από τα Ελληνικά κοιτάσματα, είτε εισάγονται από πετρελαιοπαραγωγές χώρες, η εκμετάλλευση των ενεργειακών ορυκτών (λιγνίτης, τύρφη, κ.τ.λ.) απαιτούν έναν υψηλού επιπέδου χημικό έλεγχο. Ο τομέας των πετρελαιοειδών είναι πολύ σημαντικός για την οικονομία της χώρας. Ήδη το ετήσιο ύψος συναλλαγματος για προμήθεια πετρελαιοειδών έχει φτάσει στα 200 δισεκατομμύρια δραχμές και δεδομένου ότι στην παγκόσμια αγορά πετρελαίου εισάγονται καθημερινά κατώτερες ποιότητες αργού πετρελαίου, ο έλεγχος ποιότητας πρέπει σαν χώρα να μας απασχολεί σοβαρά.

Οι παγκόσμιες επιστημονικές, τεχνικές και οικονομικές τάσεις οδηγούν στο περιορισμό του θείου αλλά και των υπολοίπων ρυπαντικών ουσιών και στοιχείων, παράλληλα δε στην αύξηση των οκτανίων στις βενζίνες και την μείωση, του ισχυρά τοξικού τετρααιθυλιούχου μολύβδου.

Η συμβολή της Χημείας και του Χημικού Ελέγχου στην ορθολογική αξιοποίηση και εκμετάλλευση του ορυκτού πλούτου της χώρας μας δεν νομίζουμε ότι απαιτεί ιδιαίτερη επιχειρηματολογία για να τεκμηριωθεί.

Η αξιοποίηση του ορυκτού μας πλούτου, που πρέπει να τονίσουμε ότι αποτελεί κληρονομιά της φύσης στη χώρα μας και που δεν είναι ανανεώσιμος, μπορεί να εξασφαλίζει πρώτες ύλες για την ανάπτυξη βαρειάς βιομηχανίας αλλά και βιομηχανίας υψηλής τεχνολογίας.

Πλούσια κοιτάσματα σιδηρομεταλλευμάτων είναι δριπι-

οτιδήποτε υπάρχει σε διάφορα σημεία της Ελλάδας.

Βεβαιωμένη είναι η ύπαρξη σιδηροκελυμμένων μεταλλευμάτων καθώς και μεταλλευμάτων μαγγανίου και ορυκτών πυριτίου. Θα πρέπει επίσης να αναφερθούν τα κοιτάσματα βωξίτη, σιδηροπυριτή, χρωμίτη, τα θειούχα μικτά ορυκτά, τα φωσφορικά κ.τ.λ.

Δεν θα μπορούσαν να μας διαφύγουν τα λεγόμενα ενεργειακά ορυκτά (ουράνιο) καθώς και τα στρατηγικά μικροαποθέματα (χρυσός, μόλυβδος, χρώμιο κ.λ.π.).

Σημαντικό ρόλο στην όλη ανάπτυξη παίζει ο κλάδος της Χημικής Βιομηχανίας, αφού η τεχνολογία και τα προϊόντα της επηρεάζουν άμεσα την τεχνολογική ανάπτυξη σε άλλους τομείς της Βιομηχανίας.

Δυστυχώς στην χώρα μας η Χημική Βιομηχανία δεν είναι ορθολογικά ανεπτυγμένη, οι μονάδες είναι λίγες και ασύνδετες μεταξύ τους και ένας μεγάλος αριθμός μικρών μονάδων, εργάζονται κύρια στην τελευταία φάση της παραγωγικής διαδικασίας.

Ένας μεγάλος αριθμός κλάδων μεταποίησης (κλωστούφαντουργία, τρόφιμα, χαρτί, δέρματα κ.τ.λ.) χρησιμοποιούν προϊόντα της χημικής βιομηχανίας.

Σαν τέτοια προϊόντα θα μπορούσαμε να αναφέρουμε τα χρώματα, τα λιπάσματα, τα γεωργικά φάρμακα, τα πλαστικά, τα οξέα, τα συντηρητικά κ.τ.λ.

Μέσα στο πεδίο παρέμβασης και συμμετοχής της Χημείας καταγράφεται και ο σημαντικός τομέας της Βιομηχανίας εκρηκτικών, που τόσο πολύ μας απασχόλησε στο παρελθόν με τα επανειλημμένα θανατηφόρα δυστυχήματα. Μετά την κοινωνικοποίηση της ΠΥΡΚΑΑ, ελπίζουμε ότι δεν θα θρηνήσουμε πλέον θύματα αφού όπως είναι φυσικό, ο κοινωνικός χαρακτήρας λειτουργίας της θα παίζει πλέον ουσιαστικό ρόλο.

Βασικοί κλάδοι της χημικής Βιομηχανίας ιδιαίτερα σε σχέση με την παραγωγή πρώτων υλών είναι ανύπαρκτοι (παραγωγή πρώτων υλών φαρμακοβιομηχανίας, ελαστικά, πετροχημικά).

Σε ορισμένους εξειδικευμένους κλάδους (κλωστούφαντουργία, δέρματα, συνθετικά νήματα κ.τ.λ.) είναι εμφανή τα αποτελέσματα της μη ορθολογικής ανάπτυξης όπως δείχνει ο κατάλογος των προβληματικών επιχειρήσεων που πρόσφατα δημοσιεύτηκε.

Σημαντικό ενδιαφέρον παρουσιάζει ο κλάδος των Τροφίμων και των Ποτών στον οποίο ο ρόλος του χημικού ελέγχου είναι περισσότερο από σημαντικός.

Αλλά και σε παραδοσιακά αναπτυγμένους κλάδους (τσιμέντα) τα προβλήματα, αποτέλεσμα της μέχρι σήμερα ακολουθημένης πολιτικής, δεν είναι μικρότερα.

Η χημική Βιομηχανία είναι ο βασικός προμηθευτής ενδιάμεσων πρώτων υλών για μια σειρά βιομηχανιών.

Όλες αυτές οι πρώτες ύλες που είναι ταυτόχρονα και ενδιάμεσα προϊόντα, σήμερα εισάγονται από ξένες χώρες με αποτέλεσμα την εξαγωγή πολύτιμου συναλλάγματος.

Πρόθεσή μας δεν είναι να αναπτύξουμε σε λεπτομέρειες τις θέσεις μας για την κατάσταση της Ελληνικής Χημικής Βιομηχανίας, που θα αποτελέσει όπως αναφέραμε θέμα του επόμενου 9ου Πανελληνίου Συνεδρίου Χημείας.

Σκοπός μας είναι να δείξουμε τους πολλαπλούς, σημαντικούς για την Εθνική Οικονομία, τομείς που η Χημεία, οι Χημικοί και ο Χημικός Έλεγχος υπεισέρχονται εξασφαλίζοντας αποδοτικές παραγωγικές διαδικασίες και συνεισφέρουν στην παραγωγή προϊόντων μεγάλης σημασίας για το κοινωνικό σύνολο.

Η Ε.Ε.Χ. είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει τις απόψεις

της σχετικά με την ενέργεια, τον ορυκτό πλούτο και την Βιομηχανία, προς το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας για την κατάρτιση του πενταετούς προγράμματος Οικονομικής και Κοινωνικής Ανάπτυξης.

Πιστεύουμε ότι οι απόψεις μας αυτές ελήφθησαν υπόψη στην διαμόρφωση του προκαταρκτικού σχεδίου του πενταετούς προγράμματος που κυκλοφόρησε.

Το επιστημονικό δυναμικό της Ε.Ε.Χ. είναι έτοιμο να συνεισφέρει στη μελέτη και την εξειδίκευση του προγράμματος αυτού στον τομέα της Χημείας.

Το μεγαλύτερο ποσοστό των Ελλήνων Χημικών και Χημικών Μηχανικών απασχολείται στη Βιομηχανία καλύπτοντας ένα ευρύ φάσμα τομέων.

Μεταξύ αυτών ενδεικτικά θα αναφέρουμε: Αέρια - Ψυκτικά, Απορρυπαντικά - Σαπούνια, Δέρματα, Εκρηκτικά, Ελαστικά, Πλαστικά, Μονωτικά Υλικά, Καλλυντικά, Φάρμακα, Γεωργικά Φάρμακα, Καλώδια, Καπνά, Κεραμικά, Μεταλλα και Μεταλλεύματα, Κρασιά - Μπύρες - Ποτά, Τρόφιμα, Πετρέλαια - Λιπάσματα, Τσιμέντα - Δομικά Υλικά, Χαρτοποιία, Λιπάσματα, Χρώματα, Χημικά προϊόντα κ.τ.λ.

Πέρα από τις Βιομηχανίες Χημικών Προϊόντων σε ορισμένους παραδοσιακά αναπτυγμένους τομείς βιομηχανικής δραστηριότητας η συμμετοχή των χημικών και του Χημικού Ελέγχου είναι πολύ μεγάλη.

Ένας τέτοιος τομέας είναι η φαρμακοβιομηχανία στην οποία η επιβλητική και συνεχής παρουσία των χημικών και του εφαρμοζόμενου από αυτούς χημικού ελέγχου, συνέβαλε καθοριστικά στην ανάπτυξή της.

Το φάρμακο είναι ένα κοινωνικό αγαθό.

Δεν είναι λοιπόν δυνατό να αντιμετωπίζεται στα πλαίσια της λογικής εξυπηρέτησης ιδιωτικών συμφερόντων.

Ολόκληρο το κύκλωμα εισαγωγής - παραγωγής - διακίνησης, αλλά και του ασκούμενου ελέγχου θα πρέπει να βρίσκεται κάτω από κοινωνικό έλεγχο.

Η Ε.Ε.Χ. έχοντας διαμορφώσει συγκεκριμένες απόψεις μέσα από τη λειτουργία των επιτροπών της, αλλά και θέσεις που εκφράστηκαν ήδη από το Ε' Π.Σ.Χ. στήριξε με κάθε τρόπο τις αλλαγές που έγιναν στον τομέα αυτό.

Προτείναμε και χαιρέτησαμε την δημιουργία του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.), καθώς και την ίδρυση Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας και Κρατικής Φαρμακαποθή-

Σήμερα είμαστε υποχρεωμένοι και από αυτό το βήμα, επισημάνουμε την πολύμηνη καθυστέρηση υλοποίησης των διατάξεων του νόμου για την ίδρυση της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας και της Κρατικής Φαρμακαποθήκης.

Μετά από μια περίοδο συνεχών και ουσιωδών εξελίξεων που οδήγησαν στην ψήφιση του ιδρυτικού νόμου του Ε.Ο.Φ. ακολούθησε αμέσως μετά μια ολοκληρωτική ανασχεση της εξέλιξης του θέματος.

Δεν γνωρίζουμε ποιές σκοπιμότητες μπορεί να εξυπηρετεί μια τέτοια καθυστέρηση. Για την αναζήτηση των λόγων η Ε.Ε.Χ. θα διοργανώσει, αμέσως μετά τη λήξη του συνεδρίου ημερίδα σχετική με αυτό το θέμα.

Τότε θα έχουμε τη δυνατότητα να τοποθετηθούμε και στο θέμα της αξιοποίησης της ανακωλυμένης των φαρμάκων.

Προβληματισμοί μας έχουν δημιουργηθεί και σχετικά με το μέλλον της συμμετοχής των επιστημονικών οργανώσεων στη διοίκηση του Ε.Ο.Φ. αλλά και της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας μετά τις τροπολογίες που πρόσφατα ψηφίστηκαν.

Τα τρόφιμα και ποτά είναι ένας ακόμα μεγάλος τομέας στον οποίο ο χημικός έλεγχος παίζει καθοριστικό ρόλο.

Αναλυτική Χημεία εφαρμόστηκε αρχικά εξ' και έναν αιώνα για την ανίχνευση της νοθείας των τροφίμων.

Σήμερα, με την παρασκευή χιλιάδων συσκευασμένων, βιομηχανοποιημένων τροφίμων τα προβλήματα που δημιουργούνται είναι πολλά και σοβαρά.

Η παρουσία ρυπαντών, από την γενικότερη ρύπανση του περιβάλλοντος, στις πρώτες ύλες ή στα τελικά προϊόντα, από χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στην πρωτογενή παραγωγή, η δημιουργία επικινδύνων ουσιών από τη δράση μικροοργανισμών, το πρόβλημα των καρκινογόνων αφλατοξινών, η χρησιμοποίηση «πρόσθετων ουσιών» για την καλύτερη εμφάνιση, του χρώματος, του αρώματος ή τη συντήρηση, τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων, εντομοκτόνων ή ορμονών, είναι μερικά από τα προβλήματα που καθιστούν τον αυστηρό ποιοτικό έλεγχο των τροφίμων επιβεβλημένο σε όλο το στάδιο από την παραγωγή μέχρι την κατανάλωση.

Στα τρόφιμα αυξήθηκαν σήμερα, οι επιστημονικές απαιτήσεις για υψηλότερα πρότυπα και για αυστηρότερες προδιαγραφές.

Η αναλυτική μεθοδολογία της ανίχνευσης και του προσδιορισμού είναι και πολύπλοκη και δαπανηρή, με την πρόοδο δε της τεχνολογίας, οι εξελίξεις είναι ραγδαίες. Η θεσμοθέτηση αυστηρών προδιαγραφών και ο καθορισμός σαφών επιτρεπτών ορίων ανοχής για τους ρυπαντές ή τις μικροοξίνες ακόμα και για τις προηγμένες τεχνολογικά χώρες είναι μια δυσκολότατη υπόθεση.

Αλλά και οι χρησιμοποιούμενες παραγωγικές διαδικασίες παίζουν σημαντικό ρόλο στην ποιότητα των παραγομένων προϊόντων.

Ετσι ο χημικός έλεγχος σε όλα τα στάδια της παραγωγικής διαδικασίας είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την προστασία της δημόσιας υγείας, των συμφερόντων των καταναλωτών, αλλά και της εθνικής οικονομίας.

Σήμερα ένας μεγάλος αριθμός Χημικών και Χημικών Μηχανικών απασχολείται στις οργανωμένες Βιομηχανίες Τροφίμων και Ποτών και καλύπτει τις ανάγκες της παραγωγής αλλά και του ποιοτικού ελέγχου.

Βεβαίως δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι σε αρκετές μεσαίου μεγέθους βιομηχανίες και μικρές βιοτεχνίες που παρασκευάζουν τρόφιμα και ποτά, ο ποιοτικός έλεγχος θεωρείται περιττή πολυτέλεια που ανεβάζει το κόστος των προϊόντων και συνεπώς αποφεύγεται. Είναι φανερό ότι τα αποτελέσματα μιας τέτοιας αντίληψης τα υφίσταται ο καταναλωτής. Θα πρέπει να τονίσουμε ότι και συνεταιριστικές οργανώσεις τροφίμων και ποτών δεν έχουν οργανωμένο ποιοτικό έλεγχο.

Πρόσφατο διάβημα της Ε.Ε.Χ. προς την Αγροτική Τράπεζα που ελέγχει τέτοιους συνεταιρισμούς έμεινε χωρίς απάντηση.

Οι Έλληνες Χημικοί με ενδιαφέρον παρακολουθούν κάθε εξέλιξη στην τεχνολογία τροφίμων καθώς και στις μεθόδους που εξασφαλίζουν έναν ικανοποιητικό ποιοτικό έλεγχο.

Η Ε.Ε.Χ. είναι συνεδεδεμένη με διεθνείς οργανισμούς που διαθέτουν τμήματα χημείας τροφίμων αξιοποιώντας για λογαριασμό των μελών της την διεθνή εμπειρία.

Σαν παράδειγμα θα αναφέρουμε την συμμετοχή μας στην μελέτη για τον προσδιορισμό αφλατοξίνης Μ₁ σε γαλακτοκομικά προϊόντα.

Επιπλέον η συμμετοχή των χημικών της Βόρειας Ελλάδας στη Διεθνή Έκθεση Τροφίμων και Ποτών (ΔΕΤΡΟΠ) έχει θεσμοθετηθεί τα τελευταία χρόνια.

Θα θέλαμε να περάσουμε σε έναν άλλο ευρύ τομέα

εφαρμογής του Χημικού Ελέγχου, τον δημόσιο τομέα και τους οργανισμούς που ελέγχονται από το δημόσιο.

Μια προσπάθεια προσέγγισης και εξετασης του Χημικού Ελέγχου στο Δημόσιο χώρο δεν είναι δυνατόν παρά να ξεκινήσει με την αναφορά στο έργο που επιτελείται στο Γενικό Χημείο του Κράτους και στο ρόλο του στη διευθέτηση θεμάτων ουσιαστικής σημασίας για:

- την εθνική οικονομία,
- την εξυπηρέτηση και διασφάλιση των συμφερόντων του δημοσίου,
- την προστασία της Υγείας του Κοινωνικού Συνόλου,
- την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών,
- την παροχή τεχνικής βοήθειας προς τις άλλες αρμόδιες υπηρεσίες, για την εξασφάλιση συνθηκών υγειούς εμπορίου και σωστού ανταγωνισμού.

Το Γ.Χ.Κ. που ιδρύθηκε πριν από 50 περίπου χρόνια αποτελεί τον κύριο και ουσιαστικό κρατικό φορέα του Χημικού Ελέγχου στη χώρα μας.

Μέσα στο μακρύ αυτό διάστημα αναπτύχθηκε Πανελλαδικά και κάλυψε ένα σημαντικό αριθμό αναγκών κρατικού χημικού ελέγχου.

Μερικοί από τους τομείς αρμοδιότητας του Γ.Χ.Κ. στους οποίους κατανέμεται το έργο που παράγεται σ' αυτό είναι:

- Ο φυσικοχημικός έλεγχος των τροφίμων και των δειγμάτων που αποστέλνουν οι διάφορες αγορανομικές υπηρεσίες.
- Ο φυσικοχημικός έλεγχος των αντικειμένων κοινής, καθημερινής χρήσης.
- Ο χημικός έλεγχος των εμπορευμάτων που εισάγονται ή εξάγονται από τη χώρα μας καθώς και η δασμολογική τους κατάταξη.
- Ο χημικός έλεγχος των πρώτων υλών και των προϊόντων που χρησιμοποιούνται από την Ελληνική Βιομηχανία.
- Η εποπτεία, επιθεώρηση, ο έλεγχος Βιομηχανιών, Βιοτεχνιών και εργαστηρίων και καταστημάτων όπου παράγονται διακινούνται ή διατίθενται Βιομηχανικά είδη ή καταναλωτικά αγαθά.
- Ο έλεγχος των ειδών που προμηθεύονται οι δημόσιες υπηρεσίες, ο στρατός, οι οργανισμοί, τα κοινωφελή ιδρύματα.
- Η φοροτεχνική παρακολούθηση και εποπτεία ειδών που υπάγονται σε άμεσο φορολογικό έλεγχο.
- Η επίλυση θεμάτων φοροτεχνικών, αγορανομικών, δασμολογικών.

Είναι αλήθεια ότι από την ίδρυσή του, το Γ.Χ.Κ. κατήχθηνε τη μεγάλη του δραστηριότητα στην εξυπηρέτηση αναγκών του τομέα εισαγωγών - εξαγωγών (τελωνείων) καθώς και την επιβολή δασμών και φόρων.

Σ' αυτό συνετέλεσε και η ένταξη του σαν υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών, που όπως είναι φυσικό ακόμα και σήμερα ενδιαφέρεται ιδιαίτερα γι' αυτή τη λειτουργία του Γ.Χ.Κ.

Ήταν όμως φυσικό οι ανάγκες της βιομηχανικής παραγωγής, της εμπορικής δραστηριότητας, του καθημερινού ποιοτικού ελέγχου των διακινουμένων αγαθών να οδηγήσουν στην ανάπτυξη νέων τομέων.

Σήμερα το Γ.Χ.Κ. είναι μια καθαρά τεχνική υπηρεσία. Χωρίς να παραγνωρίζουμε τη σημαντικότητα για την εθνική οικονομία του τελωνειακού - φοροτεχνικού τομέα θα πρέπει να επισημάνουμε την ανάγκη κάλυψης των όλο και αυξανόμενων αναγκών του τεχνικού Τομέα και του ελέγχου

που ασκεί το Γ.Χ.Κ.

Η πολιτική που ακολουθήθηκε τα τελευταία χρόνια είχε σαν αποτέλεσμα την αποδυνάμωση του χημείου και την αφαίρεση κρίσιμων αρμοδιοτήτων.

Αποτέλεσμα των ατυχών χειρισμών της πολιτείας αλλά και της έλλειψης μιας συγκεκριμένης ολοκληρωμένης πολιτικής είναι το πλήθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζει το Χημείο σήμερα.

Τα περιθώρια μιας εισήγησης δεν μας επιτρέπουν να επεκταθούμε όσο θα έπρεπε στο θέμα του Γ.Χ.Κ. Θα περιορισθούμε να αναφέρουμε ενδεικτικά ορισμένες από τις διαπιστώσεις μας και τις προτάσεις που επανειλημένα έχουμε κάνει για το ξεπέρασμα των αδυναμιών, και πιστεύουμε ότι οι συζητήσεις και ο προβληματισμός που θα αναπτυχθεί κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου, κατά μεγάλο μέρος θα αφορούν το Γ.Χ.Κ.

Η Ε.Ε.Χ. πιστεύει ότι:

1) Θα πρέπει να συνεχιστεί και να βοηθηθεί από την πολιτεία η οργανωτική ανάπτυξη και η στελέχωση του Γ.Χ.Κ. για να αντιμετωπισθούν ουσιαστικά οι ανάγκες του φοροτεχνικού και τελωνειακού - ξασμολογικού τομέα και να ελεγχονται συστηματικά και άμεσα τα εισαγόμενα και εξαγόμενα είδη.

2) Το Γ.Χ.Κ. θα πρέπει να βοηθηθεί για να μπορέσει να ανταποκριθεί στους καινούργιους στόχους και ανάγκες και να παρέμβει αποφασιστικά στον έλεγχο της παραγωγικής διαδικασίας στο σύνολο της Βιομηχανικής δραστηριότητας, και να συμβάλει στην παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιότητας, ικανών να αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό των ξένων.

3) Πρέπει να αξιοποιηθεί η τεράστια τεχνική υποδομή, και η συμπυκνωμένη επιστημονική εμπειρία των χημικών του Γ.Χ.Κ. για τον προληπτικό έλεγχο των καταναλωτικών αγαθών.

4) Η δειγματοληψία των διαφόρων προϊόντων να ανατεθεί σε στελέχη του Γ.Χ.Κ. που την έχουν διδαχθεί επιστημονικά και να επεκταθεί σε όλα τα βιομηχανικά είδη, τα καταναλωτικά αγαθά, τα καύσιμα, τα λιπαντικά, αλλά και τα επικίνδυνα, διαβρωτικά, τοξικά, χημικά προϊόντα.

5) Να ουσιαστικοποιηθεί η επιθεώρηση των τόπων παραγωγής και των χώρων αποθήκευσης και διάθεσης των προϊόντων καθώς και ο έλεγχος της τεχνολογίας και διαδικασίας παραγωγής, των πρώτων υλών, των ενδιάμεσων και τελικών προϊόντων πριν από τη διάθεσή τους στην κατανάλωση.

6) Να στελεχωθεί το Γ.Χ.Κ. με τους επιστήμονες που θα εξασφαλίσουν από κάθε άποψη την πραγματοποίηση των αναγκαίων εξετάσεων (χημικών, μικροβιολογικών, τοξικολογικών, ιστολογικών, ιστοχημικών κ.τ.λ.) των τροφίμων και ποτών.

7) Να διατηρήσει το Χημείο την ενιαία υπόστασή του καλύπτοντας τα κενά που υπάρχουν και όχι να κατακερματισθεί ή αποδυναμωθεί με την παραπέρα αφαίρεση αρμοδιοτήτων.

8) Να στελεχωθούν και εξοπλισθούν οι περιφερειακές υπηρεσίες.

9) Να διασυνδεθεί με τα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα για την εκπαίδευση και εξάσκηση των χημικών φοιτητών στις Κεντρικές ή Περιφερειακές του μονάδες. Αυτό θα πρέπει να επεκταθεί στις άλλες κρατικές χημικές υπηρεσίες και στη Βιομηχανία.

10) Να ουσιαστικοποιηθεί ο ρόλος και η λειτουργία του Ανωτάτου Χημικού Συμβουλίου, της Α.Ε.Τ.Α. και των υπο-

λοίπων οργάνων.

11) Η πολιτεία σε συνεργασία με την Ε.Ε.Χ. θα πρέπει να αναλύσει τα προβλήματα που υπάρχουν και να βοηθήσει στην επίλυσή τους.

Δεν είναι δυνατό να ανεχόμαστε στη σημερινή εποχή, που οι επιστημονικές δυνατότητες είναι απεριόριστες, να εμφανίζονται περιστατικά όπως οι ορμόνες στα κρέατα, η νοθεία τροφίμων ή άλλων προϊόντων, τα κατάλοιπα φυτοφαρμάκων κ.τ.λ.

Θα μας επιτρέψετε να αναφερθούμε στους υπόλοιπους τομείς της κρατικής δραστηριότητας στους οποίους ο χημικός έλεγχος και οι γνώσεις της χημείας βοηθούν ουσιαστικά στην πραγματοποίηση ενός σημαντικού έργου.

Στα θέματα του περιβάλλοντος και του ελέγχου της ποιότητας του αέρα, των υδάτων, της θαλάσσης οι έλεγχοι στηρίζονται σημαντικά στις χημικές αναλυτικές μεθόδους.

Η μεγάλη ανάπτυξη της χημείας στον αιώνα μας βοήθησε βέβαια στην παραγωγή αγαθών που διευκολύνουν τη ζωή μας, παράλληλα όμως επιβάρυνε κρίσιμα το περιβάλλον, με πλήθος τοξικών ουσιών. Η ίδια όμως η χημεία προσφέρει τις μεθόδους και τα μέσα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών. Ο ρόλος της αναλυτικής χημείας στις μετρήσεις για τον έλεγχο του περιβάλλοντος είναι σήμερα ουσιαστικός.

Μετά την μεταφορά του ΠΕΡΠΑ στο ΥΧΟΠ και την απόφαση για την ίδρυση του Ε.ΦΟ.Π. που είχαμε προτείνει στο προηγούμενο συνέδριό μας στα Γιάννενα, πιστεύουμε ότι δημιουργείται το αναγκαίο θεσμικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση των πολλαπλών περιβαλλοντικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Η Ε.Ε.Χ., όπως απέδειξε η ουσιαστική συμμετοχή της στις μελέτες του υπουργείου ΧΟΠ, είναι σε θέση να βοηθήσει ουσιαστικά στην αντιμετώπιση της ρύπανσης του περιβάλλοντος.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε τα προβλήματα που μπορούν να δημιουργήσουν οι παραγόμενες σήμερα χιλιάδες χημικές ουσίες.

Το SEVESO αποτελεί ένα τυπικό παράδειγμα.

Η προστασία του περιβάλλοντος είναι αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατικών υπηρεσιών που θα πρέπει να υποβοηθηθούν από τους επιστημονικούς φορείς και τη τοπική αυτοδιοίκηση. Η οποιαδήποτε δραστηριότητα ιδιωτικών επιχειρήσεων ή φορέων, οι μετρήσεις των οποίων δεν έχουν καμμία αξιοπιστία πρέπει να αντιμετωπίζεται με σκεπτικισμό και επιφυλακτικότητα.

Μια και αναφερόμαστε σε θέματα περιβάλλοντος θα πρέπει να σημειώσουμε τη σημαντική συμβολή της χημείας στην προστασία των αρχαίων μνημείων από τη διάβρωση που οφείλεται στη ρύπανση της ατμόσφαιρας.

Τονίζουμε ότι δεν μας βρίσκει σύμφωνους η φιλοσοφία της διοίκησης της ΕΥΔΑΠ σχετικά με τον κανονισμό που ρυθμίζει τις μελέτες, τις μετρήσεις και τους ελέγχους για τη λειτουργία του δικτύου αποχέτευσης.

Επίσης είναι έξω από το πνεύμα της εποχής η νοοτροπία και η αντίληψη των αρμόδιων του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας για τις μελέτες του Περιβάλλοντος. Ο αποκλεισμός των χημικών από τις μελέτες για το Περιβάλλον και η άρνηση αναγνώρισης της συμβολής του χημικού ελέγχου οδηγούν αναπόφευκτα σε σημαντικά λάθη. Πιστεύουμε ότι οι αντιφάσεις αυτές θα εκλείψουν με την δημιουργία του Ε.ΦΟ.Π.

Το Υπουργείο Εμπορίου απασχολεί ένα μικρό αριθμό Χημικών ανεπαρκή για να καλύψει τις ανάγκες του μια και

έχει την ευθύνη για τον έλεγχο της ποιοτικής κατάστασης των αγαθών που προσφέρονται στην κατανάλωση.

Η ύπαρξη της Δ/σης Τεχνολογικής Προστασίας Καταναλώσεως και της Δ/σης Χημικών Εργαστηρίων, αλλά και τα αντικείμενα αρμοδιότητας του Υπουργείου σε συνδυασμό με την ανάγκη παρέμβασης του σε κάθε γωνιά της χώρας, οδηγούν στην ανάγκη μιας πιο ουσιαστικής στελέχωσης με χημικούς.

Δεν επιτρέπεται σήμερα να ανατίθεται η επιθεώρηση, ο έλεγχος και η δειγματοληψία σε διοικητικούς υπάλληλους με αποτέλεσμα τη δημιουργία των προβλημάτων που προαναφέραμε.

Μέσα στα πλαίσια της εφαρμογής του Χημικού Ελέγχου και στην συμβολή του στην ποιότητα ζωής, ουσιαστικό ρόλο παίζει η Κλινική Βιοχημεία.

Η πρόληψη αλλά και η παροχή υψηλού επιπέδου περίθαλψης απαιτούν σχολαστικό χημικό έλεγχο, τόσο σε προληπτικό επίπεδο, για διαπίστωση παρενεργειών από τροφές ή φάρμακα που σε συνδυασμό με την έλλειψη ορισμένων ενζύμων μπορούν να προκαλέσουν νοσογόνες καταστάσεις, όσο και στην παραπέρα αντιμετώπισή τους.

Η Κλινική Βιοχημεία είναι σήμερα ένα απαραίτητο συμπλήρωμα της σύγχρονης διαγνωστικής και θεραπευτικής για τον προσδιορισμό αιτιών και καταστάσεων, αλλά και για τον έλεγχο αποτελεσματικότητας καθώς και της πορείας μιας θεραπείας.

Ο τομέας όμως στον οποίο ο χημικός έλεγχος είναι εξαιρετικά μεγάλης σημασίας είναι το Σύστημα Ποιοτικού Ελέγχου (Quality Control System) που στην χώρα μας δεν έχει εφαρμοσθεί σε Εθνικό επίπεδο.

Το σύστημα αυτό εξασφαλίζει τον συνεχή και σε εθνικό επίπεδο έλεγχο της ποιότητας των εξετάσεων που πραγματοποιούνται τόσο στα νοσηλευτικά ιδρύματα, όσο και στα ιδιωτικά Μικροβιολογικά εργαστήρια. Ένας τέτοιος έλεγχος είναι απαραίτητος για την άνοδο της ποιότητας της παρεχόμενης περίθαλψης.

Στο πεδίο αυτό οι Κλινικοί Χημικοί έχουν καθοριστικό ρόλο, αφού και πείρα σε νοσοκομειακό επίπεδο διαθέτουν και το αναγκαίο υπόβαθρο γνώσεων για την εφαρμογή των χημικών τεχνικών ελέγχου κατέχουν.

Ένας μεγάλος αριθμός Χημικών ενδιαφέρεται και κατευθύνεται σήμερα στην εφαρμογή των γνώσεων του στην φαρμακοχημεία, την Κλινική Χημεία ενώ η αξιοποίηση των γνώσεων της Χημείας στη χημειοθεραπεία δημιουργεί σήμερα ουσιαστικές ελπίδες, παράλληλα με την ανακάλυψη νέων χημικών συνθέσεων με φαρμακολογική δράση.

Η ένταξη των κλινικών χημικών στο Εθνικό Σύστημα Υγείας καθώς και στον εργαστηριακό τομέα των Νοσοκομείων είναι αναγκαία. Πρόσφατες είναι οι εντυπώσεις από την έκθεση του εκπροσώπου της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (World Health Organization) που ανέφερε ότι οι κλινικές εξετάσεις που πραγματοποιούνται στο ΙΚΑ έχουν πολύ μικρή αξιοπιστία.

Επιπλέον, θα πρέπει να τονίσουμε ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει ουσιαστικά να στηρίξει το ρόλο των οργάνων που θεσμοθετεί.

Αυτό το αναφέρουμε με αφορμή το γεγονός ότι το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας δεν υποστήριξε στη Βουλή την ένταξη στο Νοσοκομειακό θεσμό των επιστημόνων μη ιατρών που παρέχουν υπηρεσίες περίθαλψης που πρότεινε το Κεντρικό Συμβούλιο Υγείας (ΚΕΣΥ).

Ένα ακόμα ζήτημα που απασχολεί τους χημικούς και χημικούς μηχανικούς σε σχέση με το Υπουργείο Υγείας

είναι η άρνηση και η αδυναμία της Υγειονομικής Σχολής να τους μετεκπαιδεύει ως υγειονομολόγους. Η μετεκπαίδευση αυτή δεν μπορεί απλά να εξυπηρετεί ορισμένες συντεχνιακές σκοπιμότητες και για το λόγο αυτό η Ε.Ε.Χ. πιστεύει ότι κάθε επιστήμονας που το επιθυμεί θα πρέπει να μπορεί να μετεκπαιδεύεται. Πως είναι εξ άλλου δυνατόν η Σχολή αυτή να ισχυρίζεται ότι δεν έχει τη δυνατότητα να μετεκπαιδεύσει τους χημικούς που χρειάζονται περισσότερα στοιχεία για την υγιεινή των τροφίμων και του περιβάλλοντος και απ' την άλλη στελέχη της να εκπροσωπούν τη χώρα σε διεθνείς οργανισμούς π.χ. στα τρόφιμα.

Στο Υπουργείο Γεωργίας η συμμετοχή των Χημικών και εφαρμογή του Χημικού Ελέγχου είναι εξαιρετικά περιορισμένη, παρά τη μεγάλη συμβολή τους στα αντικείμενα αρμοδιότητας του Υπουργείου. Η συμμετοχή αυτή περιορίζεται σε ορισμένα Ερευνητικά Ινστιτούτα (Οίνου, Τεχνολογίας, Τροφίμων, Ελαίας, Υδροεδαφολογικό Εργαστήριο κ.τ.λ.).

Επανελλημένα αλλά χωρίς επιτυχία, έχουμε τονίσει στο Υπουργείο την ανάγκη αξιοποίησης των χημικών στις διάφορες αρμοδιότητες και λειτουργίες του Υπουργείου.

Έτσι μένουν ακάλυπτες μεγάλες ανάγκες του υπουργείου σε ελέγχους που θα έπρεπε να ασκούνται συστηματικά και ουσιαστικά και όχι γραφειοκρατικά.

Η ένταξη της χώρας μας στην ΕΟΚ και τα διάφορα παρεμβατικά μέτρα που εφαρμόζονται στο Γεωργικό τομέα δημιουργήσαν πληθώρα τέτοιων αναγκών που σήμερα ακόμα μένουν ακάλυπτες.

Ο πρόσφατος θάνατος δύο μικρών παιδιών από την εισπνοή αναθυμιάσεων χημικής ουσίας που χρησιμοποιήθηκε σε απολύμανση διαμερίσματος είναι ένα ακόμα περιστατικό που αποδεικνύει ότι ο χημικός έλεγχος δεν πρέπει να παραγνωρίζεται.

Φοβούμεθα ότι με τον ίδιο απλοϊκό τρόπο το υπουργείο θέλει να αντιμετωπίσει και τον έλεγχο των Γεωργικών Φαρμάκων που στο σύνολό τους είναι χημικές ουσίες ή μίγματα ισχυρά τοξικά. Η πρόθεση της Ε.Ε.Χ. να βοηθήσει με τις γνώσεις της στον αποτελεσματικό έλεγχο των φυτοφαρμάκων δεν αξιοποιήθηκε.

Η ανάπτυξη εξ άλλου αγροτοβιομηχανικών συνεταιρισμών κάνει αναγκαία την συμμετοχή των χημικών για την εφαρμογή των δεδομένων της χημείας και της χημικής τεχνολογίας στην παραγωγική διαδικασία που εφαρμόζεται εκεί.

Με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας έχει αρχίσει μιá ουσιαστική συνεργασία για τη δημιουργία προγραμμάτων Βιομηχανικής ανάπτυξης κατά κλάδους καθώς και τη δημιουργία ενός σύγχρονου πλαισίου Βιομηχανικής Νομοθεσίας.

Με ενδιαφέρον παρακολουθούμε τις αποφάσεις του Υπουργείου να προχωρήσει στην ανάπτυξη σύγχρονων τομέων βιομηχανικής δραστηριότητας όπως η Βιοτεχνολογία, Μικροηλεκτρονική κ.τ.λ.

Στο Υπουργείο Εργασίας η συμμετοχή των Χημικών και η συμβολή του χημικού ελέγχου στην επιθεώρηση των εργασιακών χώρων και τον έλεγχο των συνθηκών εργασίας είναι απαραίτητη. Είναι αναγκαίο να συστηματικοποιηθούν οι μετρήσεις τοξικών και βλαβερών ουσιών στους χώρους εργασίας.

Η Ε.Ε.Χ. έχει ιδιαίτερα ασχοληθεί με το θέμα του καρκινογόνου αμιάντου σε διαλέξεις και σεμινάρια, και σχετικά άρθρα έχουν επανελλημένα δημοσιευθεί στα Χημικά Χρονικά.

Η δραστηριότητα και τοξικότητα των χημικών ουσιών επιβάλλει την τήρηση αυστηρών κανόνων ασφαλείας στους

χώρους όπου υφίστανται επεξεργασία καθώς και στα χημικά εργαστήρια.

Σε όλα τα προηγμένα κράτη έχουν θεσπισθεί νομοθετικές διατάξεις που καθορίζουν το ανώτατο όριο συγκέντρωσης των επικίνδυνων χημικών ουσιών στους εργασιακούς χώρους και στο περιβάλλον.

Οι συνθήκες εργασίας ήταν ένα από τα θέματα του προηγούμενου μας συνεδρίου που κατέδειξε με σαφήνεια τη συμβολή του χημικού ελέγχου στην εξασφάλιση υγιεινών συνθηκών εργασίας.

Κρίσιμο ρόλο παίζει ο χημικός έλεγχος στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων για τον ποιοτικό έλεγχο των διαφόρων υλικών (τσιμέντα, σίδερα, σκυρόδεμα κ.τ.λ.) καθώς και στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης για τον έλεγχο των προδιαγραφών των διαφόρων εφοδίων (Χημείο Στρατού, Ναύσταθμος, Ε.Α.Β.).

Στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξεως δεν έχει δοθεί μεγάλη δυνατότητα ανάπτυξης του χημικού ελέγχου και εφαρμογής των δεδομένων της Χημείας.

Ειδικότερα στην Πυροσβεστική υπηρεσία έχει διαπιστωθεί ήδη η ανάγκη αυτή, όμως το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο για την απασχόληση χημικών δεν έχει ακόμα δημιουργηθεί. Η πρόσφατη εφεύρεση από χημικό - μέλος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, χημικής ουσίας με προληπτική, ανασταλτική κατασβεστική δράση αποδεικνύει τις δυνατότητες της χημείας και την ανάγκη εφαρμογής της στον τομέα αυτό.

Πιο ουσιαστική θα πρέπει να είναι και η εφαρμογή του χημικού ελέγχου στην εγκληματολογική υπηρεσία.

Στην αγορανομία παρατηρείται το ανορθόδοξο φαινόμενο να χρησιμοποιούνται αστυφύλακες ή χωροφύλακες χωρίς καμιά ειδική εκπαίδευση για την επιθεώρηση, τον έλεγχο και τη δειγματοληψία. Η Ε.Ε.Χ. πιστεύει ότι τα αστυνομικά όργανα θα πρέπει να περιοριστούν σε καθήκοντα σφάλειας και δημόσιας τάξης και να αξιοποιηθεί το ειδικό επιστημονικό δυναμικό που σήμερα βρίσκεται σε αναγκαστική αργία, για τις ανάγκες αυτές. Η απόσπαση ορισμένων επιστημόνων χημικών από το Υπουργείο Εμπορίου στην αγορανομία δεν είναι λύση.

Η υπαγωγή της αγορανομίας σε ένα άλλο πιο κατάλληλο υπουργείο, θα πρέπει να εξετασθεί. Στην αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να γίνει στελέχωση της με επαρκές μόνιμο επιστημονικό προσωπικό ικανό να διεκπεραιώσει με επιτυχία το έργο που θα τού ανατεθεί και θα συντονιστεί με τις άλλες αρμόδιες υπηρεσίες ελέγχου (Υπουργείο Εμπορίου, Γενικό Χημείο του Κράτους).

Για την παραπέρα ανάπτυξη του χημικού ελέγχου και την αξιοποίηση των νέων ανακαλύψεων της Χημείας στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, είναι απαραίτητη η σύνδεση των εκπαιδευτικών και ερευνητικών ιδρυμάτων με τις ανάγκες της παραγωγής και του κρατικού ελέγχου.

Η προσαρμογή των προγραμμάτων και του περιεχομένου των σπουδών στα Πανεπιστήμια και Πολυτεχνεία, ώστε οι παρεχόμενες γνώσεις να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της παραγωγικής διαδικασίας και του ελέγχου στις διάφορες εφαρμογές της χημείας, είναι επιβεβλημένη. Θα πρέπει να εκλείψει το φαινόμενο της διδασκαλίας της χημείας στη Μέση και Τεχνική Εκπαίδευση από μη Χημικούς.

Η συμμετοχή μας στο Εθνικό Συμβούλιο Ανώτατης Παιδείας (ΕΣΑΠ) και οι καινούργιες διαδικασίες που θέσπισε ο νέος Νόμος Πλαίσιο θα μάς δώσουν πιστεύουμε τη δυνατότητα ουσιαστικής παρέμβασης προς τα ΑΕΙ για την κάλυψη των κενών και των αναγκών που έχουμε καταγράψει.

Η ίδρυση του Υπουργείου Έρευνας και Τεχνολογίας θα βοηθήσει στην διοργάνωση στη χώρα μας Εθνικών και Διεθνών Τεχνικών Συνεδρίων υψηλού επιπέδου, και θα προωθήσει ουσιαστικά τη Βασική και Εφαρμοσμένη έρευνα αλλά και την ανάπτυξη Τεχνολογίας προσαρμοσμένης στις ανάγκες της χώρας μας.

Στο σημείο αυτό της εισήγησής μας θα θέλαμε να πούμε λίγα λόγια για το ρόλο της τυποποίησης και της πιστοποίησης στην παραγωγή προϊόντων υψηλής ποιότητας.

Η Ε.Ε.Χ. εξ' αρχής αντιμετώπισε ρεαλιστικά το θέμα της «Ελληνικής Τυποποίησης» και τού έδωσε την πρόποσα προσοχή.

Για τους Έλληνες Χημικούς ο «έλεγχος ποιότητας» αποτελεί μία αναγκαιότητα στην πορεία της Εθνικής Οικονομίας και Κοινωνικής εξέλιξης της χώρας μας, που έχει σαν στόχο το ανέβασμα της ποιότητας ζωής του Ελληνικού Λαού.

Οι προσπάθειες που ξεκίνησαν στον τομέα της τυποποίησης στην Ελλάδα το 1976 βρήκαν την υποστήριξη της Ε.Ε.Χ. που με στελέχη της πλαισίωσε ένα μεγάλο αριθμό επιτροπών και ομάδων εργασίας του Ελληνικού Οργανισμού Τυποποίησης (ΕΛΟΤ).

Στην εναρκτήρια κεντρική εισήγησή μας, σε ένα συνέδριο με θέμα το Χημικό Έλεγχο και τη συμβολή του στην Ποιότητα Ζωής, δεν θα μπορούσαμε να παραλείψουμε να αναφερθούμε στην τυποποίηση. Είναι τόσο συνδεδεμένος ο «χημικός έλεγχος» με τον «έλεγχο ποιότητας» και την «τυποποίηση», που θα έπρεπε να εξειδικευθεί η σχέση τους σε κάθε ένα από τα παραγόμενα προϊόντα χωριστά.

Γνώρίζουμε τα προβλήματα που συνεπάγεται η δημιουργία «προτύπων» για τα διάφορα είδη καθώς επίσης δεν μάς διαφεύγει το γεγονός ότι σε πολλά προϊόντα δεν έχει ακόμα ξεκινήσει καμιά προσπάθεια.

Πιστεύουμε όμως ότι θα πρέπει να επιμεινουμε και να στηρίξουμε την τυποποίηση των Ελληνικών προϊόντων που θα το κάνει πιο ανταγωνιστικά σε σχέση με τα ξένα.

Η Ε.Ε.Χ. σαν υπεύθυνος σύμβουλος της πολιτείας και οι Έλληνες χημικοί, διεκδίκησαν πάντα την παρέμβασή τους σε θέματα που σχετίζονται με την επιστήμη της χημείας και τις εφαρμογές της.

Πιστεύουμε ότι σήμερα, μετά από προσπάθειες πολλών χωρών, έχει έλθει η στιγμή να ουσιαστικοποιηθεί η παρέμβαση αυτή σε όλους τους τομείς που μάς αφορούν. Στη Χημική Εκπαίδευση, στην εφαρμογή των δεδομένων της επιστήμης μας αλλά και του Χημικού Ελέγχου στη Βιομηχανία, στη παραγωγική διαδικασία, στον Κρατικό Έλεγχο, στη δομή και την οργάνωση των χημικών υπηρεσιών του δημόσιου και των οργανισμών που ελέγχονται από το δημόσιο, παντού όπου χρησιμοποιούνται αρχές της Χημείας και της Χημικής Τεχνολογίας ή χημικές μέθοδοι για τον έλεγχο.

Έχουν ωριμάσει πλέον οι συνθήκες για την με κάθε τρόπο αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού της χώρας και την έξοδό του από το περιθώριο. Η Κυβέρνηση θα πρέπει άμεσα να υλοποιήσει τις εξαγγελίες της και να εφαρμόσει τη συμμετοχική διαδικασία στη λήψη των αποφάσεων.

Στο 8ο Π.Σ.Χ. συνέδριο θα παρουσιασθούν συνολικά 111 ειδικές και γενικές εισηγήσεις.

Απ' αυτές ορισμένες αναφέρονται σε θέματα εφαρμογής του Χημικού Ελέγχου στη Βιομηχανία και στο δημόσιο τομέα, ενώ άλλες αναπτύσσουν απόψεις για την εφαρμογή της χημικής ανάλυσης (μεθόδους κ.τ.λ.).

Ένας σημαντικός αριθμός εργασιών απευθύνεται στον

χημικό έλεγχο σε επιμέρους τομείς όπως τα τρόφιμα, το περιβάλλον, η ποιότητα ζωής, τα φαρμακευτικά προϊόντα.

Αρκετές εργασίες αφορούν γενικότερα το θεσμικό πλαίσιο και την οργάνωση του ποιοτικού ελέγχου ώστε να ανταποκρίνεται στα σύγχρονα δεδομένα και τις σημερινές ανάγκες.

Πιστεύουμε ότι οι εργασίες αυτές θα βοηθήσουν να γίνει μία επικοδομητική συζήτηση και να αναπτυχθεί ένας γόνιμος προβληματισμός, ώστε να καλυφθεί πλήρως το θέμα του συνεδρίου μας και να βγουν ιδιαίτερα χρήσιμα συμπεράσματα.

Καλούμε κάθε επιστήμονα να συμμετάσχει ενεργά στις εργασίες του συνεδρίου αναπτύσσοντας τις απόψεις του.

Ανακαλούνται οι διατάξεις για την κρατική φαρμακαποθήκη

Οι διατάξεις που καθιστούσαν την κρατική φάρμακα αποθήκη, η οποία είχε ως σκοπό την προμήθεια φαρμάκων στους ασθενείς των κρατικών νοσοκομείων, ανακαλούνται από τον Υπουργό Υγείας, κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή, με απόφαση που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της 21ης Ιανουαρίου 1984.

Οι διατάξεις αυτές, που είχαν εκδοθεί με τον αριθμό 10.000/83, είχαν ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί η κρατική φάρμακα αποθήκη, η οποία είχε ως σκοπό την προμήθεια φαρμάκων στους ασθενείς των κρατικών νοσοκομείων.

Ο Υπουργός Υγείας, κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή, με απόφαση που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της 21ης Ιανουαρίου 1984, ανακαλεί τις διατάξεις αυτές, καθώς και τις διατάξεις που είχαν εκδοθεί με τον αριθμό 10.000/83, με αποτέλεσμα να μην λειτουργήσει πλέον η κρατική φάρμακα αποθήκη.

000 τα φάρμακα του Εθνικού Συνταγολογίου

Ο Εθνικός Συνταγολόγιος αμβλύνει πάνω από 300 φάρμακα από τον κατάλογο των φαρμάκων που προβλέπονται να μην επιτρέπονται να τα διανείμει ο Ε.Ο.Φ. που έχει στη διάθεσή του.

Μογή του κ.π. προβλέπονται να μην επιτρέπονται να τα διανείμει ο Ε.Ο.Φ. που έχει στη διάθεσή του.

Αναστάτωση για το σχέδιο κρατικής φαρμακαποθήκης

Αναστάτωση για το σχέδιο κρατικής φαρμακαποθήκης. Είναι άφορα υνταγμένο. ΕΡ.: Αλλά το τρώτημά μου είναι... ΑΠ: Ελπίζω ότι θα πάει καλά...

Αναστάτωση για τα καταστατικά των φορέων φαρμάκων

Αναστάτωση για τα καταστατικά των φορέων φαρμάκων. Οι συλλογικοί διανομείς για τη βιομηχανία, καθώς και οι κρατικοί διανομείς, έχουν να αντιμετωπίσουν...

Ανατρέπεται η πολιτική στα φάρμακα;

Τι λέει ο αντιπρόεδρος Οργανισμού... Κ.Φ. ενώ ο Ε.Ο.Φ. πρόκειται για να μεταβιβάσει την λειτουργία της Κ.Φ. στο Κρατικό οργανισμό του συστήματος του Ε.Ο.Φ. Η Κ.Φ. είναι ο κεντρικός φορέας της φαρμακαποθήκης...

Επανεξετάζονται τα καταστατικά για το φάρμακο

Επανεξετάζονται τα καταστατικά για το φάρμακο. Μεταδιαβιβάζονται τα καταστατικά των φορέων φαρμάκων...

Ιδρύεται μέχρι το τέλος του '83 η Εθνική φαρμακοβιομηχανία

Ιδρύεται μέχρι το τέλος του '83 η Εθνική φαρμακοβιομηχανία. Η Κρατική φαρμακαποθήκη...

Αναμορφώνονται τα καταστατικά για τα φάρμακα

Αναμορφώνονται τα καταστατικά για τα φάρμακα. Ο Ε.Ο.Φ. αναμορφώνει τα καταστατικά των φορέων φαρμάκων...

Προτάσεις 7 συλλόγων για την Εθνική φαρμακοβιομηχανία και την κρατική φαρμακαποθήκη

Προτάσεις 7 συλλόγων για την Εθνική φαρμακοβιομηχανία και την κρατική φαρμακαποθήκη. Οι συλλογικοί διανομείς...

Φάρμακα

Μερική ανασκόπηση στις τελευταίες εξελίξεις

Από τις πρώτες μέρες της κυβερνητικής αλλαγής είχαν εξαγγελθεί σημαντικές αλλαγές που θα κατέληγαν στην εξυγίανση του κυκλώματος: παραγωγή - εμπορία - διακίνηση - έλεγχος φαρμάκου στη χώρα μας.

Έκτοτε το ζήτημα αυτό απασχόλησε έντονα τον τύπο, τους κοινωνικούς φορείς, τους εργαζόμενους σε σχετικές επιχειρήσεις αλλά και τον απλό κόσμο που τόσο ευαίσθητος είναι στο θέμα φάρμακο.

Στο ρεπορτάζ αυτό επιχειρείται απλά μια ανασκόπηση των όσων σημαντικών έχουν γίνει σ' αυτό τον τομέα με ιδιαίτερη έμφαση στα πρόσφατα γεγονότα του Οκτωβρίου του '83.

Από τα τέλη του '81 είχε προσδιοριστεί ότι τρία θα ήταν τα απαραίτητα βήματα για την πραγματοποίηση της αλλαγής στο χώρο του φαρμάκου.

- 1) **Νόμος πλαίσιο** που θα καθόριζε την λειτουργία του κρατικού επιτελικού οργάνου για τα Φάρμακα Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) και θα θεομοθετούσε την Εθνική Φαρμακοβιομηχανία (Ε.Φ.) και Κρατική Φαρμακαποθήκη (Κ.Φ.). Ανώνυμες εταιρείες με αποκλειστικό μέτοχο τον ΕΟΦ που θα αναλαμβάνουν η μια την παραγωγή - εισαγωγή - εξαγωγή φαρμακευτικών ειδών και η άλλη κάλυψη της αγοράς (διανομή).
 - 2) **Ανακοστολόγηση Φαρμάκων** και
 - 3) **Σύνταξη Εθνικού Συνταγολογίου**
- Τα παραπάνω βήματα για να είναι αποτελεσματικά θα έπρεπε να γίνονται παράλληλα.
- Την άνοιξη του '82 ανακοινώνεται ότι η συντριπτική πλειοψηφία των ελληνικών φαρμακευτικών εταιρειών κάνει αίτηση για συζήτηση με τελικό σκοπό την συνεργασία της

με την Εθνική Φαρμακοβιομηχανία που θα ιδρυθεί. (Στην αγορά οι Έλληνες βιομήχανοι έχουν μόνο το 20% των πωλήσεων. Το υπόλοιπο 80% μοιράζεται στα υποκαταστήματα των πολυεθνικών φαρμακευτικών εταιρειών).

Η ψήφιση του σχετικού νόμου πλαισιού αναμένεται από την αρχή του καλοκαιριού του '82. Τελικά το σχετικό νομοσχέδιο ψηφίζεται στον Δεκέμβριο του '82 και δημοσιεύεται σαν Ν. 1316 τον Ιανουάριο του '83. Η δημοσίευση συνοδεύεται με αλλαγή ηγεσίας στο Κ.Ε.Ε.Φ. πράγμα που δημιουργεί ερωτηματικά στον τύπο και τους κοινωνικούς φορείς.

Με το νόμο αυτό το παλιό Κρατικό Εργαστήριο Ελέγχου Φαρμάκων μετατρέπεται σε Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκου που σαν Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου συγκεντρώνει όλες τις αρμοδιότητες για τα φάρμακα: έλεγχο φαρμάκων σε όλα τα στάδια, κοστολόγηση, έλεγχο διακίνησης φαρμάκων στην αγορά (πρόβλεψη ελλείψεων κλπ).

Ταυτόχρονα θεσμοθετούνται οι Ε.Φ. και Κ.Φ. με μέτοχο τον Ε.Ο.Φ. που αναλαμβάνει την προώθηση και θεμελίωσή τους (κατάρτιση καταστατικών).

Παράλληλα με την ψήφιση του νόμου έχει αρχίσει η σύνταξη του Εθνικού Συνταγολογίου και από τον Δεκέμβριο του '82 οι απαραίτητες διεργασίες για την ανακοστολόγηση των φαρμάκων.

Μεσολαβεί η υποτίμηση της δραχμής και τον Φεβρουάριο του '83 εκδηλώνονται ελλείψεις φαρμάκων με ταυτόχρονες πιέσεις βιομηχάνων για άμεση αύξηση της τιμής των φαρμάκων.

Η ανακοστολόγηση ολοκληρώνεται τον Αύγουστο του '83. Στο μεταξύ τις ελλείψεις φαρμάκων στην αγορά έχουν ακολουθήσει απολύσεις εργαζομένων σε φαρμακοβιομηχανίες.

Την δημοσίευση του πρώτου δελτίου τιμών ακολουθεί ένα δεύτερο. Ταυτόχρονα διαρέει στον τύπο έκθεση του Γ. Γραμματέα του Υπ. Εμπορίου προς τον Πρωθυπουργό. Σ' αυτήν αναφέρεται ότι οι τιμές των Φαρμάκων διαμορφώθηκαν, εν μέρει, κάτω από πιέσεις και εκβιασμούς των Φαρμακοβιομηχάνων (με ελλείψεις φαρμάκων και απολύσεις εργαζομένων).

Σχετικά με την ανακοστολόγηση παρατίθεται συνέντευξη του συν. Μανόλη Δασκαλάκη που σαν μέλος της επιτροπής ανακοστολόγησης είχε αναλάβει την πορεία και ολοκλήρωσή της. (Σημ. 1).

Μέχρι τον Σεπτέμβριο του '83 εκτός από την ανακοστολόγηση (που μόνη της βέβαια δεν λύνει το πρόβλημα παραγωγής και διακίνησης των φαρμάκων) δεν υπάρχει άλλη εξέλιξη, κυρίως όσον αφορά την υλοποίηση του 1316/83 σχετικά με την Ε.Φ. και Κ.Φ.

Σχετικά με το θέμα αυτό στο τέλος του άρθρου παραθέτουμε μερικές απόψεις του Συλλόγου Υπαλλήλων του Ε.Ο.Φ. (Σημ. 2).

Όμως το καλοκαίρι του '83 έχει ψηφιστεί ο νόμος περί κοινωνικοποιημένων επιχειρήσεων κοινωνικής ωφελείας. Οπότε αρχές Σεπτεμβρίου κατατίθεται τροπολογία στη Βουλή (από την κυβέρνηση) που αφορά την κατάργηση άρθρων του 1316/83 με σκοπό την ένταξη των Ε.Φ. και Κ.Φ. σε εταιρείες της παραπάνω κατηγορίας. Με την τροπολογία αυτή καταργείται η εκπροσώπηση μαζικών φορέων στα Δ.Σ. των εν λόγω επιχειρήσεων.

Το Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ. διαμαρτύρεται στις 1/9/83

Μέρος των τροπολογιών που κατατέθηκαν στη Βουλή και που αφορά κατάργηση άρθρων του Νόμου 1316/83 σχετικά με την Εθνική Φαρμακοβιομηχανία και την Κρατική Φαρμακαποθήκη βρίσκουν την Ένωση Ελλήνων Χημικών

αντίθετη και δημιουργούν κατάπληξη, όταν ξέρουμε την προσπάθεια που είχε κάνει η Κυβέρνηση για να περάσει ο Νόμος.

Έχουμε την άποψη ότι τα προς κατάργηση άρθρα του Νόμου για τον οποίο αγωνισθήκαμε και στηριξαμε ενεργά την Κυβέρνηση στη δική της προσπάθεια να τον περάσει, αποτελούν κατάκτηση που θέλουν να υπερασπιστούν πρώτοι απ' όλους οι εργαζόμενοι στο χώρο του φάρμακου.

Η Φαρμακοβιομηχανία και η Φαρμακαποθήκη, η ίδρυση των οποίων έχει καθυστερήσει επικίνδυνα, με το δημοκρατικό έλεγχο που εξασφαλίζουν τα σχετικά άρθρα μέσω της συμμετοχής κοινωνικών φορέων, είναι τα μόνο όργανα που εγγυώνται την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης στον τομέα της Φαρμακευτικής Περίθαλψης και γενικότερα της Υγείας του Ελληνικού Λαού.

Επειδή πιστεύουμε ότι τα σημεία αυτά των τροπολογιών, μόνο αποτέλεσμα λανθασμένου γραφειοκρατικού χειρισμού μπορεί να είναι, ζητάμε να αποσυρθούν και να προχωρήσει επιτέλους η Κυβέρνηση στην άμεση ίδρυση των οργάνων. Στην περίπτωση αυτή ξέρουμε όλοι ότι θα έχει συμμαχούς και τους επιστήμονες αλλά και γενικότερα το λαϊκό κίνημα.

Το Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ.

Στις 10/11/83 μετά την ψήφιση της τροπολογίας διαμαρτύρεται το Δ.Σ. του ΠΣΧΒ και προτείνει:

Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας έχει επανηλλεμένα τονίσει ότι η ήδη μεγάλη καθυστέρηση στην ίδρυση της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας και της Κρατικής Φαρμακαποθήκης θα εντείνει τα ήδη οξυμένα προβλήματα στον τομέα του Φαρμάκου (απολύσεις εργαζομένων, ελλείψεις φαρμάκων, εκβιασμοί Φαρμακοβιομηχάνων κ.λ.π.).

Επί πλέον η πρόσφατη ψήφιση τροπολογίας στον νόμο 1316 περί ΕΟΦ α) καταργεί την νομοθετημένη εκπροσώπηση μαζικών φορέων στα Δ.Σ. των ΕΦ και ΚΦ και β) αναβάλλει την ίδρυση των οργάνων αυτών κατά 3-4 μήνες.

Έχοντας τα παραπάνω υπόψη του το Δ.Σ. του Π.Σ.Χ.Β. ζητά:

- 1) Την άμεση ίδρυση της ΕΦ και ΚΦ
- 2) Την ενεργοποίηση του ΕΟΦ για τον πλήρη έλεγχο στο κύκλωμα «φάρμακο»
- 3) Να μην αλλάξει ο συσχετισμός των εκπροσώπων των μαζικών φορέων στα Δ.Σ. της ΕΦ και ΚΦ στα καταστατικά που θα καθορίζουν την σύνθεση των Δ.Σ. της ΕΦ και ΚΦ στα καταστατικά που θα καθορίζουν την σύνθεση των Δ.Σ. αυτών.

Το Δ.Σ. του Π.Σ.Χ.Β.

Στις 20/11/83 καλούνται οι σχετικοί με το κύκλωμα φάρμακο φορείς να εκφέρουν μέσα σε 3 ημέρες γνώμη για τα σχέδια καταστατικών (για Ε.Φ. και Κ.Φ.).

Τα εν λόγω σχέδια διαφοροποιούνται από τα αντίστοιχα του Νόμου 1316/83, κυρίως στα άρθρα που καθορίζουν τους σκοπούς και την διαθεση των μετοχών των δύο εταιρειών.

Εκδίδεται στις 24/11/83 κοινό δελτίο τύπου σχετικών με το φάρμακο επιστημονικών οργανώσεων που εκπροσωπούνται με κοινό εκπρόσωπό τους στο Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. (Σημ. 3).

Παράλληλα από τους ίδιους φορείς στέλνεται εντονη διαμαρτυρία στον Υπουργό Υ.Κ.Υ. (Σημ. 4).

Διαμαρτυρία επίσης για καταστατικά των Ε.Φ. και Κ.Φ. αποστέλνει και ο Σύλλογος Υπαλλήλων του Ε.Ο.Φ. (Σημ. 5).

Αλλά εκτός από τις διαμαρτυρίες των παραπάνω φορέων σύσσωμος ο τύπος σχεδόν ασχολείται με το θέμα.

Ενδεικτικά μεταφέρουμε μερικούς τίτλους: «Ανατρέπεται η πολιτική στα Φάρμακα;» (ΝΕΑ 26/11/83). Το άρθρο αυτό μεταξύ άλλων αναφέρεται στην σχετική έκθεση του Κ.Ε.Σ.Υ. για τα καταστατικά:

Η διάταξη του νόμου (σημ. που αναφέρεται στον σκοπό της εταιρείας) έχει περιληφθεί αυτούσια στο άρθρο του καταστατικού. Όμως στο ίδιο άρθρο, όπου στην συνέχεια γίνεται ιεράρχηση και εξειδίκευση του σκοπού, γίνεται παραχάραξη της κατεύθυνσης που ο νόμος καθόρισε για την φαρμακοβιομηχανία... Ο περιορισμός αυτός αναφέρεται πιο κάτω είναι «πολιτικά όχι αποδεκτός» και «νομικά απαράδεκτος». «Υπέρβαση του νόμου, και της σχετικής εξουσιοδότησης» και επομένως «παράνομο περιορισμό» θεωρεί το Κ.Ε.Σ.Υ. και την άλλη διάταξη του καταστατικού με την οποία περιορίζεται η δυνατότητα της Ε.Φ. ν' αναθέτει σε τρίτους την παραγωγή φαρμάκων.

Τέλος «απόλυτα παράνομη αλλά και επικίνδυνη» θεωρεί την διάταξη με την οποία παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης νέων μετοχών και συμμετοχής των οιονδήποτε τρίτων, στο εταιρικό κεφάλαιο.

«Με τον νόμο 1316» τονίζεται στην έκθεση του Κ.Ε.Σ.Υ. «η κυβέρνηση δεσμεύτηκε ότι θα φτιάξει Εθνική Φαρμακοβιομηχανία για να διαδραματίσει ουσιαστικό ρόλο στην υλοποίηση των στόχων του Ε.Ο.Φ. και ιδιαίτερα στον τομέα της διασφάλισης της ποιότητας, της επάρκειας και της προσφοράς σωστών τιμών στα φαρμακευτικά προϊόντα».

«Προτάσεις 7 συλλόγων για την Ε.Φ. και Κ.Φ.» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 25/11/83)

«Αναστάτωση για το σχέδιο Κ.Φ.» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 25/11/83)

«Επανεξετάζονται τα καταστατικά για τα Φάρμακα» (ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΓΝΩΜΗ 25/11/83). Στο σχετικό άρθρο αναφέρεται ότι μετά τις παρατηρήσεις των φορέων, τα σχέδια των καταστατικών για την ίδρυση της Ε.Φ. και Κ.Φ. επεξεργάζονται, σύμφωνα με πληροφορίες μας, ειδική επιτροπή από εκπροσώπους του Υ.Υ.Π. και του Ε.Ο.Φ.

«Ανακαλούνται οι διατάξεις για την Κ.Φ.» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 26/11/83)

«Αναμορφώνονται τα καταστατικά στα Φάρμακα» (ΕΛΕΥΘ. ΓΝΩΜΗ 30/11/83)

Τελικά τα καταστατικά των Ε.Φ. και Κ.Φ. επανεξετάζονται στα κύρια σημεία διαφοροποίησης από τον 1316/83. Δηλαδή στα άρθρα που αφορούν τους σκοπούς και την διανομή των μετοχών. Έκτοτε αναμένεται η τελική τους προώθηση.

Ταυτόχρονα όμως με τις εξελίξεις για την προώθηση και υλοποίηση τελικά της Ε.Φ. και Κ.Φ. αναγγέλθηκε στις 26/11/83 ότι ολοκληρώθηκε η Σύμβαση του Εθνικού Συνταγολογίου που περιλαμβάνει 620 μεμονωμένες δραστικές (με τα παράγωγά τους ξεπερνούν τις 750) στις μορφές, συσκευασίες, και περιεκτικότητες των ιδιοσκευασμάτων που κυκλοφορούν. Το Σχέδιο δόθηκε ήδη στους σχετικούς επιστημονικούς φορείς για να εκφράσουν την γνώμη τους.

Παραθέτουμε την σχετική απάντηση του Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ:

Η Ένωση Ελλήνων Χημικών μελέτησε το σχέδιο του Εθνικού Συνταγολογίου που της έδωσε ο Ε.Ο.Φ. και το οποίο περιέχει Κατάλογο των δραστικών ουσιών καθώς και συνδυασμούς αυτών.

Θεωρεί όπως και παλαιότερα διακήρυξε, επανηλλειμένα, τη σύμβαση του Εθνικού Συνταγολογίου αναγκαία, θεωρώντας ότι η εφαρμογή ενός σωστού και ολοκληρωμένου Εθνικού Συνταγολογίου, προσπίζεται, κύρια τη δημόσια υγεία, αλλά προστατεύει και την Εθνική Οικονομία, ιδιαίτερα δε τα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Σήμερα η αγορά φαρμάκων, υφίσταται πάλι τις συνέπειες της λογικής, που αντιμετωπίζει το φάρμακο σαν μέσο αποκόμισης υπερκερδών από τα μονοπώλια με την τακτική των ελλειψεων και των εκβιασμών και όχι σαν Κοινωνικό Αγαθό.

Έτσι κρίνουμε ότι το σχέδιο του Εθνικού Συνταγολογίου είναι ικανοποιητικό. Ζητούμε την ολοκλήρωση, και εμπλουτισμό και με άλλα στοιχεία - ενδείξεις - αντενδείξεις - παρενέργειες κ.λ.π.) και την εφαρμογή ισχύος του μέσα σε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Αφού ολοκληρωθεί χωρίς υπέρμετρες καθυστερήσεις ο απαραίτητος επιστημονικός διάλογος και εξασφαλιστεί η σωστή και οργανωμένη εφαρμογή του με την παράλληλη στήριξή του από την Εθνική Φαρμακοβιομηχανία και την Κρατική Φαρμακαποθήκη, και την ενεργοποίηση όλων των άρθρων του 1316/83, είμαστε βέθαιοι ότι τα θετικά αποτελέσματα θα γίνουν άμεσα αντιληπτά.

Η Ε.Ε.Χ. είναι πρόθυμη να παράσχει τη συσσωρευμένη γνώση και εμπειρία των μελών που ασχολούνται με το Φάρμακο, σε όλα εκείνα τα τεχνικά και οργανωτικά θέματα που κατά καιρούς έχει επισημάνει.

Το Δ.Σ. της Ε.Ε.Χ.

Παράλληλα η κατάσταση που επικρατεί στην αγορά κάθε άλλο παρά παρήγορη είναι. Οι ελλείψεις φαρμάκων και οι απολύσεις εργαζομένων δεν σταμάτησαν. Επί πλέον το μεγάλης διάρκειας μεταβατικό στάδιο, από την ψήφιση του 1316/83 μέχρι την πλήρη υλοποίησή του εκτός από τις υποψίες για υπαναχωρήσεις δημιουργεί και πρόσθετα προβλήματα π.χ. Η παράνομη διακίνηση φαρμάκων (πωλήσεις άνευ τιμολογίου) έχουν αυξηθεί. Στα χρήματα όμως που διακινούνται με αυτό τον τρόπο τώρα εμπεριέχονται θεσμοθετημένοι πόροι του Ε.Ο.Φ. (10% επί της τελικής τιμής των φαρμάκων).

Συνοψίζοντας, σήμερα τον Ιανουάριο του '84 έχουμε ψηφισμένο και τροποποιημένο ένα νόμο πλαίσιο, μια ολοκληρωμένη ανακοστολόγηση φαρμάκων και ένα εν μέρει ολοκληρωμένο Εθνικό Συνταγολόγιο (λείπουν οι παρενέργειες και οι αντενδείξεις των δραστικών). Επίσης τα καταστατικά των Ε.Φ. και Κ.Φ. στο τελικό στάδιο της προώθησής τους. Αν σ' αυτά προσθέσουμε την πρόσφατη αλλαγή του Υπουργού Υγείας και Προνοίας έχουμε το σύνολο των διεργασιών που άρχισαν από το '81 στον χώρο του Φαρμάκου.

Τα κείμενα που ακολουθούν διευκρινίζουν τις κατά καιρούς εξελίξεις. Ταυτόχρονα όμως απηχούν το κοινό αίτημα των σχετικών με το φάρμακο επιστημονικών φορέων και εργαζομένων για την γρήγορη και πλήρη ενεργοποίηση του 1316/83.

Λ. ΚΡΗΤΙΚΟΥ
Θ. ΠΑΠΑΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Σημ. 1: Η ανακοστολόγηση των φαρμάκων

Γιατί έγινε ανακοστολόγηση των φαρμάκων. Ποιοί ήταν οι στόχοι της.

Η ανακοστολόγηση που ήταν το πρώτο σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση υλοποίησης του προγράμματος κοινωνικοποίησης της παραγωγής του Οκτώβρη του 1981 και θεσμοθετήθηκε με τον νόμο 1316/83 περί ΕΟΦ - Ε.Φ. - Κ.Φ. είχε δύο στόχους.

Πρώτα να ηθικοποιήσει το σύστημα τιμών φαρμάκων με την καθιέρωση αδιαβλήτου και ανοιχτού συστήματος που θα ελαχιστοποιούσε τις δυνατότητες πλασματικών τιμών. Αυτό γινόταν είτε με την χρησιμοποίηση πλαστών στοιχείων διαμόρφωσης κόστους είτε με τις διάφορες παρεμβάσεις που ορισμένες εταιρείες είχαν στο παρελθόν, κάτι που αποτελεί κοινό πια μυστικό.

Δεύτερο να εξασφαλίσει τους πόρους για την ανάπτυξη του προγράμματος που ανέρχονται περίπου στα 4 δις τον χρόνο εφόσον παταχθεί η παράνομη διακίνηση που σήμερα είναι της τάξης του 25% των συνολικών πωλήσεων. Για να εκτιμηθεί τι δυνατότητες υπάρχουν με αυτό το ποσό θα πρέπει να πω πως συνολικά παλιά κεφάλαια της φαρμακοβιομηχανίας στην χώρα μας δεν ξεπερνούν τα 7-8 δις.

Ποιές ήταν οι βασικές αρχές:

- α) Σύμφωνα με τον Ν. 1316/83 τα όμοια προϊόντα έπρεπε να έχουν ίδια τιμή ανεξάρτητα από τον παραγωγό ή τον εισαγωγέα. (Στο παρελθόν είχαμε διαφοροποιήσεις μεταξύ ξένων και ελληνικών της τάξης 20% περίπου υπέρ των ξένων). Αυτό επέβαλε κοστολόγηση κατά προϊόν και όχι κατά εταιρεία.
- β) Τα στοιχεία διαμόρφωσης κόστους να είναι όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικά και πραγματικά.
- γ) Οι τιμές πρώτων υλών που αποτελούν βασικό στοιχείο διαμόρφωσης κόστους να στηρίζονται σε διεθνείς τιμές και όχι σε τιμές που δήλωνε κάθε εταιρεία.
- δ) Να καλυφθούν όλα τα έξοδα προσωπικού με χωριστό συντελεστή ώστε να μη μπορούν οι εταιρείες να προχωρήσουν σε μείωση προσωπικού με την δικαιολογία ότι δεν καλύπτονται στην τιμή του προϊόντος.
- ε) Τα γενικά έξοδα να αποτελούν ποσοστό επί των εξόδων προσωπικού ώστε και αυτό να δρα ανασταλτικά στην μείωση του προσωπικού.
- στ) Η κατανομή των γενικών εξόδων στα επί μέρους προϊόντα να γίνεται κύρια με βάση τα βιομηχανικά έξοδα και όχι με βάση των τιμών της πρώτης ύλης έτσι ώστε να ενισχύεται η εγχώρια βιομηχανία.
- ζ) Η συνολική αύξηση στα εισαγόμενα να μη ξεπερνά εκεί των παραγομένων.

Είσαι ικανοποιημένος από τα αποτελέσματα;

Τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για υλικά συσκευασίας, έκδοχα, εργασία παραγωγής, γενικά βιομηχανικά, έξοδα διοίκησης - διακίνησης - διάδοσης ήταν πολύ κοντά στα πραγματικά και δεν μπορεί να υπάρχει αμφισβήτηση.

Σχετικά με τις τιμές υλών:

Στις περιπτώσεις που είχαμε αρκετές διεθνείς τιμές (περίπου το 80% της συνολικής αγοράς) η τιμή που καθορίστηκε αγγίζει την πραγματικότητα.

Αμφιβολία προσέγγισης υπάρχει για τις περιπτώσεις που είχαμε τιμή μόνο από ένα ή δύο παραγωγούς και στις περιπτώσεις των δραστικών που καλύπτονται από δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.

Σχετικά με τα συνολικά αποτελέσματα:

Η συνολική μέση αύξηση στα παραγόμενα ήταν 21,4% και στα εισαγόμενα 20%. Επειδή σε αυτά περιλαμβάνεται 10% επί της τελικής τιμής για τον ΕΟΦ σημαίνει πως για τις εταιρείες η αύξηση είναι της τάξης 8% περίπου. Για να εκτιμηθεί αν αυτό είναι μεγάλο ή μικρό θα θυμίσω τις εκτιμήσεις που κάναμε πριν ένα χρόνο. Τον Φλεβάρη του '82 εμείς λέγαμε «Οι τιμές των φαρμάκων παρά το ότι είναι σταθερές από το 1980 δεν πρέπει ν' αυξηθούν. Υπάρχουν προϊόντα που έχουν προβλήματα αύξησης αλλά υπάρχουν και άλλα (τα περισσότερα) που έχουν τιμές, των περισσότερων θα πρέπει να μειωθούν. Αν όχι μπορούν να παραμένουν σταθερές μέχρι τέλους του '83». Την ίδια περίοδο οι βιομήχανοι λέγανε: «Οι τιμές των φαρμάκων είναι απαράδεκτα χαμηλές και θα πρέπει άμεσα να δοθεί αύξηση της τάξης του 35-50%».

Στην συνέχεια είχαμε την υποτίμηση της δραχμής τον Γενάρη του '83 (18%). Οι βιομήχανοι ζητούσαν επίμονα άμεση αύξηση 18% σε όλα τα προϊόντα και την υπόλοιπη θα την έπαιρναν με την ανακοστολόγηση.

Πιστεύω λοιπόν πως το συνολικό αποτέλεσμα επιβεβαιώνει δικές μας εκτιμήσεις. Οι τιμές της συντριπτικής πλειοψηφίας των φαρμάκων είναι κανονικές. Υπάρχει ένα πρόβλημα στις περιπτώσεις που η εξομοίωση της τιμής των ιδίων φαρμάκων μεταξύ παραγομένων - εισαγομένων έγινε με βάση την τιμή του εισαγομένου που είχε την μεγαλύτερη αγορά. Αυτό όμως έγινε συνειδητά και για λόγους διασφάλισης από τυχόν ελλείψεις και για να δοθούν κίνητρα στα εγχώρια προϊόντα ώστε να βελτιώσουν τον συσχετισμό τους σε σχέση με τα εισαγόμενα κάτι που θα διευκόλυνε την παραπέρα πλήρη εξομάλυνση των τιμών.

Θέλω επίσης να κάνω μια παρατήρηση. Από την στιγμή που αμφισβητήσαμε συνολικά τις προηγούμενες τιμές δεν

έχει νόημα η σύγκριση παλαιάς και νέας τιμής για ένα προϊόν και η εξαγωγή συμπερασμάτων από αυτό. Υπάρχουν προϊόντα που πήραν αύξηση 100%, άλλα που έμειναν σταθερά, άλλα που μειώθηκε η τιμή τους και αυτό, είναι αποτέλεσμα της εφαρμογής για πρώτη φορά ενιαίου συστήματος και της κατανομής των γενικών εξόδων και των εξόδων διάθεσης - διοίκησης - διάδοσης, με βάση κύρια τα βιομηχανικά έξοδα. Επειδή όμως η εξήγηση του συστήμα-

τος και η συζήτηση για την πορεία και τα αποτελέσματα της ανακοσολόγησης είναι και ενδιαφέροντα και απαραίτητα και απαιτούν πολλά περισσότερα από μια κατ' αρχήν εκτίμηση μπορεί πιστεύω με πρωτοβουλία ίσως της Ε.Ε.Χ. να οργανώσουμε ανοιχτή και πλατειά εκδήλωση που θα συζητηθούν όλα αυτά λεπτομερικά και θα βγούν τα σωστά συμπεράσματα. Τελικά πιστεύω πως και οι δύο βασικοί στόχοι περιέγραψα στην αρχή υλοποιήθηκαν.

Σημ. 2: Μερικές απόψεις πάνω στην υλοποίηση του Ν. 1316/83 του συλλόγου των υπαλλήλων του Ε.Ο.Φ.

Έχουν περάσει ήδη έντεκα μήνες από τη δημοσίευση στην εφημερίδα της κυβερνήσεως του Ν. 1316 που αφορά την ίδρυση, οργάνωση και αρμοδιότητες του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας (Ε.Φ.) της Κρατικής Φαρμακαποθήκης. Ο Σύλλογός μας κάνοντας κάποια αξιολόγηση του έργου που έχει γίνει στο διάστημα αυτό, επισημαίνει τα ακόλουθα:

- Έχει ξεκινήσει η μελέτη και σύνταξη των προδιαγραφών μιας σειράς νέων αντικειμένων των αρμοδιοτήτων του Ε.Ο.Φ. όπως - αποστειρωμένα και μη υλικά μιας ή πολλαπλής χρήσης, ιατρικά αέρια, υγρά φακών επαφής, οδοντιατρικά υλικά, ραδιενεργά ιδ/τα για θεραπευτική ή διαγνωστική χρήση, δρόγες - και έχει αρχίσει ο έλεγχος σε ωρισμένα από αυτά.
- Το Εθνικό Συνταγολόγιο έχει φτάσει στο τελικό στάδιο της εκδόσεως.
- Έχει αρχίσει η λειτουργία των επιτροπών εγκρίσεων, του επιστημονικού Συμβουλίου, της επιτροπής για την εφαρμογή του άρθ. 28 του Ν. 1316/83 κι έτσι το Δ.Σ./ΕΟΦ λειτουργεί αποκεντρωτικά και πιο αποτελεσματικά.
- Δεν επιτρέπεται η παραγωγή, εισαγωγή και διάθεση δειγμάτων παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις (νέα πρωτότυπη φαρμακοτεχνική μορφή, νέα φαρμακολογική ή θεραπευτική κατηγορία).
- Δεν έχει γίνει ακόμη παραγωγή του κρατικού φαρμάκου (που σύμφωνα με τις εξαγγελίες του κ. υπουργού θα αρχίζε το πρώτο τρίμηνο του 1983) γεγονός που είναι βασική προϋπόθεση για να προχωρήσει η εξυγίανση του «φαρμάκου» και να δοθεί η λύση σε μια σειρά από προβλήματα όπως οι ελλείψεις, η απορρόφηση των απολυμένων κλπ.
- Έγινε η ανακοσολόγηση των φαρμάκων και παρ' όλες τις μεγάλες αυξήσεις που δόθηκαν κάτω από πιέσεις των βιομηχάνων για ελλείψεις και απολύσεις, δεν λύθηκαν ουσιαστικά τα αιτήματα των εργαζομένων στο φάρμακο.
- Δεν έχει ακόμη δημιουργηθεί και λειτουργήσει η Κρατική Φαρμακαποθήκη και επομένως δεν έχει γίνει εισαγωγή και διακίνηση α' υλών και ιδ/των για την κάλυψη της αγοράς σε απολύτως αναγκαία φάρμακα και προμήθεια σε α' ύλες καλής ποιότητας και συμφέρουσας τιμής.
- Άθικτο παραμένει το κύκλωμα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας ακόμη και σε περιπτώσεις εργοστασίων όπως η ΧΡΩΠΕΙ.
- Έχει συγκροτηθεί η επιτροπή που συντάσει και ενημερώνει τη λίστα των απολυομένων, όμως δεν τηρείται από τους βιομηχάνους και ο ΕΟΦ αδυνατεί να παρέμβει με τα κατάλληλα μέτρα. Επίσης δεν γίνεται έλεγχος από τον ΕΟΦ των απολύσεων σε σχέση με την ποιότητα των παρασκευαζομένων προϊόντων (κανόνες καλής παρασκευής και εντατικοποίηση, συνθήκες δουλειάς κλπ.).
- Δεν έχει επιλυθεί οριστικά ακόμη το θέμα του κτιρίου του ΕΟΦ, ούτε αντιμετωπίζεται η έλλειψη προσωπικού ώστε ν' αντιμετωπιστούν οι ανάγκες που δημιουργούνται με την υλοποίηση του Ν. 1316/83.
- Δεν έχει προχωρήσει η διαδικασία για την λειτουργία των εποπτικών συμβουλίων στα Φαρ/κά εργοστάσια.

Σημ. 3: Κοινό δελτίο τύπου των επιστημονικών οργανώσεων

Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία
Ένωση Ελλήνων Χημικών
Πανελλήνια Ένωση Βιολόγων
Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος
Πανελλήνιος Κτηνιατρικός Σύλλογος
Πανελλήνιος Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας
Φαρμακευτικός Σύλλογος Αττικής

Οι παραπάνω επιστημονικές οργανώσεις, που εκπροσωπούν ένα μεγάλο ποσοστό του επιστημονικού κόσμου της χώρας, εκφράζουν την αντίθεσή τους στην πορεία που προδιαγράφουν τα σχέδια των καταστατικών της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας και της Κρατικής Φαρμακαποθήκης.

Οι επιστημονικές οργανώσεις συνέβαλαν αποφασιστικά στη δημιουργία του Ν. 1316/83 και τον σπήριξαν σε όλη τη διαδικασία μέχρι την ψήφισή του.

Δυστυχώς στον ένα σχεδόν χρόνο που μεσολάβησε από τότε, ελάχιστα πράγματα έγιναν στην κατεύθυνση της ουσιαστικής ενεργοποίησής του, με αποτέλεσμα να λειτουργεί ουσιαστικά ο Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκου όπως το παλιό ΚΕΕΦ την τελευταία 10ετία.

Οι σημαντικότερες δε αποστολές του ΕΟΦ, η ίδρυση δηλαδή της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας και της Κρατικής Φαρμακαποθήκης, που αποτέλεσαν τους κύριους άξονες της διακηρυγμένης κυβερνητικής πολιτικής, σχεδιάζονται, όπως φαίνεται από τα σχέδια των καταστατικών τους, με τρόπο που δείχνει ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια προσπάθεια ανακοπής.

Από τη διοίκηση του ΕΟΦ μας δόθηκαν τα καταστατικά αυτά για να τα μελετήσουμε μέσα στο απαράδεκτο χρονικό περιθώριο των 3 ημερών, ενώ είχε προϋπάρξει πολύμηνη απραξία.

Μέσα σ' αυτά φαίνεται καθαρά η διάθεση για ελαχιστοποίηση του ρόλου των δύο οργάνων σε πλαίσια που δεν θα εθιγαν τα συμφέροντα των μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών και που δόθηκε για το σκοπό αυτό μάχη στη Βουλή. Οι 50.000 και πλέον επιστήμονες που εκπροσωπούμε απαιτούν.

1. Η Φαρμακοβιομηχανία να μην καταδικάζεται από το Καταστατικό της να ασχολείται μόνο με ότι θεωρείται απ'

τους Βιομηχάνους ασύμφορο για να ασχοληθούν. Η χώρα έχει ανάγκη από μια δυναμική Φαρμακοβιομηχανία και όχι από μια ακόμα προβληματική επιχείρηση που θα λειτουργεί με χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου.

2. Να υπάρξει αυξημένη παρουσία εκπροσώπων κοινωνικών φορέων στη διοίκηση των δύο οργανισμών. Δεν είναι δυνατόν από τη μια να εμφανίζονται τα καταστατικά σαν εναρμόνιση με τις κυβερνητικές αντιλήψεις περί κοινωνικοποίησης και ταυτόχρονα να αποκλείονται οι εργαζόμενοι στη Φαρμακοβιομηχανία και οι Επιστημονικοί φορείς. Αν μη τι άλλο αποτελεί αυτοδιάφευση διακηρύξεων.
3. Διαφωνούμε ριζικά με τη δυνατότητα που περιγράφεται να διαιωραστεί κάποια στιγμή η Εθνική Φαρμακοβιομηχανία, μια και πρώτοι υποψήφιοι αγοραστές θα είναι οι πολυεθνικές.

Ζητάμε από τον Υπουργό και τον Πρωθυπουργό να παρέμβουν και να τερματίσουν τα διάφορα που συμβαίνουν τους τελευταίους μήνες γύρω από το φάρμακο.

Πρέπει η Φαρμακοβιομηχανία και η Φαρμακαποθήκη να εξασφαλίσουν στον Ελληνικό Λαό σωστή φαρμακευτική περίθαλψη και να σταματήσει η επιβολή στο κοινωνικό αυτό αγαθό των περιφημων νόμων της αγοράς που κατασκευάζονται στα κέντρα λήψης αποφάσεων των Πολυεθνικών στηριζόμενες σε εκβιασμούς τεχνητών ελλείψεων, εξαγορές συνειδησών και χάραξη θεραπευτικής αγωγής με βάση το κέρδος και όχι την Υγεία.

Αν παρ' όλα αυτά τα καταστατικά παραμείνουν με την απαράδεκτη σημερινή μορφή τους, σαν ελάχιστη έκφραση διαμαρτυρίας, είμαστε υποχρεωμένοι να ανακαλέσουμε εμείς που εκπροσωπούμαστε στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΕΟΦ τον εκπρόσωπό μας.

Σημ. 4: Θέσεις των επιστημονικών οργανώσεων για τα σχέδια καταστατικών της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας και της Κρατικής Φαρμακαποθήκης

Οι επιστημονικές οργανώσεις (Ο Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος, η Ένωση Ελλήνων Χημικών, η Πανελλήνια Ένωση Βιολόγων, ο Πανελλήνιος Κτηνιατρικός Σύλλογος και η Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία), μετέχουν με κοινό εκπρόσωπο, τον κοινό εκπρόσωπο της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, στο Δ.Σ. του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκου.

Η συμμετοχή αυτή απορρέει από τον νόμο 1316/83 που είναι γνωστότερος σαν ο Νόμος για τα Φάρμακα.

Στο θέμα του φαρμάκου υπήρξε από χρόνια μελέτη και επεξεργασία θέσεων, έτσι ώστε όταν κληθήκαμε από την κυβέρνηση να καταθέσουμε τις απόψεις μας μπορούσαμε και συμβάλουμε αποφασιστικά στη δημιουργία του Νομοσχεδίου με κύριο άξονα την πεποίθηση ότι η φαρμακευτική περίθαλψη του ελληνικού λαού είναι μια υπόθεση που δεν είναι δυνατόν να καθορίζεται από τις εμπορικές σχέσεις που διέπουν το οποιοδήποτε καταναλωτικό αγαθό αλλά αντίθετα πρέπει να βρίσκεται κάτω από κοινωνικό έλεγχο αυστηρό.

Έτσι με ικανοποίηση δεχτήκαμε την ψήφισή του Νό-

μου.

Δυστυχώς στον ένα σχεδόν χρόνο που μεσολάβησε από τότε ελάχιστα πράγματα έγιναν στη κατεύθυνση της ουσιαστικής ενεργοποίησής του, με αποτέλεσμα ουσιαστικά ο ΕΟΦ να λειτουργεί σχεδόν όπως το παλιό ΚΕΕΦ.

Οι σημαντικότερες από τις αποστολές του ΕΟΦ που περιγράφονται σαφέστατα στον νόμο 1316/83 είναι η ίδρυση της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας και της Κρατικής Φαρμακαποθήκης.

Τα δύο αυτά όργανα αποτέλεσαν τους κύριους άξονες της διακηρυγμένης κυβερνητικής πολιτικής στο φάρμακο και ακόμα ήταν και είναι απαραίτητα κατάκτηση του ελληνικού λαού που ζητάει επιτακτικά να έχει σωστή φαρμακευτική περίθαλψη με σωστό κρατικό φάρμακο, που απαιτεί ακόμα να σταματήσει η επιβολή στο κοινωνικό αυτό αγαθό των περιφημων νόμων της αγοράς που κατασκευάζονται στα κέντρα λήψης αποφάσεων των Πολυεθνικών και που στηρίζονται σε εκβιασμούς, εξαγορές συνειδησών και χάρ-

ραξη θεραπευτικής αγωγής με βάση το κέρδος και όχι την υγεία του.

Σ' αυτή τη πορεία παραμένουν αταλάντευτοι και οι έλληνες επιστήμονες, και έρχονται άλλη μια φορά να το διακηρύξουν σήμερα που βρισκόμαστε πάλι μπροστά σε μια προσπάθεια ανακοπής.

Από το Δ.Σ. του ΕΟΦ μας δόθηκαν για να το μελετήσουμε τα καταστατικά της Εθνικής Φαρμακοβιομηχανίας και της Κρατικής Φαρμακαποθήκης, ώστε να γίνουν μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα και με συνοπτική διαδικασία προεδρικά διατάγματα.

Εδώ είναι η πρώτη έκπληξη αφού μετά από μηνών δυστοκία και ουσιαστική απραξία δεν δίνονται τα χρονικά περιθώρια που απαιτούνται για ουσιαστική κριτική στις 8 από τις μεγαλύτερες επιστημονικές οργανώσεις της χώρας.

Κύρια όμως αντίθεσή μας είναι τα περιεχόμενα των καταστατικών που στην ουσία θέτουν σε αμφισβήτηση τις κυβερνητικές θέσεις.

Μέσα σ' αυτά φαίνεται καθαρά η διάθεση για ελαχιστοποίηση του ρόλου των δύο οργάνων με στόχους που απέχουν από τα οριζόμενα στον 1316/83 και που καθλώνουν τα δύο αυτά όργανα στα πλαίσια που τα ήθελαν οι κύκλοι των ολιγοπωλών και όχι αυτοί που στήριξαν με πάθος το νόμο και τις τότε κυβερνητικές προσπάθειες.

Αν η ιστορική μνήμη έχει εξασθενήσει, τότε συμβουλευόμαστε την μελέτη των πρακτικών της Βουλής από τις συνεδριάσεις για την ψήφιση των άρθρων του 1316 που αφορούσαν τα δύο αυτά όργανα.

Πολλές προτάσεις που απορρίφθηκαν τότε από τη Βουλή, έπειδή στόχευαν στην μείωση των δυνατοτήτων της Ε.Φ. και της Κ.Φ. περνάνε σήμερα στα σχέδια του Προεδρικού Διατάγματος.

Τρία όμως είναι τα κύρια σημεία που τα καθιστούν απαράδεκτα.

1. Γίνεται ιεράρχηση των σκοπών που κατ' ουσία υπονομεύει τους στόχους έτσι όπως περιγράφονται στο νόμο. Γι' αυτό πρέπει όλες οι σχετικές διατάξεις να απαλειφθούν αφού ένας από τους ορατούς κινδύνους είναι η Ε.Φ. να ασχολείται μόνο με ότι δεν συμφέρει τους Βιομήχανους να ασχοληθούν.

2. Όλη η λογική των άρθρων που αφορούν τη Διοίκηση της Ε.Φ. είναι έξω από κάθε λογική κοινωνικοποίησης και ουσιαστικά αντιστρατεύεται αν δεν υπονομεύει όλη τη μέχρι σήμερα εκφρασμένη σχετική κυβερνητική πολιτική.

Ο νόμος 1316 προέβλεπε στη σύνθεσή του Δ.Σ. 4 (τεσσαρ.) διορισμένους από τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας και 5 εκπροσώπους φορέων.

Οι τροπολογίες πέρασαν με εκφρασμένο σκεπτικό όχι την υποβάθμιση του κοινωνικού ελέγχου αλλά την προσαρμογή του καταστατικού σύμφωνα με τον νόμο για τις κοινωνικοποιήσεις. Θα περίμενε λοιπόν κανείς αυξημένη παρουσία εκπροσώπων κοινωνικών φορέων και όχι μείωσή τους. Η λογική του νόμου για τις κοινωνικοποιήσεις, τουλάχιστον αυτό άφηγε να εννοηθεί. Αντί όμως γι' αυτό μειώνονται οι εκπρόσωποι σε 2, ενώ διορίζονται 7, από τους οποίους οι 6 από τον πρόεδρο του ΕΟΦ ή τον πληρεξούσιό του που αποτελεί τη Γενική Συνέλευση.

Στην εισηγητική έκθεση του 1316 γινόταν αναφορά στην ανάγκη συμμετοχής των εργαζομένων στη Φαρμακοβιομηχανία στο Δ.Σ. και της προσφοράς της συσσωρευμένης επιστημονικής γνώσης των φορέων, που εκφραζόταν με εκπροσώπους.

Διερωτόμαστε ποιοί λόγοι επιβάλλουν την κατάργησή τους και αν έχει αλλάξει η κυβερνητική πολιτική και λογική τότε ποιά είναι η νέα;

Αυτή η αλλαγή σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί θετικό βήμα αλλά αντίθετα υπονομεύει την κυβερνητική πολιτική.

Η λογική της κοινωνικοποίησης και της αυτοδιαχείρισης οδηγεί στη θέση ότι το Δ.Σ., εφ' όσον βέβαια αποκτήσει σωστή σύνθεση, θα πρέπει να έχει ουσιαστικές αρμοδιότητες και να μην είναι ασφυκτικά δέσιμο της Γεν. Συνέλευσης δηλ. του προέδρου του ΕΟΦ ή τον πληρεξούσιό του.

Τελικά έτσι όπως είναι διατυπωμένα τα σχετικά άρθρα δεν δίνουν δυνατότητα ουσιαστικής διοίκησης στο Δ.Σ. αλλά τα πάντα καθορίζονται και εξαρτώνται από τη Γ.Σ. του ενός προσώπου.

Πρέπει ακόμα η καθημερινή διοίκηση της Ε.Φ. να μην ασκείται από ένα μόνο πρόσωπο, όπως ορίζει το καταστατικό. Τόσο το ύψος των κεφαλαίων που διαχειρίζεται όσο ο κοινωνικός χαρακτήρας, αλλά και η λογική της δημοκρατικής Διοίκησης, επιβάλλουν κατανομή αρμοδιοτήτων διοίκησης τουλάχιστον σε 2 πρόσωπα (Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο).

Πρέπει επίσης το Δ.Σ. να έχει δυνατότητα κατανομής αρμοδιοτήτων σε όλα τα μέλη του.

Θεωρούμε βασικό επίσης να μην μονομεύεται ρητά στο καταστατικό ότι τα μέλη της διοίκησης της Ε.Φ. δεν μπορούν να έχουν σχέση με άλλες ιδιωτικές φαρμακευτικές βιομηχανίες ή αντιπροσωπείες κ.τ.λ. όπως αναφέρεται στην εισηγητική του προεδρικού διατάγματος.

Συμπερασματικά πρέπει:

- Το Δ.Σ. να είναι περισσότερο αντιπροσωπευτικό απ' ότι ο 1316 προέβλεπε.
- Να έχει ουσιαστικές αρμοδιότητες.
- Να μπορεί να δίνει ουσιαστικές αρμοδιότητες στα μέλη του.
- Να υπάρχει ισόρροπη κατανομή αρμοδιοτήτων στον πρόεδρο και τον Δ/ντα Σύμβουλο.

Τέλος είναι απαράδεκτο να υπονομεύεται ο 1316 με την εκχώρηση της αρμοδιότητας της Γεν. Συνέλευσης από το Δ.Σ. του ΕΟΦ σε ένα πρόσωπο.

Το Δ.Σ. του ΕΟΦ έχει μια λογική στην σύνθεσή του και έτσι μόνο μπορεί να λειτουργήσει σωστά σαν Γενική Συνέλευση.

3. Διαφωνούμε ριζικά με τη δυνατότητα που υπάρχει να διαμοιραστεί κάποια στιγμή η Εθν. Φαρμακοβιομηχανία με την αύξηση του αριθμού των μετοχών, που μπορεί να αγοραστούν από οποιονδήποτε, που βέβαια λόγω ενδιαφέροντος πρώτοι υποψήφιοι θα είναι οι πολυεθνικές. Με βάση το 1316 αυτό είναι παράνομο.

Οι ίδιες παράλληλες παρατηρήσεις ισχύουν βέβαια και για την Κρατική Φαρμακαποθήκη.

Με όλα τα παραπάνω γίνεται σαφές ότι είμαστε υποχρεωμένοι από το ρόλο μας να διαμαρτυρηθούμε έντονα και δημόσια προς όλες τις κατευθύνσεις. Πιστεύουμε ότι αυτή τη στιγμή είναι επιτακτικό για τη κυβέρνηση και τον ίδιο τον Πρωθυπουργό η ανάληψη ευθύνης για την τήρηση της διακηρυγμένης πολιτικής.

Αν παρ' όλα αυτά τα καταστατικά παραμείνουν με την απαράδεκτη σημερινή μορφή τους σαν ελάχιστη έκφραση διαμαρτυρίας είμαστε υποχρεωμένοι να ανακαλέσουμε τον εκπρόσωπό μας από το Δ.Σ. του ΕΟΦ.

Σημ. 5: Διαμαρτυρία του Συλλόγου Υπαλλήλων του Ε.Ο.Φ. σχετικά με τα καταστατικά των Ε.Φ. και Κ.Φ.

Κύριε Υπουργέ,

Εκτός από τη διαφωνία μας για τη βεβιασμένη διαδικασία συζήτησης και λήψης απόφασης από το Δ.Σ./ΕΟΦ για τα καταστατικά της Ε.Φ. και Κ.Φ. διαφωνούμε ριζικά με το πνεύμα που τα διέπει και ζητάμε τα επίμαχα άρθρα να τροποποιηθούν μέσα στο πνεύμα του νόμου 1316 αλλά και στην ανάγκη αλλαγής πολιτικής στο φάρμακο.

Παρά τη μεγάλη καθυστέρηση για τη σύνταξή τους, απέχουν από τους στόχους τους όπως καθορίζονται από τον ιδρυτικό νόμο τον οποίο είχαμε δεχθεί αλλά και τις προσδοκίες του ελληνικού λαού και των εργαζομένων για το ρόλο που πρέπει να παίξουν σε μια αναπτυξιακή και αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση όπως η κυβέρνηση είχε διακηρύξει.

Έτσι:

- 1) Στο άρθρο 3 που αφορά τους σκοπούς διαφαίνεται ο κίνδυνος ο ρόλος και οι δραστηριότητες των ΕΦ και ΚΦ να αποτελούν ουσιαστικά συμπλήρωμα των ιδιωτικών επιχειρήσεων εφ' όσον μπαίνει μια ιεράρχηση στις δραστηριότητες πράγμα που μας βρίσκει ριζικά αντίθετους.
- 2) Ενώ ο Ν. 1316 για το μετοχικό κεφάλαιο της Ε.Φ. προβλέπει μια μετοχή που θα ανήκει εξ ολοκλήρου στον ΕΟΦ από το καταστατικό βγαίνει το συμπέρασμα ότι κάποια στιγμή θα μοιραστεί η Ε.Φ. σε ιδιώτες και πολυεθνικές ενώ ξέρουμε πολύ καλά ότι οι πόροι του ΕΟΦ προέρχονται από χρήματα του φορολογούμενου λαού (επιβάρυνση της τιμής του φαρμάκου 15%).

Από την άλλη δεν μπορεί να υποστηριχθεί εκ των προτέρων η πιθανότητα μη απόδοσης των εταιρειών σαν αποτέλεσμα κακής διαχείρισης και κακής πολιτικής.

Πρόταση μας είναι να μη δοθεί μετοχή στην ιδιωτική

πρωτοβουλία. Θα μπορούσαμε να δεχθούμε να δοθούν μετοχές κατ' αποκλειστικότητα τους κοινωνικούς φορείς (τοπική αυτοδιοίκηση, Ασφαλιστικούς Οργανισμούς) εφ' όσον μετά από 5 χρόνια διαπιστωθεί ότι υπάρχει οικονομικό πρόβλημα.

3) Η σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου είναι έξω και από τη λογική του Ν. 1365 στην οποία έσπευσε η κυβέρνηση να υπάγει την Ε.Φ. και Κ.Φ. προτού ακόμη ιδρυθούν. Έτσι στα 9 άτομα οι 7 είναι διορισμένοι και οι 2 εκπρόσωποι των εργαζομένων είναι εκλεγμένοι. Ο Ν. 1316 πρόβλεπε στην σύνθεση του Δ.Σ. 4 διορισμένους από τον υπουργό και 5 εκπροσώπους φορέων.

Ζητάμε να συμμετέχει στο Δ.Σ. εκπρόσωπος των εργαζομένων στην Ε.Φ. η σύνθεσή του να εξασφαλίζει κοινωνική αντιπροσώπευση και να έχει ουσιαστικές αρμοδιότητες μια και είναι υπεύθυνο για την εφαρμογή της πολιτικής της Ε.Φ.

5) Σχετικά με τη Γ.Σ. από τη διατύπωση των άρθρων προκύπτει ότι η Γ.Σ. μπορεί να υποκατασταθεί από ένα άτομο τον πρόεδρο του Δ.Σ./ΕΟΦ που είναι απαράδεκτο ένας άνθρωπος να καθορίζει τη πορεία ενός τέτοιου οργανισμού.

4) Οι αρμοδιότητες του Διευθύνοντος Συμβούλου είναι υπερβολικές. Ζητάμε να μη δεσμεύεται η εταιρεία με μια υπογραφή αλλά τουλάχιστον με 2, να υπάρχει κατανομή αρμοδιοτήτων στον Πρόεδρο και τον Διευθύνοντα Σύμβουλο.

Τέλος ζητάμε να παρέμβετε καταλυτικά ώστε να μη παραμείνουν τα καταστατικά με την απαράδεκτη σημερινή τους μορφή και να γίνει δυνατή η υλοποίηση της αλλαγής στη πολιτική του φαρμάκου.

Προβλήματα στη σχέση μεταξύ των συστημάτων εκπαίδευσης και απασχόλησης στη Χημεία. Μιά αναφορά από την Δ. Γερμανία

Καθηγητή Heing A. Stabb*

Η εισήγηση αυτή παρουσιάστηκε στην 9η συνάντηση των προέδρων των Χημικών Εταιρειών, που έγινε στην Κοπεγχάγη στις 26-27 Αυγούστου 1983

Όταν πρότεινα γι' αυτή τη συνάντηση μια συζήτηση για τα προβλήματα που δημιουργούνται από τη σχέση μεταξύ των συστημάτων εκπαίδευσης και της απασχόλησης στη Χημεία, το έκανα κάτω από την εντύπωση μιας πραγματικής δραματικής διαφοροποίησης που παρατηρήθηκε σ' αυτή την αμοιβαία σχέση τον τελευταίο χρόνο στη Δ. Γερμανία. Αυτό χαρακτηρίζεται, από τη μια από τον αυξανόμενο αριθμό αποφοίτων χημικών από τα Παν/μια, κι από την άλλη, από τις σχετικά περιορισμένες δυνατότητες που υπάρχουν γι' αυτούς τους χημικούς να βρουν μια θέση απασχόλησης. Στη Δ. Γερμανία, όλα τα χρόνια μετά τον πόλεμο, υπήρχε μια καλή ισορροπία μεταξύ προσφοράς - ζήτησης χημικών. Κι αυτό, για μας, είναι μια πρωτοφανής κατάσταση. Οι απόφοιτοι χημείας ακόμα και με πολύ καλούς βαθμούς, έχουν σημαντικές δυσκολίες στο να βρουν δουλειά. Αυτό αφορά τόσο τις θέσεις στην βιομηχανία, όσο και τις ακαδημαϊκές θέσεις, παρόλο που οφείλεται σε διαφορετικούς λόγους, όπως θα δούμε παρακάτω.

Βέβαια μερικοί από τους παράγοντες που συμβάλλουν σ' αυτή την αυξανόμενη συμφωνία μεταξύ συστημάτων εκπαίδευσης και απασχόλησης προέρχονται από τις τάσεις που υπάρχουν στην εκπαιδευτική πολιτική, στην δημογραφική ανάπτυξη και στην οικονομία, που είναι ειδικές για την κατάσταση στη Δ. Γερμανία. Ο πιο φανερός παράγοντας είναι η δραστική αύξηση στον αριθμό των φοιτητών χημείας στα γερμανικά Παν/μια. Το 1960 ο συνολικός αριθμός γερμανών φοιτητών χημείας στα Παν/μια ήταν 8.500. Ο αριθμός αυτός παρέμεινε περίπου στάσιμος κατά τη δεκαετία του '60, διπλασιάστηκε όμως με επιταχυνόμενο ρυθμό από το 1970 μέχρι το 1980 κι αυξήθηκε, με πραγματικά δραματικό τρόπο, το 1981 και 1982, όπου το 1982 ο αριθμός των φοιτητών ήταν 26.000, περισσότεροι από τον τριπλάσιο αριθμό των φοιτητών του 1960. Η ειδικά μεγάλη αύξηση τα τελευταία χρόνια, φαίνεται ακόμα καλύτερα από τους αριθμούς των πρωτοετών φοιτητών της χημείας. 1400 το 1960, 2250 το 1970 και 3750 το 1980, και μετά μέσα σ'

ένα χρόνο ένα άλμα στους 5150 φοιτητές το 1981, κι ένα ακόμα πιο εντυπωσιακό άλμα στους 6700 το 1982. Αυτό σημαίνει ότι ο αριθμός των πρωτοετών φοιτητών χημείας στα γερμανικά Παν/μια διπλασιάστηκε σχεδόν στη διετία 1980-1982, κι είναι τετραπλάσιος από ό,τι το 1960.

Αυτή η αύξηση στους αριθμούς των φοιτητών, αποτελεί αναμφίβολα, μια ειδική ανάπτυξη στη χημεία, αλλά παράλληλα είναι ένας συντελεστής μιας τεράστιας διόγκωσης στο σύστημα της ανώτερης εκπαίδευσης μιας συνολικά.

Ο συνολικός αριθμός φοιτητών στα γερμανικά Παν/μια αυξήθηκε από περίπου 200.000 το 1960 σε περισσότερους από 850.000 το 1982 και πιθανότατα θα φτάσει το ένα εκατομμύριο τον επόμενο χρόνο, μια αύξηση 500% σε λιγότερο από 25 χρόνια. Έτσι οι αριθμοί που αναφέρθηκαν για τη χημεία δεν αντανakλούν καθόλου μια ειδική προτίμηση γι' αυτήν. Αντίθετα, το ποσοστό των φοιτητών της χημείας ήταν 3-4% στη δεκαετία του '60, ελαττώθηκε μετά το '65 και μόνο πρόσφατα αυξήθηκε πάλι στο 3%.

Πριν ασχοληθούμε πάλι μόνο με τη Χημεία, πρέπει να ριζώσουμε μια γρήγορη ματιά στους παράγοντες που προκάλεσαν αυτή την τρομακτική αύξηση στους αριθμούς των φοιτητών στη Γερμανία. Από τους 2 παράγοντες που βασικά συμβάλλουν στην αύξηση του αριθμού των φοιτητών ο πρώτος είναι η αυξανόμενη τάση της νέας γενιάς να αποκτήσει πανεπιστημιακή μόρφωση. Ενώ το 1960 στους νέους των 18-21 ετών, μόνο ένα το 5% περίπου πήγαινε στα Παν/μια, τώρα, σαν αποτέλεσμα της δημόσιας προβολής των ανωτέρων σπουδών και της μάλλον γενικής οικονομικής ευμάρειας, τα τελευταία χρόνια, το ποσοστό έχει ανέβει στο 20% περίπου. Αυτή η ανάπτυξη συνέπεσε και για μια πολύ ειδική δημογραφική κατάσταση που είναι κι ο δεύτερος παράγοντας: Στη Γερμανία παρατηρήθηκε μια σημαντική αύξηση των γεννήσεων που άρχισε στη δεκαετία του '60 με 1.000.000 γεννήσεις τ'ό χρόνο για 10 διαδοχικά χρόνια. Αυτή η αύξηση ακολουθήθηκε από μια ελάττωση στα 70, με μόνο μισό εκατομμύριο γεννήσεις το χρόνο, επίπεδο που είναι ίδιο με το σημερινό. Το αποτέλεσμα αυτών των 2 παραγόντων είναι ότι τώρα ένας μεγάλος αριθμός νέων πλησιάζει την φοιτητική ηλικία, και από αυτούς, ένα ακόμα μεγαλύτερο ποσοστό, πρόκειται να μπει στα Παν/μια. Αυτή η αύξηση στους αριθμούς των φοιτητών

* Αντιπρόεδρος της Γερμανικής Χημικής Εταιρείας

που έχουμε σήμερα, σαν αποτέλεσμα αυτών των παραγόντων, είναι παρόλα αυτά, μόνο η αρχή σ' ένα ακόμα πιο σοβαρό δράμα που έρχεται: από τους ρυθμούς των γεννήσεων είναι φανερό ότι ο μεγαλύτερος αριθμός νέων δεν έφτασε ακόμα την φοιτητική ηλικία, αλλά θα βρίσκεται «πρωτων πυλών των Παν/μίων», σε 2-4 χρόνια από τώρα. Από τα ποσοστά των νέων της ηλικίας του γυμνασίου μπορεί να εκτιμηθεί ότι τα ποσοστά των νέων που θα μπουν στα Παν/μια. Θ' αυξηθούν μάλλον παρά θα μείνουν στα σημερινά επίπεδα.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να περιμένουμε για τα γερμανικά παν/μια, μια σημαντική αύξηση στον αριθμό των πρωτοετών φοιτητών μέχρι το τέλος αυτής της δεκαετίας.

Λαμβάνοντας υπ' όψη, ότι όλα αυτά τα άτομα θα βρεθούν αντιμετώπι, με το πρόβλημα της απασχόλησης (με καθυστέρηση, 5-7 χρόνων για σπουδές), γίνεται φανερό ότι για μια περίοδο 10-15 χρόνων πρέπει να περιμένουμε μια πολύ μεγάλη πίεση στο ακαδημαϊκό σύστημα προσλήψεων.

Η μελέτη του προβλήματος από την πλευρά των αριθμών και η παράταση αυτού του προβλήματος είναι που κάνουν τις λύσεις τρομερά δύσκολες. Κυβερνητικές παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των εισαγομένων στα Παν/μια, σύμφωνα με το νόμο μας, επιτρέπονται μόνο κάτω από αυστηρά ειδικές συνθήκες. Ίσως ευκαιρίες για σπουδές και το δικαίωμα της ατομικής επιλογής του επαγγέλματος είναι συνταγματικά δικαιώματα.

Βέβαια σε κάποιο βαθμό υπάρχει κάποια διόρθωση της σχέσης μεταξύ των αποφοίτων των Παν/μίων και της δυνατότητας απασχόλησης, από τον μηχανισμό της προσφοράς και ζήτησης στην ελεύθερη αγορά. Αλλά ο μηχανισμός αυτός δεν λειτουργεί ικανοποιητικά, γιατί ο χρόνος εμφάνισης νέων επιστημόνων είναι πολύ αργός, λόγω του μεγάλου χρόνου που υπάρχει από την αρχή μέχρι το τέλος των Πανεπιστημιακών σπουδών, οπότε για τόσο μεγάλα χρονικά διαστήματα οι προβλέψεις για απασχόληση είναι μάλλον τυχαίες. Με την ειδική κατάσταση που εκτέθηκε, όμως, θα έπρεπε να είναι φανερό στον καθένα, ότι οι ακαδημαϊκές θέσεις για το 20-25% μιας ομάδας αποφοίτων δεν μπορεί να είναι ίδιες, όσον αφορά κοινωνική θέση και είδος δουλειάς, μ' αυτές πριν από 20 χρόνια, όπου μόνο το 5% μιας ομάδας πήγαινε σε ακαδημαϊκές θέσεις. Παρόλο το γεγονός ότι όλα τα δεδομένα υπάρχουν, είναι εκπληκτικό το πόσον χρόνο παίρνει να το συνειδητοποιήσει η κοινή γνώμη.

Έτσι οι φοιτητές στην πλειοψηφία τους θα μπαίνουν ακόμα στα Παν/μια με μεγάλες προσδοκίες, ουσιαστικά προσανατολισμένοι στα παραδοσιακά ακαδημαϊκά επαγγέλματα, όπως και παλιότερα. Ακόμα, λόγω δημογραφικής αύξησης εναλλακτικές λύσεις, για μια μόρφωση κατώτερη από το Παν/μιο επίπεδο, είναι επίσης συνωστισμένες, και με μια μικρή εξαίρεση, υπάρχουν κι εκεί λίγες ευκαιρίες για μελλοντική απασχόληση στον τομέα αυτό. Έτσι, ελκυστικές εναλλακτικές λύσεις για μια πανεπιστημιακή μόρφωση δεν είναι πολύ πειστικές.

Μ' αυτές τις γενικές εκτιμήσεις σαν βάση, τώρα θα ήθελα να επιστρέψω στη Χημεία. Αν' ότι ακούσαμε, η αύξηση του αριθμού των φοιτητών είναι μόνο στην αρχή των σπουδών όπως στην αρχή είναι το πρόβλημα που αναγνωρίσαμε προηγούμενα για τη σχέση των συστημάτων εκπαίδευσης κι απασχόλησης. Έτσι για την παρακάτω συζήτηση πρέπει να έχουμε πάντα υπόψη μας ότι αυτά τα προβλήματα είναι μακροχρόνια και ότι αναμένεται ν' αυξηθούν ακόμα περισσότερα. Από το γεγονός ότι η πιο δραματική

αύξηση στους πρωτοετείς φοιτητές της χημείας παρουσιάστηκε μόνο πρόσφατα, είναι φανερό ότι η συνολική σημασία του προβλήματος δεν έχει φανεί ακόμα από τους αριθμούς εκείνων που αποφοιτούν τώρα από τις σχολές χημείας. Γι' αυτό γιατί στη Γερμανία, οι σπουδές της χημείας, παρόλες τις προσπάθειες που καταβάλλονται για να διαρκούν λιγότερο, είναι ακόμα πολύ μακρές, με μέσο όρο 12 1/2 εξάμηνα (6 1/2 χρόνια περίπου) μέχρι το δίπλωμα και 19 εξάμηνα (9 1/2 χρόνια) μέχρι το διδακτορικό, που το έχουν περίπου το 95% των αποφοίτων της Χημείας. Έτσι για τη χημεία πρέπει να λάβουμε υπόψη μια ιδιαίτερα μεγάλη χρονική καθυστέρηση μέχρι την εποχή που το μεγάλο κύμα των αποφοίτων θα ψάχνει για δουλειά. Τα προβλήματα που βλέπουμε σήμερα δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου, παρόλο που μας προκαλούν σημαντικό προβληματισμό. Όπως δείχνουν πρόσφατες στατιστικές, θα μπορούσε να υπάρξει κάποια ανακούφιση, με το «κόψιμο» αρκετών φοιτητών από τους πρωτοετείς και τους δευτεροετείς.

Σίγουρα η ποσότητα των φοιτητών δεν παραλληλίζεται με την ποιότητά τους.

Ας ριξουμε τώρα μια ματιά στην προσφορά εργασίας για χημικούς. Το 1980-1982 οι αριθμοί των διδασκόντων χημικών από τα γερμανικά Παν/μια ήταν περίπου 1000 το χρόνο (σε σύγκριση με 500, 20 χρόνια πριν). Το 1980 όταν η προσφορά και ζήτηση χημικών ήταν ακόμα σχετικά εξισορροπημένη, από αυτούς τους διδάκτορες, ένα 50% περίπου πήγαινε κατ' ευθείαν στη χημική βιομηχανία, ένα επιπλέον ποσοστό 10-20% πήγαινε στη χημική βιομηχανία μετά από 1 ή 2 χρόνια μεταδιδακτορικών σπουδών στη Γερμανία ή στο εξωτερικό, 10-15% άρχισε επιστημονική καριέρα σε Παν/μια ή Ερευνητικά Κέντρα, 7% πήγε σε κρατικά εργαστήρια, και το υπόλοιπο είτε άρχισε δεύτερες ακαδημαϊκές σπουδές (π.χ. ιατρική) ή πήγε στο εξωτερικό.

Αυτές ήταν περίπου οι υποδιαίρεσεις της προσφοράς εργασίας για τους χημικούς, που ίσχυαν με ελαφρές παραλλαγές, για πολλά χρόνια.

Όμως τώρα ακριβώς, συνέπισε με τη καθετη αύξηση της προσφοράς αποφοίτων χημικών, να πάσχουν από σοβαρούς περιορισμούς όλοι οι μεγάλοι τομείς της ζήτησης. Παν/μια, ερευνητικά κέντρα και άλλα δημόσια ιδρυτήρια, μετά από γρήγορη διεύρυνση για αρκετά χρόνια υφίστανται τώρα τις πιο σοβαρές περικοπές, λόγω της κρίσιμης οικονομικής κατάστασης των Τοπικών Κυβερνήσεων και της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης. Στον τομέα αυτόν, δεν θα υπάρξουν καινούργιες θέσεις, κι ακόμα η αντικατάσταση των συνταξιοδοτούμενων χημικών δεν είναι σίγουρη για τα επόμενα χρόνια. Η χημική βιομηχανία, μέχρι τώρα ο μεγαλύτερος τομέας απασχόλησης χημικών, δεν μπορεί να ισοφαρίσει το άνοιγμα που υπάρχει. Αντίθετα, λόγω των συνθηκών της αγοράς και για δομικούς λόγους, η γερμανική χημική βιομηχανία ελάττωσε τις προσλήψεις χημικών στο κατώτατο επίπεδο για χρόνια, που καλύπτει περίπου - και αν - την αντικατάσταση των συνταξιοδοτούμενων χημικών. Η χημική βιομηχανία, σίγουρα, είναι ακόμα ένας από τους πιο παραγωγικούς κλάδους της γερμανικής βιομηχανίας, αλλά τα τελευταία χρόνια πάσχει από τα παρακάτω προβλήματα: μεγάλη εξάρτηση από τις εξαγωγές (50% και περισσότερο από την παραγωγή εξάγεται) και, σαν συνέπεια, μεγάλη εξάρτηση από τα προβλήματα πληρωμών από τις άλλες χώρες, και σαν παραπέρα συνέπεια, μεγάλη ευαισθησία απέναντι στις «προστατευτικές» τάσεις. Μεγάλη εξάρτηση από τις πρώτες ύλες, ιδιαίτερα τα πετροχημικά, που σχεδόν όλα εισάγονται, ψηλό εργατικό κόστος, που

κάνει τον ανταγωνισμό, με χώρες χαμηλότερου εργατικού κόστους, όπως άρχισαν τώρα π.χ. στις χώρες του ΟΠΕΚ, τρομακτικά δύσκολο, ιδιαίτερα σε μαζικά προϊόντα, όπως τυποποιημένα πλαστικά και ίνες. Με μια παραγωγικότητα που αυξάνει ελάχιστα το 1983, ύστερα από αρκετά χρόνια πτώσης και στασιμότητας και με χρήση και δυναμικότητα των μονάδων κατά μέσο όρο 70-74% δεν πρέπει ν' αναμένεται σημαντική διεύρυνση στην πολιτική των προσλήψεων για τα επόμενα χρόνια. Μια εκτίμηση της Ένωσης της Χημικής Βιομηχανίας δείχνει ότι κατά τα χρόνια 1983-1987 περίπου 500-600 χημικοί το χρόνο θα προσληφθούν πιθανώς, βασικά σε αντικατάσταση των συνταξιοδοτούμενων. Αυτό σημαίνει ότι προς το παρόν μόνο περίπου 50% των αποφοίτων θα βρει πιθανόν δουλειά στον βιομηχανικό τομέα. Σαν συνέπεια βλέπουμε μία αύξηση της ανεργίας των νέων χημικών που διπλασιάστηκε μεταξύ 1978 και 1982, όπου περίπου 1.500 χημικοί ήταν άνεργοι με ισχυρή τάση αύξησης.

Αυτή η ανάπτυξη έχει ορισμένα ακραία αρνητικά αποτελέσματα. Πρώτα απ' όλα υπάρχει η απογοητευτική κατάσταση για τον νέο χημικό, που σπούδασε Χημεία δουλεύοντας σκληρά, με ενθουσιασμό και με επιτυχία, και που στο τέλος των σπουδών του αναγκάζεται να δεχθεί ότι δεν υπάρχει θέση γι' αυτόν να εργασθεί στο επάγγελμα, για το οποίο σπούδασε. Σε αντίθεση με άλλες ακαδημαϊκές ειδικότητες, που δίνουν πτυχίο για ευρύ φάσμα διαφόρων τομέων απασχόλησης, στη χημεία δεν είναι έτσι, γιατί λόγω των απολύ εξειδικευμένων σπουδών, οι ευκαιρίες για τους αποφοίτους περιορίζονται σχεδόν αποκλειστικά στα παραδοσιακά χημικά επαγγέλματα. Έτσι, για να προσληφθεί κάποιος σε μια θέση χημικού, είναι πραγματικά ένα υπαρκτό πρόβλημα. Αφ' ετέρου, ούτε η βιομηχανία, ούτε ο ακαδημαϊκός τομέας μπορούν ν' αποστερηθούν την συνεργασία, το πνεύμα και τις ιδέες μιας ολόκληρης γενιάς νέων χημικών. Οπωσδήποτε, η δομή της ηλικίας των χημικών, τόσο στα Παν/μια όσο και στη Βιο/νία είναι μάλλον αφύσικη, σαν συνέπεια ισχυρών επαγγελματικών διογκώσεων σε μικρά χρονικά διαστήματα, που λίγο αργότερα επιβραδύνθηκαν σημαντικά ή φτάσανε και σε τέλεια στασιμότητα. Σαν συνέπεια αυτής της κατανομής καθ' ηλικία, κάπως μεγαλύτερες ομάδες πρόκειται ν' αποχωρήσουν από τη βιομηχανία στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του '80 κι αργότερα, για δε τα Παν/μια ακόμα πιο αργά.

Για να γεφρωθεί αυτό το χάσμα, συζητούνται τώρα προγράμματα, μεταξύ της Ένωσης Χημικής Βιο/νίας, της Γερμανικής Χημικής Εταιρείας και καθηγητών του Παν/μίου, για την ίδρυση πρόσθετων θέσεων στη βιομηχανία διαφορετικών από τις συνηθισμένες. Π.Χ. έχουν προταθεί μεταδιδακτορικές θέσεις (post - docs) στη βάση 2 ή 3 ετών συμβολαίων. Ο μισθός θ' αντιστοιχεί σ' αυτόν για ερευνητικούς βοηθούς σε Παν/μια, κι οι κάτοχοι αυτών των θέσεων δεν θα έχουν 4-5 τεχνικούς (βοηθούς) (όπως γίνεται συνήθως στη γερμανική χημική βιομηχανία), αλλά μόνο έναν ή και κανέναν. Έτσι το κόστος θα είναι σημαντικά μικρότερο σε σύγκριση με κανονική πρόσληψη. Αφ' ετέρου, αυτοί οι post - docs θα έχουν την ευκαιρία να δουλέψουν στον τομέα τους, αυξάνοντας την επαγγελματική τους εμπειρία, και κερδίζοντας αρκετά, αντί να είναι άνεργοι, και βέβαια, θα έχουν και μια καλή ευκαιρία να ζητήσουν μια μόνιμη θέση στην εταιρεία. Εάν ένα τέτοιο πρόγραμμα ή άλλα παρόμοια που συζητούνται τώρα μπορούν να εφαρμοσθούν μέσα σε σχετικά μικρό χρονικό διάστημα και σε αρκετή έκταση, δεν είναι ακόμα ξεκάθαρο. Η χημική βιομηχανία και η χημεία στα Παν/μια, που από παράδοση στη Γερμανία έχουν

στενούς δεσμούς, συμφωνούν ότι κάτι πρέπει να γίνει προς την κατεύθυνση που αναφέρθηκε. Αυτονόητο, βέβαια, είναι ότι θα υπάρξουν αντιδράσεις από εκπροσώπους συνδικατών χημικών, που εργάζονται στη βιομηχανία, που ισχυρίζονται ότι οι υπάρχουσες συμβάσεις με άλλους όρους εργασίας θα ξεπεραστούν μ' ένα τέτοιο πρόγραμμα. Σε σχέση μ' αυτό, πρέπει να γίνει ξεκάθαρο, ότι οι προτάσεις που προαναφέρθηκαν θεωρούνται σαν ένα πρόγραμμα ανάγκης, περιορισμένου χρόνου, που έχει σκοπό να βοηθησει νέους διδάκτορες της χημείας, που αλλιώς θα μένουν άνεργοι, και να χρησιμοποιήσει από το ανανεωτικό δυναμικό που αλλιώς θα πήγαινε χαμένο για την οικονομία μας.

Σαν εναλλακτική πρόταση για μεταδιδακτορικές στην χημική βιομηχανία, μπορούσαν να θεωρηθούν προγράμματα για μεταδιδακτορικές σπουδές στα Παν/μια, που θα χρηματοδοτούνται από τη βιομηχανία. Λόγω των αντιρρήσεων που αναφέρθηκαν παραπάνω, ένα τέτοιο πρόγραμμα είναι πιο εύκολο να καθιερωθεί. Λαμβάνοντας όμως υπόψη το γεγονός ότι στη Γερμανία οι διδάκτορες χημικοί αποφοιτούν περίπου στα 30, δεν θα ήταν καλό να προστεθούν, κι άλλα χρόνια στο Πανεπιστήμιο για μια ποσοτικά σχετικά μεγάλη ομάδα. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω η μετάβαση από το Παν/μιο στη βιομηχανία στην Γερμανία είναι έτσι κι αλλιώς πολύ αργή, κι αυτή η μετάβαση σίγουρα δεν θα γίνει ευκολότερη για τον μεμονωμένο χημικό, αν προστεθεί και ένας αριθμός χρόνων για μεταδιδακτορικές σπουδές στα Παν/μια. Αυτή η διαπίστωση βέβαια, δεν πρέπει να παρανοηθεί σαν μια αντίρρηση σε μεταδιδακτορικές σπουδές στο εξωτερικό για εξαιρετικά καλούς απόφοιτους της χημείας, οι οποίοι έτσι κι αλλιώς συνήθως καταφέρνουν να τελειώσουν τις σπουδές τους πολύ γρηγορότερα από τον μέσο όρο.

Τέλος, πρέπει να δοθεί μια γρήγορη ματιά στις ευκαιρίες στον ακαδημαϊκό τομέα: κατά τη διάρκεια της λεγόμενης «ανάμορφωσης» των γερμανικών Παν/μίων από τα μέσα του 60 και μετά, μέσα σε 15 χρόνια οι μόνιμες θέσεις επιστημόνων (βασικά στον καθηγητικό τομέα) έχουν αυξηθεί περισσότερο από 400%. Αυτή η διογκωση σταμάτησε τελείως, για οικονομικούς λόγους στα μέσα του 70, κι από τότε ο αριθμός των θέσεων ελαττώθηκε κιόλας λίγο με την κατάργηση θέσεων που ελευθερώθηκαν λόγω αποχώρησης. Έτσι στα Παν/μια υπάρχει μια κατανομή ηλικιών με ένα μέγιστο στις ομάδες εκείνες που σήμερα είναι 40-55, που μπήκαν στις θέσεις τους την περίοδο της διεύρυνσης. Μόνο ένας σχετικά μικρός αριθμός πρόκειται ν' αποχωρήσει κατά τη διάρκεια της επόμενης δεκαετίας. Σήμερα στη Γερμανία υπάρχουν 800-900 καθηγητές χημείας σε θέσεις εν ενεργεία, αλλά μόνο 15 περίπου μόνιμες θέσεις αδειάζουν κι είναι διαθέσιμες για προσλήψεις, λόγω αποχωρήσεων τα επόμενα χρόνια. Έτσι οι ευκαιρίες για επιστήμονες 30-40 χρόνων τώρα, για επιτυχή ακαδημαϊκή καριέρα, είναι περιορισμένες. Για λόγους παρόμοιους μ' αυτούς που συζητήθηκαν παραπάνω, για τις θέσεις στη βιομηχανία, έχουν καθιερωθεί προγράμματα ανάγκης εδώ και 5 χρόνια. Το «πρόγραμμα Heisenberg» δουλεύει πολύ καλά, και με ευχαρίστηση θα σας δώσω παραπάνω λεπτομέρειες στη συζήτηση που θα ακολουθήσει.

Σαν συμπέρασμα θα ήθελα να πω ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στη σχέση των συστημάτων εκπαίδευσης και απασχόλησης, είναι πολύ σοβαρά, ιδιαίτερα αν ιδωθούν από την πλευρά του μεμονωμένου νέου χημικού.

Τώρα, αντιμετωπίζοντας αυτά τα προβλήματα, τι πρέπει να εισηγηθούμε εμείς σαν πανεπιστημιακοί καθηγητές όταν

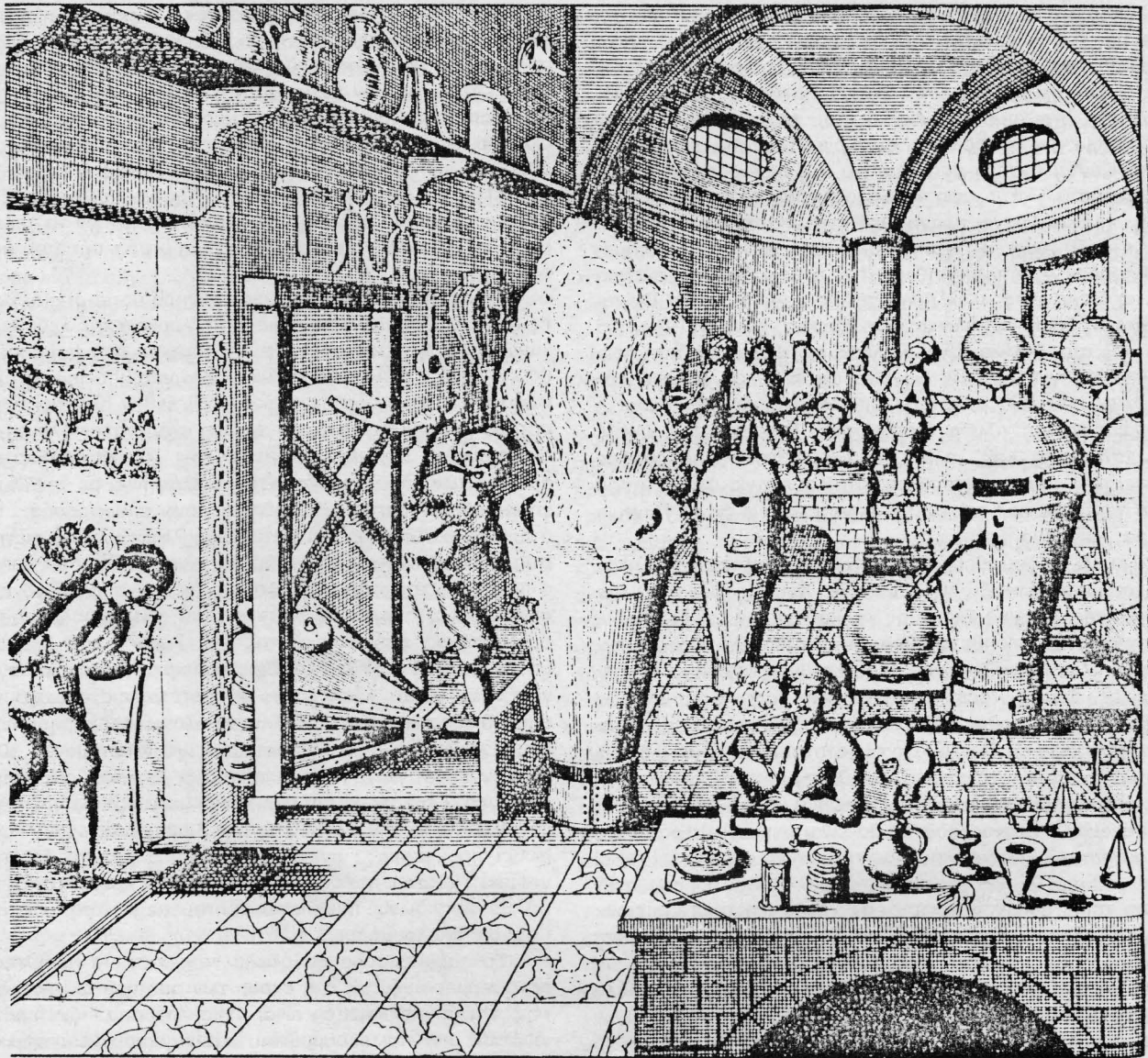
ερωτούμεθα από νέους φοιτητές για τις μελλοντικές προοπτικές στη Χημεία;

Στη περίπτωση φοιτητών που επιλέγουν τη χημεία σαν 2η ή 3η προτίμηση, νομίζω ότι πρέπει να τους αποτρέψουμε από το να σπουδάσουν χημεία. Θα πρέπει όμως να ενθαρρύνουμε εκείνους τους φοιτητές που έχουν μεγάλη

κλίση και προτίμηση για το πεδίο μας.

Αξίζουν τη πλήρη μας υποστήριξη, και είμαι βέβαιος ότι θα βρουν το δρόμο τους ακόμα και κάτω από πιο δυσάρεστες καταστάσεις απ' αυτές που είχαμε συνηθίσει στο παρελθόν.

Μετάφραση
Ε. Τσιμίλλη

Από την Κίνηση Τοπικών και Κλαδικών Συλλόγων

Σύλλογος Χημικών Νομού Σερρών

Στην προσπάθειά του να συμβάλει στη λύση του προβλήματος της κακής ποιότητας, αλλά και της ανεπάρκειας του νερού που αντιμετωπίζει η πόλη των Σερρών, ο Σύλλογος Χημικών συνέταξε μία εισήγηση με στόχο την πρόταση βραχυπροθέσμων μέτρων για την λύση του προβλήματος «ποιότητα νερού».

Την εισήγηση αυτή, που υποβλήθηκε στην Δημοτική Αρχή της πόλης, συνυπέγραψαν ο ιατρικός και οδοντιατρικός σύλλογος Σερρών.

Παραθέτουμε εδώ το κείμενο της εισήγησης που περιλαμβάνει:

- A. Μία σύντομη περιγραφή της υφισταμένης κατάστασης
- B. Παρατηρήσεις, διαπιστώσεις, επισημάνσεις και κριτική αυτής
- Γ. Προτάσεις βραχυπροθέσμων μέτρων ώστε η ποσότητα νερού που θα διατίθεται στην κατανάλωση να μην παρουσιάζει πρόβλημα ποιότητας.

A. Περιγραφή Υφισταμένης Κατάστασης

Η πόλη υδροδοτείται από επτά «7» γεωτρήσεις μεγάλου βάθους, όπου δεν υφίσταται γενικά πρόβλημα πρωτογενούς μόλυνσης, και από τα επιφανειακά νερά «με όλους τους γνωστούς κινδύνους» της κοιλάδας των Αγίων Αναργύρων, που υφίστανται μία επεξεργασία στο Διύλιστήριο του Κουλά. Επειδή το δίκτυο της πόλης είναι κοινό για όλες τις παραπάνω παροχές, προφανές είναι ότι η παροχή του επιφανειακού νερού δημιουργεί το πρόβλημα ποιότητας. Μελετήθηκε λοιπόν αυτή η υδροληψία που περιγράφεται ως εξής.

Πηγαία νερά από απόσταση πέρα από την περιοχή της Ορεινής καταλήγουν σε τεχνητή χωμάτινη δεξαμενή 2.000 κ.μ. περίπου στην κοιλάδα των Αγίων Αναργύρων. Αυτή λειτουργεί κυρίως σαν δεξαμενή αναμονής όπου απομακρύνονται φύλλα και αναμένεται μία καθίζηση των φερτών. Από αγωγούς υδρομάστευσης στον πυθμένα της το νερό οδηγείται σε κλειστό αγωγό που με ελεύθερη ροή κατευθύνεται στο διύλιστήριο του Κουλά. Η λίμνη και η λειτουργία της παρακολουθείται από φύλακες επί 24ωρου βάσεως. Το νερό καταλήγει στο διύλιστήριο παρακάπτοντας δύο δεξαμενές καθίζησης χωρητικότητας 400 κ.μ. Στο διύλιστήριο το νερό αφού διασχίσει μία σειρά μαιάνδρων και μία δεξαμενή καθίζησης δύο διαμερισμάτων, διηθείται σε φίλτρα άμμου και καταλήγει στο κοινό δίκτυο της πόλης παρακάπτοντας και πάλι δύο μεγάλες δεξαμενές συνολικού όγκου 800 κ.μ. νερού. Στο διύλιστήριο και προ της διήθησης γίνεται χλωρίωση από δοσομετρική αντλία ρυθμιζόμενης παροχής ενώ η ταχύτητα διήθησης εξαρτάται από το άνοιγμα χειροκίνητης βάνας στην έξοδο του φίλτρου... και από τις ποσοτικές ανάγκες της πόλης σε νερό!!!... Το διύλιστήριο απασχολεί

ένα εργάτη για κάθε οκτώωρο εργασίας. Η παροχή νερού από το διύλιστήριο του Κουλά, με τον τρόπο που εργάζεται σήμερα είναι 150 κ.μ. την ώρα περίπου.

B. Παρατηρήσεις, διαπιστώσεις, επισημάνσεις και κριτική της υφισταμένης κατάστασης

Οι γεωτρήσεις πιθανόν να έχουν προβλήματα μηχανολογικής και ηλεκτρολογικής φύσεως που συνεπάγονται χαμηλή απόδοση σε παροχή, όχι όμως προβλήματα ποιότητας νερού. Στη συνέχεια θ' ασχοληθούμε μόνον με την υδροδότηση από τα επιφανειακά νερά των Αγίων Αναργύρων.

1. Ξεκινώντας από τις πηγές του νερού αυτού και μέχρι την κατάληξή του στη δεξαμενή των 2.000 κ.μ. επισημαίνουμε τους κινδύνους μόλυνσης που διατρέχει διασχίζοντας περιοχές κατοικημένες (π.χ. χωριό Ορεινής) ή ποιμνιοστάσια, χοιροστάσια κλπ. Οι εκπλύσεις χωραφιών που λιπαίνονται έντονα και ψεκάζονται με ζιζανιοκτόνα και φυτοφάρμακα, συναντούν επίσης το νερό αυτό εμπλουτίζοντας το πιθανόν σε πολύ πιο επικίνδυνες ουσίες.

2. Η ταχύτητα ροής εξ άλλου παρασύρει μία ποικιλία φερτών που καταλήγουν επίσης στη δεξαμενή (εξάρτηση από καιρικές συνθήκες).

3. Η ίδια δεξαμενή είναι μία τυπική χωματοδεξαμενή με αργιλώδη τοιχώματα που αυξάνουν τα κολλοειδή και την θολερότητα του εισερχομένου νερού αντίθετα από το αναμενόμενο αποτέλεσμα της καθίζησης, και διαύγασης. Σ' αυτήν οι υδρομαστεύσεις μάλλον λειτουργούν σαν απλοί αγωγοί.

4. Για την καλύτερη διαύγαση και επομένως την αύξηση της απόδοσης (αύξηση ταχύτητας διήθησης) του διύλιστηρίου κατασκευάστηκαν σχετικά πρόσφατα δύο καθιζητήρες στη διαδρομή του νερού προς αυτό οι οποίοι περιέργως δεν λειτουργούν.

5. **Διύλιστήριο-Μελέτη.** Παρά την έρευνα από την υπηρεσία δεν βρέθηκε η πλήρης μελέτη σχεδιασμού και ειδικότερα το «Εγχειρίδιο λειτουργίας του Υ» όπου απαραίτητα προβλέπεται:

- α) Η μελετηθείσα δυναμικότητά του,
- β) Το Διάγραμμα ροής και οι υπολογισμοί τεχνολογικού σχεδιασμού,
- γ) Ο Τρόπος λειτουργίας και ελέγχου κατά φάση,
- δ) Το προβλεπόμενο προσωπικό για τον έλεγχο και τη σωστή λειτουργία του.

Πληροφορηθήκαμε ακόμη ότι λόγω τεχνικών δυσκολιών και η εκτέλεση της μελέτης που εκπονήθηκε δεν ακολουθήθηκε και τροποποιήθηκε σε βάρος της ποιότητας του διύλιζομένου νερού.

6. Διύλιστήριο-Λειτουργία: Ο τρόπος λειτουργίας του διύλιστηρίου είναι αχαρακτήριστος, διότι:

- α) Η χλωρίωση του νερού που θα παρείχε μερική τουλάχιστον εξασφάλιση είναι τυχαίοποιημένη με μία σειρά από πλείστες συνέπειες (υπερχλωρίωση, ή εξαφάνιση χλωρίου)
- β) Ο έλεγχος του παραμένου χλωρίου στο δίκτυο της πόλης είναι ανύπαρκτος.
- γ) Το αποτέλεσμα της διήθησης (ταχύτητα διήθησης) εξαρτάται από τις ανάγκες της πόλης και ρυθμίζεται με χειροκίνητες βάνες.
- δ) Η συχνότητα έκπλυσης της άμμου των φίλτρων και αντικατάστασής της από νέα ορισμένης κοκομετρικής διαμέτρου (όπως από τη μελέτη ασφαλώς προβλέπεται) είναι επίσης τυχαίοποιημένη.

7. Διύλιστήριο-Προσωπικό: Όπως αναφέρθηκε προβλεπόμενο προσωπικό από τη μελέτη δεν βρέθηκε. Τόσο στη λίμνη όσο και στο διύλιστήριο εργάζονται εργάτες χειρωνάκτες που απλώς επιβλέπουν και εκτελούν πιθανώς βασικές εντολές. **Επόμενο λοιπόν είναι το όλο κύκλωμα να λειτουργεί πλημελώς διότι ουσιαστική παρακολούθηση από άτομα που είναι γνώστες του αντικειμένου δεν υπάρχει.** Η διάθεση για αντιμετώπιση από το υπάρχον προσωπικό ύδρευσης του Δήμου ελαχιστοποιείται με την υπεραπασχόλησή του και σε άλλα αντικείμενα.

Συμπερασματικά θα θέλαμε να τονίσουμε ότι βαθεία και πλήρης γνώση, α) Του αντικειμένου επεξεργασίας νερού αλλά, και β) Του τι ακριβώς συμβαίνει από απόψεως παροχής και ποιότητας στο διύλιστήριο του Κουλά δεν υπάρχει.

Γ. Προτάσεις βραχυπροθέσμων μέτρων

Στόχος: Να δοθεί στους δημότες νερό ηλεγμένης ποιότητας με τη σωστή λειτουργία των υφισταμένων εγκαταστάσεων. Ευχή μας είναι η ποσότητα αυτή να είναι αρκετή για τις ανάγκες μίας πόλης που μεγάλωσε τόσο τα τελευταία χρόνια. Ακόμα επιφυλασσόμεθα για τις πιθανές μολύνσεις του αρχικού επιφανειακού νερού από τις αιτίες που προαναφέρθηκαν. Οι μολύνσεις αυτές δεν επηρεάζονται από το σύνολο των διεργασιών του υφισταμένου συστήματος και πρέπει ν' αποτελέσουν αντικείμενο εξειδικευμένης έρευνας.

Προτάσεις: Εφ' όσον ο Δήμος κάποτε πλήρωσε για τη μελέτη και προέβη στην κατασκευή ενός συγκροτήματος για την ύδρευση της πόλης (έργα αρχικής συλλογής νερού - καθιζητήρες - διύλιστήριο - δεξαμενές αναμονής - κατανάλωση) θα πρέπει σεβόμενος τα χρήματα των δημοτών να λάβει μέτρα ώστε αυτό να λειτουργήσει σωστά.

- 1ο. Προτείνουμε να βρεθεί και να τηρηθεί η μελέτη σε όλες τις λεπτομέρειές της (παροχές - εξοπλισμός - προσωπικό). Οι τυχόν τροποποιήσεις σ' αυτήν να αποκατασταθούν.
- 2ο. Να βελτιωθεί το έργο συλλογή και υδρομάτευσης στη λίμνη
 - 2α. Με κατασκευή αναβαθμίδος για την ελάττωση της ταχύτητας ροής,
 - 2β. Με στήριξη των παριών της λίμνης με κροκάλες και συρμάτινο πλέγμα ώστε να γίνεται σ' αυτή ουσιαστική διαύγαση και όχι αύξηση της θολρότητας.
- 2γ. Να βελτιωθεί το σύστημα υδρομάτευσης από τη λίμνη ώστε να εργάζεται πράγματι σαν προσθήκη και όχι σαν ανοικτός αγωγός.
- 3ο. Να λειτουργήσουν σωστά οι δύο δεξαμενές καθίζησης προ του διύλιστηρίου (με πιθανή προσθήκη κροκιδωτικού θειϊκού αργιλίου) ώστε να ανακουφισθεί το διύλιστήριο και να αποδώσει την μέγιστη δυναμικότητά του.
- 4ο. Να στεγανοποιηθούν σε όλη την εσωτερική επιφάνειά τους οι δύο δεξαμενές αναμονής ποσίμου νερού που βρίσκονται αμέσως μετά το διύλιστήριο. Η χωρητικότητά τους των 800 κ.μ. θα εξασφαλίσουν.
 - 4α. Καλύτερο έλεγχο στο αποτέλεσμα διήθησης.
 - 4β. Επιτυχή χλωρίωση με χλωριωτή αυτοματοποιημένο.

4γ. Απαλλαγή από το άγχος της ζήτησης νερού στην πόλη που είναι σε βάρος της ορθολογισμένης λειτουργίας του διύλιστηρίου.

5ο. Τέλος προτείνεται η οργάνωση ενός Χημικού και σταδιακά Μικροβιολογικού εργαστηρίου επανδρωμένο με ένα μόνο άτομο που οι γνώσεις του να καλύπτουν τις απλές αλλά εξειδικευμένες μεθόδους ελέγχου που θα περιλαμβάνουν:

α. Παρακολούθηση της σωστής λειτουργίας του συγκροτήματος.

β. Παρακολούθηση με δειγματοληψίες του προστιθέμενου χλωρίου και του παραμένου χλωρίου στο κύκλωμα.

Οι παραπάνω τεχνικές και χημικές γνώσεις καλύπτονται από αποφοίτους μέσω των τεχνικών σχολών αντίστοιχης εξειδίκευσης (Τεχνολογία και έλεγχος ποιότητας νερού).

Στις παραπάνω προτάσεις μας θα επιχειρήσουμε παρά τις ορισμένες ειδικές γνώσεις που απαιτούνται να διαγράψουμε ένα κοστολόγιο τους. Όπου δεν αναφέρουμε τιμή παρακαλείται ο μηχανικός κ. Κουροπαλάτης να την συμπληρώσει (και τον ευχαριστούμε γι' αυτό).

Κόστος των προτάσεών μας

Προϋπολογιστικό κόστος

2α. Κατασκευή αναβαθμίδος	δρχ.
2β. Στήριξη παριών λίμνης	»
2γ. Βελτίωση συστήματος υδρομάτευσης	»
4. Στεγανοποίηση δεξαμενών αναμονής ποσίμου νερού	»
5. Εξοπλισμός εργαστηρίου	»
α. Κόστος πάγιο	200.000	»
β. Κόστος λειτουργίας (ετήσιο)	50.000	»
γ. Επάνδρωση εργαστηρίου (ετήσιο)	600.000	»

Συμβολή των Συλλόγων στην υλοποίηση των προτάσεων

Τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων μας με βαθεία συναίσθηση ευθύνης τόσο προς τα μέλη τους όσο και προς τους δημότες της πόλης που ζούμε θα θέλαμε κλείνοντας την εισήγησή μας να σάς τονίσουμε ακόμη τα εξής σαν συμβολή στην υλοποίησή τους.

Τα μέλη των Συλλόγων προσφέρουν τις ειδικευμένες γνώσεις τους για την αντιμετώπιση των επί μέρους προβλημάτων του γενικού σχεδιασμού (π.χ. χημικοί στις χημικές αναλύσεις, μικροβιολόγοι, γιατροί, οδοντίατροι, χημικοί στις μικροβιολογικές αναλύσεις, εξοπλισμό εργαστηρίων με αντιζραστήρια κλπ.).

Με την παρέμβαση του κ. Δημάρχου τα Χημικά Εργαστήρια της Διεύθυνσης Χημικών Υπηρεσιών του Νομού και της Ελλ. Βιομηχανίας Ζαχάρεως Α.Ε. όπου υπηρετούν συνάδελφοι δημότες που ενδιαφέρονται για το πρόβλημα του νερού της πόλης μπορούν να βοηθήσουν στην αρχή ποικίλοτροπα (μεθοδολογία, ενημέρωση, εκτέλεση ειδικών αναλύσεων κλπ.) στη δραστηριοποίηση του εργαστηρίου που θα δημιουργηθεί.

Τελειώνοντας ελπίζουμε σε μία γρήγορη υλοποίηση μετά από την έγκρισή σας των προτάσεων αυτών ξαναβεβαιώνοντας ότι το ενδιαφέρον μας θα είναι πάντα αμείωτο και στο μέσο όσο και στο μακροπρόθεσμο σχεδιασμό επίλυσης του προβλήματος του νερού της πόλης μας.

Ένωση Κλινικών Χημικών

Προτάσεις της Ένωσης Κλινικών Χημικών για τους Οργανισμούς των Νοσοκομείων και τα Βιοχημικά εργαστήρια.

Με βάση την χωροταξική κατανομή των Νοσοκομείων της χώρας και την κατάταξή τους σε Ιδρύματα Τριτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας και Πρωτοβάθμιας περίθαλψης σαν Ένωση Κλινικών Χημικών, με βάση και παλιότερα υπομνήματα μας, προτείνουμε τα παρακάτω:

1) Νοσοκομεία Τριτοβάθμιας Περίθαλψης

Επειδή τα Νοσοκομεία αυτά εξυπηρετούν μεγάλες πληθυσμιακές ανάγκες, είτε πρόκειται για περιφερειακά Νοσοκομεία, είτε για Νοσοκομεία της Αθήνας, για να τις καλύπτουν τόσο από πληθυσμιακή πλευρά όσο και για να γίνεται στον άρρωστο πλήρης και υψηλού επιπέδου εργαστηριακός έλεγχος πρέπει τα εργαστήρια των νοσοκομείων αυτών να έχουν την ακόλουθη μορφή.

- χωριστά αυτοτελή εργαστήρια Κλινικής Χημείας
- επιστημονικό εξειδικευμένο προσωπικό - Κλινικούς Χημικούς, σ' όλες τις βαθμίδες της ιεραρχίας
- μέση κατανομή εργαστηριακών Κλινικών Χημικών 1:5 κρεβάτια

Οι παραπάνω προτάσεις μας τεκμηριώνονται κι από τα ακόλουθα.

Η Κλινική Χημεία ως γνωστό αποτελεί διεθνώς γνωστό-κό αντικείμενο διαφορετικό από εκείνο της μικροβιολογίας και μόνο στην Ελλάδα απ' όλες τις αναπτυγμένες χώρες, για λόγους που δεν χρειάζεται να αναφερθούν εδώ, τα δύο αντικείμενα συγχέονται.

Αρα ο χωρισμός των εργαστηρίων δεν σημαίνει τίποτα άλλο παρά την αναγνώριση αυτού του χωριστού επιστημονικού αντικειμένου.

Με βάση στατιστικές που έχουν γίνει στα υπάρχοντα σήμερα κοινά Μικροβιολογικά - Βιοχημικά εργαστήρια οι βιοχημικές εξετάσεις είναι πάνω από το 60% των εκτελούμενων σ' αυτά εξετάσεων.

Οι υψηλής εξειδίκευσης βιοχημικοί προσδιορισμοί που θα γίνονται στα Τριτοβάθμια Ιδρύματα απαιτούν υψηλής εξειδίκευσης προσωπικό. Έτσι για να μην καταφεύγουν οι άρρωστοι για check up στο εξωτερικό ή από την επαρχία στην Αθήνα όπου υπάρχουν σήμερα τέτοια εργαστήρια π.χ. ορμονολογικά, προσδιορισμοί με ραδιοϊσότοπα in vitro κ.λ.π. θα πρέπει τα περιφερειακά νοσοκομεία να είναι σε θέση να εκτελούν αυτούς τους προσδιορισμούς.

Πιστεύουμε ότι οι Κλινικοί Χημικοί είναι σε θέση, και λόγω της Χημικής Παιδείας τους και λόγω της εργαστηριακής τους πείρας, να ανταποκριθούν σ' αυτό το έργο, πράγμα που γίνεται και μέχρι σήμερα όπου ως γνωστό στα υψηλής εξειδίκευσης εργαστήρια το προσωπικό είναι κυρίως Χημικοί - Κλινικοί Χημικοί.

Επειδή παράλληλα τα Ιδρύματα αυτά θα εκτελούν και εκπαιδευτικό έργο, θα εκπαιδεύουν τους νέους Κλινικούς Χημικούς και για να δίνεται και κίνητρο για νέους επιστήμονες με ειδικές σπουδές σ' αυτό και αντικείμενο να υπάρχει πλήρης ιεραρχική εξέλιξη σ' όλους τους βαθμούς και φυσικά του Διευθυντή.

Η κατανομή 1:50 κρεβάτια πιστεύουμε ότι είναι ικανοποιητική για να καλύψουν αυτά τα εργαστήρια το πολλαπλό τους έργο:

- εκτέλεση των απλών αλλά και πολύπλοκων εργαστηριακών αναλύσεων
- εκπαιδευτικές ανάγκες
- εφημερίες σε 24ωρη βάση των ιδρυμάτων αυτών ώστε να υπάρχει πλήρης και υπεύθυνη εργαστηριακή κάλυψη όλο το 24ωρο.

2) Νοσοκομεία Δευτεροβάθμιας Περίθαλψης

Επειδή τα Νοσοκομεία αυτά θα αποτελούν τον πρώτο Νοσοκομειακό επιπέδου σταθμό των αρρώστων και θα είναι και σε απομακρυσμένες περιοχές της χώρας, μαζί με τα κέντρα υγείας θα αποτελούν τους σταθμούς επιλογής των ασθενών προς τα τριτοβάθμια νοσοκομεία.

Για να μπορούν να εκπληρώσουν αυτό τους το ρόλο θα πρέπει να μπορούν να εκτελούν όλους τους στοιχειώδεις βιοχημικούς προσδιορισμούς που βοηθούν στην διάγνωση και τη μεταφορά ή όχι του ασθενούς στα περιφερειακά.

Για να μην έχουμε φαινόμενα όπως σήμερα για ένα προσδιορισμό π.χ. ηλεκτρολυτών, επείγουσα και απαραίτητη εξέταση, να στέλνεται άρρωστος από Κόρινθο ή και μακρύτερα στην Αθήνα και για να γίνει πραγματική αποκέντρωση, ακόμα και screening πληθυσμιακά σε περιοχές που έχουν ειδικό πρόβλημα π.χ. μεσογειακής αναιμίας περιοχές Θήβας, Καλαμάτας, Αιτωλοακαρνανίας, Κρήτης, τα εργαστήρια αυτά θα πρέπει να στελεχωθούν από Κλινικούς Χημικούς για την λειτουργία τους.

Επίσης τα Νοσοκομεία αυτά θα καλύπτουν από πλευράς εξωτερικών ιατρικών και εκτέλεσης εξετάσεων μεγάλες ομάδες πληθυσμού.

Γι' αυτό η σύνθεση που προτείνουμε σ' αυτά τα δευτεροβάθμια ιδρύματα εξαρτάται:

- Από τις πληθυσμιακές ανάγκες που καλύπτουν
- Από τη χιλιομετρική τους απόσταση από το πλησιέστερο τριτοβάθμιας περίθαλψης και από τη δυνατότητα καθημερινής τους εφημερίας για όλη την περιφέρειά τους.

Με βάση τα παραπάνω προτείνουμε γι' αυτά αυτοτελή Βιοχημικά εργαστήρια με επιστημονικό υπεύθυνο Κλινικό Χημικό Διευθυντή ή Επιμελητή Α και σύνθεση που να κυμαίνεται από 1:50 έως 1:30 κρεβάτια.

3) Πρωτοβάθμια Περίθαλψη - Κέντρα Υγείας

Στα αστικά κέντρα υγείας μαζί με τον εργαστηριακό γιατρό να υπάρχει και Κλινικός Χημικός για λόγους αντίστοιχους μ' αυτούς που αναπτύξαμε για τα δευτεροβάθμια.

4) Ειδικά Νοσοκομεία

Ανάλογα με την εξειδίκευση τους, την περιοχή που καλύπτουν υγειονομικά θα πρέπει να γίνει ειδική ρύθμιση ανά είδος Νοσοκομείου γιατί άλλες οι εργαστηριακές ανάγκες ενός Νοσοκομείου Νοσημάτων Θώρακος και άλλες ενός Ψυχιατρικού.

Ειδικότερα:

- Νοσοκομεία Νοσημάτων Θώρακος όπως τα Τριτοβάθμια
- Νοσοκομεία Λοιμωδών Νόσων όπως τα Δευτεροβάθμια
- Νοσοκομεία Ατυχημάτων όπως τα Δευτεροβάθμια
- Αντικαρκινικά Ιδρύματα όπως τα Τριτοβάθμια
- Ψυχιατρικά Νοσοκομεία όπως τα Δευτεροβάθμια

Το Δ.Σ. της Ένωσης Κλινικών Χημικών, έστειλε τις παραπάνω προτάσεις του στο ΚΕΣΥ και τις κοινοποίησε στους αρμοδίους υπουργούς και φορείς.

Ένωση Κλινικών Χημικών

Ενημέρωση για τη δραστηριότητα και τις ενέργειες του Συλλόγου

Θεωρούμε υποχρέωσή μας να σας ενημερώσουμε για τη δραστηριότητα και τις ενέργειες του Συλλόγου μας στους βασικούς διεκδικητικούς στόχους του κλάδου μας, που αποφασίστηκαν και κωδικοποιήθηκαν στην έκτακτη Γ.Σ. το Δεκέμβριο 1982 και στην τακτική Γ.Σ. του Φλεβάρη 1983.

Οι αποφάσεις αυτές αφορούσαν:

- Τη διεκδίκηση ισότιμης ένταξης και εξέλιξης μας με τους γιατρούς στο Σύστημα Υγείας.
- Την προώθηση της ειδικότητας Κλινικής Χημείας.
- Οικονομικά θέματα - Συλλογική Σύμβαση Εργασίας.

Α Εθνικό Σύστημα Υγείας

Από τον Απρίλη '83 είχαμε ζητήσει να γίνει ολομέλεια του ΚΕΣΥ (Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας) για να αποφασίσει πάνω στις προτάσεις μας και να τις εισηγηθεί στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας για να συμπεριληφθούν στο Ν/σχέδιο για το ΕΣΥ πριν αυτό κατατεθεί στη Βουλή. Παρά την επιμονή μας, η Ε.Ε. του ΚΕΣΥ, συνδέοντας το θέμα μας άμεσα με την ύπαρξη του Νομοσχεδίου, το παρέπεμψε όταν κατατεθεί το Ν/σχέδιο να συζητηθεί σε έκτακτη ολομέλεια.

Έτσι με την κατάθεση του Νομοσχεδίου στη Βουλή ορίστηκε έκτακτη ολομέλεια στις 23/8 που δεν πραγματοποιήθηκε για λόγους απαρτίας και στη συνέχεια νέα έκτακτη στις 30/8.

Σ' αυτή, εκτός από τον κοινό τακτικό εκπρόσωπο των Συλλόγων ΕΕΚ, ΠΕΒ, ΕΕ Φυσικών, ΤΕΕ, είχαμε και εισηγητή την Πρόεδρο Π. Τριανταφύλλου για περισσότερη ανάλυση και εξειδίκευση των αιτημάτων μας.

Θέση μας ήταν να απαλειφθούν από το Νομοσχέδιο διατάξεις που εμποδίζουν την ισότιμη αντιμετώπισή μας και να προστεθεί άρθρο που να συμπεριλαμβάνει την ένταξή μας σύμφωνα με την κλίμακα των οδοντογιατρών.

Συγκεκριμένα, ζητήσαμε από το ΚΕΣΥ να υιοθετηθούν τα παρακάτω κωδικοποιημένα και σε συγκεκριμένες τροπολογίες:

Οι Ενώσεις: Ένωση Ελλήνων Χημικών, Ένωση Ελλήνων Φυσικών, Πανελλήνια Ένωση Βιολόγων, Ένωση Φυσικών Ιατρικής και Ένωση Κλινικών Χημικών, που εκπροσωπούμε τους μη γιατρούς επιστήμονες της ιατρικής υπηρεσίας, θεωρώντας ότι ο τρόπος διαμόρφωσης και διατύπωσης των άρθρων του Νομοσχεδίου για το ΕΣΥ μας υποβιβάζει σε επιστήμονες δεύτερης κατηγορίας, ζητούμε να γίνουν τροπολογίες και προσθήκες στο Νομοσχέδιο, για να εξασφαλιστεί η ισότιμη ένταξη και εξέλιξη μας στο Ε.Σ.Υ.

Συγκεκριμένα:

Άρθρο 11 παράγρ. 3: Αναφέρεται: «... Επιστημονικός υπεύθυνος τμήματος ορίζεται γιατρός αντίστοιχης ειδικότητας...».

Να τροποποιηθεί: «... Επιστημονικός υπεύθυνος ορίζεται γιατρός ή άλλος επιστήμονας αντίστοιχης ειδικότητας...» (Προστίθενται οι λέξεις «... ή άλλος επιστήμονας...»).

Άρθρο 11 παράγρ. 4: Αναφέρεται: «... εκλέγουν κάθε 3 χρόνια τον διευθυντή του τομέα από τους γιατρούς διευθυντές των τμημάτων τους...».

Να τροποποιηθεί: «... εκλέγουν κάθε 3 χρόνια τον διευθυντή του τομέα από τους διευθυντές των τμημάτων τους...» (Διαγράφεται η λέξη «γιατρούς»).

Άρθρο 24:

Στις παραγράφους 1 και 2 όπου αναφέρει ιατρικό προσωπικό ή γιατροί να προστεθεί αντίστοιχα και «οι υπόλοιποι επιστήμονες της ιατρικής υπηρεσίας».

Άρθρο 12 παράγρ. 1: Αναφέρεται: «... τα μέλη της επιστημονικής επιτροπής είναι γιατροί...».

Να τροποποιηθεί: «... τα μέλη της επιστημονικής ιατρικής επιτροπής είναι γιατροί, ή άλλοι επιστήμονες της ιατρικής υπηρεσίας...». Προστίθενται οι λέξεις «... ή άλλοι επιστήμονες της ιατρικής υπηρεσίας».

Άρθρο 26:

Όσον αφορά την ισότιμη ένταξη και εξέλιξη μας προτείνουμε να ακολουθηθεί η διαδικασία που αναφέρεται για τους οδοντογιατρούς και συγκεκριμένα στο άρθρο 26 παράγραφος 2 στα εδάφια που αναφέρονται στους οδοντογιατρούς να τροποποιηθούν ως εξής:

«... Για την κατάληψη θέσεων από οδοντογιατρούς και τους υπόλοιπους επιστήμονες της ιατρικής υπηρεσίας απαιτείται...». (Προστίθενται οι λέξεις «και τους υπολοίπους επιστήμονες της ιατρικής υπηρεσίας»).

Με τις παραπάνω τροπολογίες και προσθήκες όχι μόνο δεν αλλοιώνεται η ουσία του Νομοσχεδίου, αλλά ενισχύεται η δυνατότητα αξιοποίησης ολόπλευρα της επιστήμης στην υπηρεσία της υγείας του λαού.

Η Ε.Ε. του ΚΕΣΥ εισηγήθηκε τις παρακάτω θέσεις: 1) Οι επιστήμονες να λειτουργούν ισότιμα στο επίπεδο εκλογής και κατοχής θέσης στα διάφορα όργανα του ΕΣΥ. 2) Δεν είμαστε έτοιμοι να προτείνουμε την ισότιμη ένταξή τους στον κορμό των γιατρών του ΕΣΥ. Να μην αποκλειστεί αλλά να ρυθμιστεί στο μέλλον με προεδρικό διάταγμα, παράλληλα και με τις ειδικότητες.

Η εισήγηση της Ε.Ε. σήμαινε αποδοχή των τροπολογιών στα άρθρα 11 και 12 και τροπολογία για προεδρικό διάταγμα για τα υπόλοιπα.

Οι προτάσεις μας, ακόμη και η μη ολοκληρωμένη πρόταση της Ε.Ε., συνάντησαν σφοδρή αντίδραση από τον κ. Παπαδέλλη, πρόεδρο του ΙΣΑ, ο οποίος με εντελώς απαράδεκτα, συντεχνιακά επιχειρήματα προσπάθησε να τις αντιμετωπίσει. Παρά την αρνητική του όμως τοποθέτηση, δεν επηρεάστηκε η πλειοψηφία της ολομέλειας.

Έτσι διαμορφώθηκε και ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία η παρακάτω απόφαση:

«Η ολομέλεια του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας στην έκτακτη συνεδρίασή της στις 30-8-83, που συνήλθε για να εξετάσει προτάσεις επιστημονικών και επαγγελματικών φορέων σχετικές με το Νομοσχέδιο για το ΕΣΥ που συζητείται στη Βουλή, αποφάσισε να προτείνει στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας κ. Παρασκευά Αυγερινό τις παρακάτω τροπολογίες:

1) με αιτιολογία την ανάγκη να εκφραστεί η ισοτιμία των επιστημόνων που συμμετέχουν στην παροχή υπηρεσιών υγείας, γίνονται αποδεκτές οι τροπολογίες στα άρθρα 11 και 12, όπως τις προτείνουμε.

2) Επίσης να προστεθεί η παρακάτω παράγραφος.

Για τους λοιπούς επιστήμονες της Ιατρικής Υπηρεσίας με Προεδρικό Διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας θα καθοριστούν οι ειδικότητές του, η διαδικασία και οι προϋποθέσεις για την απόκτησή τους και η ένταξή τους στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Με το ίδιο Π.Δ. ρυθμίζονται τα θέματα των επιστημόνων της Ιατρικής Υπηρεσίας, που υπηρετούν στα Νοσηλευτικά Ιδρύματα».

Παρ' όλο που δεν ήταν ολοκληρωμένη η απόφαση του ΚΕΣΥ αποτέλεσε ένα πρόσθετο επιχείρημα για μας για την

αποδοχή των τροπολογιών μας.

Ενημερώσαμε τα κόμματα της Βουλής και τον κ. Π. Κανελλόπουλο, επανειλημμένα συζητήσαμε με τους αρμόδιους βουλευτές και παρακολουθήσαμε από κοντά όλη την κοινοβουλευτική διαδικασία συζήτησης και ψήφισης του Νομοσχεδίου. Στην προσπάθειά μας αυτή συμμετείχαν και άλλοι συνάδελφοί μας από τον Ευαγγελισμό, το Γεν. Κρατικό Πειραιά κ.λπ.

Τελικά, το κύριο που πέρασε από τις τροπολογίες είναι η δυνατότητα εξελίξης μας μέχρι και Διευθυντές, που όμως αν δεν κατοχυρωθεί και διασφαλιστεί μέσα στους νέους Οργανισμούς των Νοσοκομείων θα μείνει γράμμα κενό.

Γι' αυτό ο κλάδος μας και σαν Δ.Σ. και ο καθένας χωριστά πρέπει να βρίσκεται σε συνεχή ετοιμότητα και επαγρύπνηση για τους νέους οργανισμούς, για ουσιαστική παρέμβαση κατά τη δημιουργία τους ώστε να εξασφαλιστεί η δυνατότητα που ο νόμος παρέχει.

Και αυτό θα γίνει κατορθωτό αν δημιουργηθούν αυτοτελή βιοχημικά Εργαστήρια με στελέχωση από Βιοχημικούς - Κλινικούς Χημικούς σ' όλη την κλίμακα.

Β) Ειδικότητα Κλινικής Χημείας

Παράλληλος στόχος με τη διεκδίκηση της ισοτιμίας ένταξης μας στο ΕΣΥ ήταν και η ειδικότητα της Κλινικής Χημείας.

Αφού διαμορφώσαμε σε συνεχείς ουσκέψεις με τις Ενώσεις Βιολόγων και Φαρμακοποιών κοινές απόψεις για το πώς βλέπουμε την ειδικότητα, τις προωθήσαμε στην Επιτροπή που είχε συσταθεί από τον κ. Υπουργό και είμαστε σε συνεχή επικοινωνία με τα μέλη της Επιτροπής.

Μετά από χρονοβόρα διαδικασία ενάμιση χρόνου η επιτροπή παρέδωσε στον Υπουργό τις προτάσεις της, που σε γενικές γραμμές συμφωνούν με τις δικές μας. Αφού τις επεξεργαστούμε θα διατυπώσουμε τις παρατηρήσεις μας και θα κλιμακώσουμε τις παραπέρα ενέργειές μας, για να γίνουν πράξη και να μην μείνουν στα χαρτιά.

Γ) Οικονομικά θέματα - Συλλ. Σύμβαση Εργασίας

Η οικονομική πολιτική μονόπλευρης λιτότητας της κυβέρνησης είχε τις επιπτώσεις της και στον κλάδο μας.

Με την απαγόρευση των αυξήσεων με το περιβόητο άρθρο 27 του Ν. 1320 και την ετεροχρονισμένη ΑΤΑ είχαμε ουσιαστικά μείωση της αγοραστικής δύναμης των μισθών μας. Διεκδικούμε ουσιαστικές αυξήσεις και όχι ημίμετρα.

Για το Δημόσιο τομέα, συμπαρατασσόμαστε κι εμείς και συμφωνούμε με την ΑΔΕΔΥ για πραγματικά ενιαίο μισθολόγιο, με αποδέσμευση βαθμού και μισθού, με κατώτερο μισθολογικό κλιμάκιο 30.000 και ουσιαστική ΑΤΑ, με διατήρηση οικογενειακών επιδομάτων, επιστημονικών και συνθηκών δουλειάς.

Για τον Ιδιωτικό τομέα. Η κατάσταση όπως διαμορφώθηκε με την καθυστέρηση της κήρυξης υποχρεωτικής της Σύμβασης στις 23/12/82, την μη καταβολή του 50% ανθυγιεινού επιδόματος και την άρνηση εργοδοτών να την εφαρμόσουν, είναι απαράδεκτη και εξευτελιστική.

Η ευθύνη ολόκληρη ανήκει στο Υπουργείο Εργασίας

και στην κυβέρνηση.

Μετά τη δημοσίευση της ΣΣΕ στην Εφημ. της Κυβέρνησης, το Νοσοκομείο Ε.Ε.Σ. ζήτησε από το Υπουργείο Εργασίας ερμηνεία του άρθρου 6 της ΣΣΕ, που αφορά το ανθυγιεινό επίδομα.

Το Υπουργείο Εργασίας παρέπεμψε στο Πρωτοβάθμιο Διαιτητικό Δικαστήριο το άρθρο 6 και την ερμηνεία του.

Το Α' Δ.Δ.Δ.Δ., παρά την τεκμηριωμένη εισήγηση και επιχειρηματολογία μας έβγαλε απόφαση πρωτοφανή με σύμπραξη Δικαστικού - εκπροσώπου Εργοδοσίας - εκπροσώπου Υπουργείου και με μειοψηφία τον εκπρόσωπο των εργαζόμενων.

Το βασικό της στοιχείο είναι ότι στηρίζεται στη φραστική διατύπωση του επιδόματος ως «ανθυγιεινής ή επικίνδυνης εργασίας» και όχι «ανθυγιεινής και επικίνδυνης». Έτσι σε καμιά περίπτωση δεν νοείται ως «ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας».

Ζητήσαμε έφεση θεωρώντας απαράδεκτη την απόφαση αυτή που δεν στέκεται στην ουσία αλλά σε λεκτικά σχήματα.

Το Δευτεροβάθμιο Διαιτητικό Δικαστήριο μετά από καθυστέρηση μηνών, απλά επικύρωσε την απόφαση του Πρωτοβαθμίου, χωρίς να πάρει καθόλου υπόψη του τις προτάσεις μας και πάλι με σύμπραξη Δικαστικού - Εργοδοτών - Εκπρόσωπου Υπουργείου Εργασίας.

Τελικά, αναρωτιόμαστε αν έχει αλλάξει τίποτα στο Υπουργείο Εργασίας και αν διαφέρει σε τίποτα από τις γνωστές συμπτώσεις κατά την εποχή της Δεξιάς.

Το 3:2 σε βάρος των εργαζόμενων αναδειχεται σε κυρίαρχη πολιτική του Υπουργείου Εργασίας. Γιατί αν πραγματικά το Υπουργείο ακολουθούσε άλλη πολιτική κι όχι πολιτική λιτότητας θάπρεπε το 3:2 να είναι με το μέρος των εργαζόμενων, που εμείς τουλάχιστο και στις δύο περιπτώσεις δεν το είδαμε.

Ένα άλλο βασικό πρόβλημα που πρόκυψε είναι και η άρνηση εργοδοτών (Σισμανόγλειο Νοσοκομείο) να εφαρμόσουν τη ΣΣΕ επικαλούμενοι την 201/82 απόφαση του Αρείου Πάγου, η οποία αφορά συγκεκριμένο εργοδοτή κι όχι το σύνολο, και αρνείται την υποχρεωτικότητα καταβολής της ΣΣΕ σε εργοδότες που δεν συμπράττουν στην υπογραφή της, ανεξάρτητα από το επάγγελμα του μισθωτού.

Με τη λογική αυτή παύει ο κλάδος των Χημικών να έχει ενιαία σύμβαση εργασίας και η απόφαση του Υπουργού Εργασίας για κήρυξη υποχρεωτικώς εκτελεστής της ΣΣΕ είναι χωρίς αντίκρουσμα.

Έχει υποχρέωση η κυβέρνηση και το Υπουργείο Εργασίας να πάρουν ξεκάθαρη θέση στο πρόβλημα αυτό, που ανατρέπει όλο το οικοδόμημα των ΣΣΕ και των κάποιων θετικών διατάξεων του Ν. 3239/55.

Θέση μας είναι ριζική τροποποίηση του Ν. 3239/55, για ελεύθερη διαπραγμάτευση εργαζόμενων και εργοδοτών, χωρίς κυβερνητικές παρεμβάσεις διατίμησης της εργασίας, οι υπουργικές αποφάσεις για κήρυξη υποχρεωτικής ΣΣΕ να έχουν ισχύ και αναδρομικότητα.

Πανελλήνιος Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου όταν εξαγγέλθηκε η εφαρμογή στο χώρο των βιομηχανικών επιχειρήσεων του θεσμού του Μηχανικού ασφαλείας με έγγραφό του στο Υπουργείο Εργασίας από τις 31.1.83 ζητούσε προς όφελος της ασφάλειας των εργαζομένων αλλά και του ίδιου του θεσμού να υιοθετηθεί ο όρος του Τεχνικού Ασφαλείας. Επεσήμανε επίσης την ανάγκη να δοθεί η δυνατότητα σε ευρύτερο φάσμα τεχνικών να παίξουν τον απαραίτητο άλλοτε ρόλο για το περιορισμό των κινδύνων που απειλούν τους εργαζόμενους μέσα στα εργοστάσια όπως επίσης η φύση της Βιομηχανίας και το είδος των κινδύνων που εγκυμονεί να είναι τα κριτήρια για να ορίζεται κατά περίπτωση ο Τεχνικός που θα είναι υπεύθυνος για την ασφάλεια των εργαζομένων.

Όπως διαβάσαμε στον ημερήσιο τύπο τις μέρες αυτές έχει κατατεθεί στη Βουλή για συζήτηση νομοσχέδιο σχετικό με την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων στους χώρους εργασίας, στο οποίο εκτός των άλλων προβλέπεται και ο θεσμός του Μηχανικού Ασφαλείας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Συλλόγου Χημικών Βιομηχανίας με νέο έγγραφο στις 3 Ιανουαρίου 1984 ζητάει να υπάρξει σχετική τροποποίηση του Νομοσχεδίου στο σημείο της υιοθέτησης του όρου του Τεχνικού Ασφαλείας ώστε να καθιερωθεί σωστά και ουσιαστικά από την αρχή ο θεσμός και οι κλάδοι των Τεχνικών Επιστημόνων στο σύνολό τους με βάση τις ειδικές τους γνώσεις και ανάλογα με τις υπάρχουσες παραγωγικές διαδικασίες, τον μηχανολογικό εξοπλισμό και τις χρησιμοποιούμενες πρώτες ύλες να περιορίσουν τους κινδύνους που απειλούν τους εργαζόμενους μέσα στα εργοστάσια.

Όπως είναι γνωστό ο Πανελλήνιος Σύλλογος Χημικών Βιομηχανίας διαπραγματεύεται την Συλλογική Σύμβαση Εργασίας απ' ευθείας με τον σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών. Συνεχίζοντας αυτή την πρακτική το Δ.Σ. του συλλόγου ξεκίνησε πριν από 8 μήνες τον διάλογο αυτό για την υπογραφή καινούργιας Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

Για την πορεία του διαλόγου τα αποτελέσματα των διαπραγματεύσεων και τις υπάρχουσες δυνατότητες μάς ενημερώνει το παρακάτω έγγραφο του Πανελληνίου Συλλόγου Χημικών Βιομηχανίας προς τον Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών.

«Οι διαπραγματεύσεις άρχισαν μετά από σύμφωνη γνώμη του Προέδρου του Σ.Ε.Β. κ. Παπαλεξόπουλου όπως και του κ. Αναλυτή (ημέρα υπογραφής διμερούς σύμβασης 5θήμερου - 40ώρου στην Γ.Σ.Ε.Ε.), με αφετηρία απ' ενός την πάγια πρακτική των φορέων μας για ελεύθερη διαπραγμάτευση και συμφωνία απ' ετέρου την σημερινή λογική των αιτημάτων αλλά και των νομικών περιορισμών.

Στα πλαίσια αυτά παρουσιάσαμε τεκμηριωμένο σχέδιο Σ.Σ.Ε. αποδεκτό για διαπραγμάτευση απ' όλο τον κλάδο

που και μετά την ομολογία του εκπροσώπου σας ήταν απόλυτα λογικό και μέσα στα πλαίσια των υπάρχοντων περιορισμών.

Ο διάλογος συνεχίστηκε με τεράστια κενά και καθυστερήσεις, για τις οποίες ο Π.Σ.Χ.Β. δεν είναι καθόλου υπεύθυνος, σε βαθμό μάλιστα που αντικειμενικά πλέον έδωσε την εντύπωση στον κλάδο ότι επρόκειτο περί εμφανούς κωλυσιεργίας εκ μέρους σας.

Συγχρόνως ενώ κατά τις συναντήσεις μας εκφραζόταν πάντοτε η κοινή θέληση για υπογραφή Σ.Σ.Ε. για το 1983 ουδέποτε υπήρξε εκ μέρους σας ουσιαστική τοποθέτηση αλλά ούτε εμφανίστηκε προτάσεις στο τι βλέπατε δυνατό να συμφωνηθεί. Πάντα παράμεναν να δοθούν στην επόμενη συνάντηση:

Έτσι φθάσαμε στα μέσα του Οκτωβρίου οπότε ξαφνικά και αμετάκλητα διακόψατε τις συζητήσεις απαντώντας σε τηλεφωνική μας επικοινωνία «ότι δεν υπάρχει τίποτε αποδεκτό λόγω του Ν. 1320».

Αυτά είναι τα γεγονότα που συνακόλουθα όμως βάζουν στους χημικούς και χημικούς μηχανικούς του κλάδου σε ερωτήματα όπως:

- Γιατί παρέτεινε ο Σ.Ε.Β. τόσο πολύ τις διαπραγματεύσεις και μετά απότομα τις σταμάτησε, 2 μήνες πριν λήξει το 1983;

- Τι συμπέρασμα βγαίνει από τη στάση του Σ.Ε.Β. στις συζητήσεις, όταν δεν προτείνει τίποτε αλλά μόνο απορρίπτει και πάντα με την αιτιολογία του 1320;

- Πώς εξηγείται η στάση αυτή με την συχνή, επίσημα διακηρυγμένη θέση του Σ.Ε.Β. για διάλογο και προσπάθεια για συμφωνία με τους εργαζόμενους;

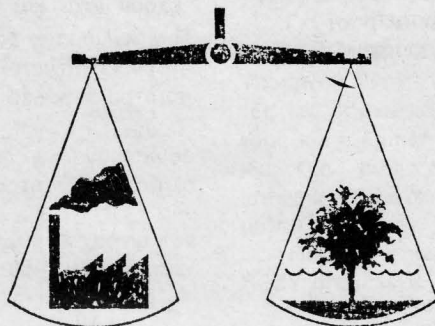
- Πώς μπορεί να ερμηνευθεί αυτή η τακτική απέναντι στους χημικούς Βιο/νίας σε σχέση με την γνωστή θέση του Σ.Ε.Β. και του προέδρου του για τον πρωταρχικό ρόλο του χημικού στην βιομηχανική παραγωγή;

- Και βέβαια πως παίρνει ο Σ.Ε.Β. τόσο εύκολα την ευθύνη για να σταματήσει μιά πρακτική που κοντεύει πλέον τα 50 χρόνια;

Τα ερωτήματα αυτά σε συνδυασμό με τα γεγονότα μας ωθούν να καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι μέχρι τώρα η στάση σας στις διαπραγματεύσεις διαστρεβλώνει και διακωμωδεί την έννοια του διαλόγου. Συγχρόνως δείχνει περιφρόνηση στους χημικούς Βιο/νίας και κατ' επέκταση και σ' όλους τους άλλους τεχνικούς και τους επιστημονικούς φορείς τους (Τ.Ε.Ε., Ε.Ε.Χ. κ.α.), μιά που αυτή η Σ.Σ.Ε. είναι η μόνη στον χώρο των τεχνικών επιστημόνων βιο/νίας που υπογράφεται με τον Σ.Ε.Β. και αποτελεί μέτρο των αποδοχών τους.

Σ' όλη αυτή την υπόθεση βέβαια υπάρχει αναντίρρητα κάποιο κόστος μικρό ή μεγάλο που οπωσδήποτε θα έχει και φανερές επιπτώσεις.

Πιστεύουμε ότι υπάρχει ακόμη η δυνατότητα για συνεννόηση εφ' όσον βέβαια ξαναρχίσουν οι συζητήσεις με κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις από μέρους σας».

Συνέδρια - Συμπόσια - Σεμινάρια

Α' Πανελλήνιο Συμπόσιο Ωκεανογραφίας και Αλιείας

Ο σύλλογος Εργαζομένων στο Ινστιτούτο Ωκεανογραφικών και Αλιευτικών Ερευνών (ΙΩΚΑΕ), διοργανώνει το Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΩΚΕΑΝΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ στις 14-17 ΜΑΪΟΥ 1984.

Στο Συμπόσιο προβλέπεται να γίνουν επιστημονικές ανακοινώσεις που θα καλύψουν την δραστηριότητα των Ελλήνων Ερευνητών σε θέματα Φυσικής και Χημείας, Θαλάσσιας Βιολογίας και Οικολογίας, Θαλάσσιας Γεωλογίας, Ιχθυολογίας, Ιχθυοκαλλιέργειών και Λιμνολογίας.

Στα πλαίσια του Συμποσίου θα αναλυθούν οι προσπάθειες που γίνονται και οι προβληματισμοί που υπάρχουν σήμερα στους παραπάνω τομείς, και θα περιγραφούν τα προβλήματα, οι απαιτήσεις και οι δυσκολίες που υπάρχουν για την προσέγγιση των προβλημάτων.

Ειδήσεις - Σχόλια

Εκδήλωση της Ελληνικής Εταιρείας Φαρμακοχημείας

Στις 14 Δεκεμβρίου έγινε στο αμφιθέατρο του Νοσοκομείου Αγλ. Κυριακού μία εκδήλωση της Ελληνικής Εταιρείας Φαρμακοχημείας με θέμα «Εντυπώσεις από μία εκπαιδευτική εκδρομή στην Ελβετία».

Οι ομιλητές και τα θέματα που παρουσίασαν ήταν τα παρακάτω:

1. Παν. Μαχαίρας: Το 43ο Παγκόσμιο Φαρμακευτικό Συνέδριο της FIP.
 2. Ήβη Γκιόκα: Οι φαρμακευτικές υπηρεσίες του Νοσοκομείου CHUV της Λωζάνης.
 3. Ρούλα Μπίτου: Οι κρατικές υπηρεσίες ελέγχου φαρμάκων στην Ελβετία (O.I.C.M. και O.F.S.P.).
- Ακολούθησαν διευκρινιστικές ερωτήσεις και συζήτηση.

Ειδήσεις από την ΕΟΚ

Καταγράφονται παρακάτω κανονισμοί, αποφάσεις, οδηγίες, συστάσεις και ανακοινώσεις της ΕΟΚ που μπορεί να παρουσιάζουν ενδιαφέρον για χημικούς εργαζόμενους σ' όλους τους κλάδους της βιομηχανίας, σε επιστημονικά ιδρύματα και δημόσιους φορείς.

- Οδηγία 83/467/ΕΟΚ της Επιτροπής της 29 Ιουλίου 1983 για την πέμπτη προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί

Δεύτερο Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Συνέδριο

Το Δεύτερο Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Συνέδριο οργανώνεται από την Πανελλήνια Ένωση Φαρμακοποιών και θα διεξαχθεί στην Αθήνα, στο Ξενοδοχείο CARAVEL από τις 19 έως τις 21 Μαΐου 1984.

Κύρια θέματα του Συνεδρίου είναι:

- 1.- Βασική και εφαρμοσμένη φαρμακευτική έρευνα - Ανασκοπήσεις.
- 2.- Παραγωγή και έλεγχος φαρμάκων.
- 3.- Κλινική Φαρμακευτική - Προβλήματα θεραπευτικής αγωγής με φάρμακα.
- 4.- Φαρμακευτική παιδεία
- 5.- Προβλήματα φαρμακευτικής περιθάλψης.

προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών.

- Οδηγία 83/570/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1983 για την τροποποίηση των οδηγιών 65/65/ΕΟΚ, 75/318/ΕΟΚ και 75/319/ΕΟΚ σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών πράξεων που αφορούν τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα.
 - Σύσταση, 83/571/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1983 σχετικά με τις δοκιμές των φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων για τη θέση τους σε κυκλοφορία.
 - Οδηγία, 83/574/ΕΟΚ, του Συμβουλίου της 26ης Οκτωβρίου 1983 για την τρίτη τροποποίηση της Οδηγίας 76/768/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα.
 - Πέμπτο πρόγραμμα ερευνών «Βιομηχανική υγιεινή στα μεταλλεία».
- Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα διαθέσει 11.000.000 ECU για πενταετές ερευνητική πρόγραμμα με το θέμα που προαναφέρεται. Η εφαρμογή του προγράμματος θα ανατεθεί σε ινστιτούτα μεταλλευτικών ερευνών των Κρατών μελών της Κοινότητας.

Γ. Τσούκας

« Άκυρη η απόλυση του συναδέλφου Παπακώστα »

Το μονομελές πρωτοδικείο Αθηνών με αριθμό 2372/1983 έκρινε ότι είναι άκυρη η απόλυση του συναδέλφου Περδίκια Παπακώστα από την Βιομηχανία Πλαστικών Υλών «ΕΒΕΠΥ Α.Ε.».

Η παραπάνω εταιρεία προσέλαβε το συνάδελφο Παπακώστα την 22-12-1972 με σύμβαση αορίστου χρόνου για να προσφέρει τις υπηρεσίες του σαν χημικός - Διευθυντής Παραγωγής. Με την ιδιότητα αυτή εργάστηκε ο συνάδελφος μέχρι την 1-2-1982 όταν απολύθηκε από την επιχείρηση γιατί ανέπτυξε συνδικαλιστική δράση.

Στην συνέχεια η εταιρεία αναγκάστηκε να επαναπρολάβει τη συνάδελφο γιατί η απόλυσή του έγινε κάτω από τις περιστάσεις του άρθρου 24 παρ. 3 του Ν. 1264/1982 αρνήθηκε όμως να τον τοποθετήσει στη θέση που κατείχε πριν την απόλυση και τον τοποθέτησε στη θέση του διευθυντού παραγωγής σε άλλο εργοστάσιο.

Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι η νέα θέση παρά την φαινομενική ομοιότητα από την ταυτότητα του τίτλου «διευθυντής Παραγωγής» διέφερε ουσιαστικά έτσι ώστε να μειώνεται ο συνάδελφος. Ειδικότερα κάθε ένα από τα δύο εργοστάσια είχαν διαφορετικό αντικείμενο παραγωγής. Η παραγωγή του εργοστασίου την οποία ο συνάδελφος διευθύνει πριν την απόλυση του προϋποθέτει προηγμένη τεχνολογία και δικαιολογεί την απασχόληση επιστήμονα - χημικού διευθυντού παραγωγής ενώ δεν ισχύει το ίδιο για το άλλο εργοστάσιο που τοποθετήθηκε ο συνάδελφος Παπακώστας μετά την απόλυση όπου η θέση του χημικού Διευθυντή παραγωγής παρέμεινε κενή από διετία.

Η τοποθέτηση του συναδέλφου στη νέα θέση με σημαντικά μειωμένες αν όχι ανύπαρκτες αρμοδιότητες ενώ στη θέση που πριν κατείχε τοποθετήθηκε συνάδελφος κατά πολύ νεώτερος στην εταιρεία, η εγκατάσταση του σε γραφείο που διασκευάστηκε σε τέτοιο από παλιά αποθήκη έδινε στους συναδέλφους του και τους άλλους εργαζομένους την εικόνα του παραγκωνισμού και αποφεύγει βλαπτική μεταβολή των όρων και συνθηκών εργασίας του. Βέβαια τη μεταβολή αυτή αντέκρουσε από την αρχή ο συνάδελφος Παπακώστας επιφυλαχθείς των δικαιωμάτων του από το νόμο 1264/1982 κατέθεσε γι' αυτό σχετική έγγραφη δήλωση και προσέφυγε στην επιθεώρηση εργασίας.

Στη συνέχεια ο συνάδελφος ανέπτυξε έντονη συνδικαλιστική δράση στο εργοστάσιο που τοποθετήθηκε και εκδηλώθηκε, με την εγγραφή νέων μελών στο συνδικαλιστικό όργανο των εργαζομένων, την ενεργή συμμετοχή του στη δραστηριότητα του σωματείου και με την υποβολή υποψηφιότητας μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού κατά τις αρχαιρεσίες της 14-11-1982 στις οποίες εξελέγη μέλος του Δ.Σ. και στη συνέχεια πρόεδρος αυτού.

Όλα αυτά τα γεγονότα υπέπεσαν στην αντίληψη της επιχείρησης και για λόγους εκδίκησης απελύθη ο συνάδελφος Παπακώστας την 1-11-1982. Ο συνάδελφος με την υποστήριξη των εργαζομένων της ΕΒΕΠΥ και της Ε.Ε.Χ. συνέχισε ν' αγωνίζεται για τη δικαίωση του και κατέφυγε στο Πρωτοδικείο Αθηνών το οποίο αποφάσισε να αναγνωριστεί σαν άκυρη η απόλυση να υποχρεωθεί η εταιρεία να απασχολεί το συνάδελφο πραγματικά στη θέση που πρώτα κατείχε, απάγγειλε δε προς την εταιρεία αν αρνηθεί να συμμορφωθεί χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση κατά των νομικών εκπροσώπων της.

Επιτροπή Αγώνος Συνταξιούχων Χημικών

Η Επιτροπή Αγώνος Συνταξιούχων Χημικών επισκεύφθηκε στις 25-1-84 το Υπουργείο Κοινωνικής Ασφάλισης για να συναντηθεί με τον κ. Υπουργό και να του δώσει σχετικό υπόμνημα που αφορούσε τον νόμο για την αναγνώριση της στρατιωτικής υπηρεσίας από 1940-1949 χωρίς εξαγορά. Δυστυχώς δεν μπόρεσε να δει τον κ. Υπουργό αλλά άφησε το Υπόμνημα. Συνάντησε όμως τον ειδικό επί του θέματος κ. Γεωργιτζίκη ο οποίος και μας ανέλυσε το όλο θέμα. Σας μεταφέρουμε την πληροφόρηση που μας έδωσε.

1. Δυστυχώς ο νόμος 1358/83 όπως έχει αφορά μόνο την περίπτωση αναγνώρισης με εξαγορά της στρατιωτικής υπηρεσίας.

2. Η χωρίς εξαγορά αναγνώριση της στρατιωτικής υπηρεσίας υπάγεται σε άλλο νομο και είναι δυνατή μόνο εφό-

σον ο ενδιαφερόμενος προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία που να δείχνουν ότι την ημερομηνία επιστράτευσης του εργαζότανε μισθοδοτούμενος.

3. Σε περίπτωση που δεν διαθέτει αποδεικτικά στοιχεία μπορεί να προσκομίσει μάρτυρες οι οποίοι ενόρκως να βεβαιώσουν τα ανωτέρω.

4. Από την στιγμή που θα αναγνωρισθεί ο χρόνος της στρατιωτικής του υπηρεσίας χωρίς εξαγορά από το ΙΚΑ τα Επικουρικά Ταμεία Ασφάλισης δεν έχουν κανένα λόγο να αρνηθούν και αυτά την αναγνώριση.

Επειδή πιστεύουμε ότι είναι πολύ δύσκολο αν όχι αδύνατο να προσκομισθούν μετά από σχεδόν 40 χρόνια δικαιολογητικά γι' αυτό εμείς θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας με αίτημά μας την αναγνώριση του χρόνου της στρατιωτικής μας υπηρεσίας ως συντάξιμου για όλους όσους επιστρατεύτηκαν κατά την χρονική περίοδο του 1940-49 (νεοπολεμιστές). Γι' αυτό και ζητήσαμε και νέα συνάντηση από τον κ. Υπουργό για να του αναπτύξουμε τις θέσεις μας.

Ελευθερη Γνώμη

Από τον σ. Σπ. Μαντζαβίνο, λάβαμε μία δεύτερη επιστολή, σαν συνέχεια της απάντησης που έδωσε ο δημοσιογράφος κ. Κ. Μπαζαίος από τις στήλες της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία» στο πρώτο γράμμα του ίδιου που δημοσιεύτηκε και στα Χ.Χ. - τεύχος Οκτώβρη 1983.

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Θα καταχρασθώ και πάλι την καλωσύνη των Χ.Χ. και θα απασχολήσω τις στήλες τους για τη συνέχεια μιάς υπόθεσης, που άρχισε με κάποια επιστολή που έστειλα στις 16.11.83 στον δημοσιογράφο κ. Κ. Μπαζαίο (δημοσιεύτηκε και στα Χ.Χ. στο τεύχος Οκτώβρη 1983).

Ο παραπάνω κύριος, προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, όσον αφορά την κακοποίηση της Χημείας και της αλήθειας μου «απάντησε» από τις στήλες της εφημερίδας του (5.12.83).

Από την «απάντησή» του, αυτή θα σας μεταφέρω τρία σημεία και θα τα σχολιάσω λίγο σκληρά αλλά δεν γίνεται αλλιώς...

Το πρώτο σημείο είναι ότι «ο Χημικός από τη Λάρισα με ευτράπελα επιχειρήματα διαμαρτύρεται, γιατί στις δύο εκπομπές του κ. Ληναίου για τις νοθείες αποκάλυψα στο κοινό πόσο και τι είδους κρέας έχουν πολλά αλλαντικά και ότι για πολλά χρόνια επιτρεπόταν να κυκλοφορούν αναψυκτικά με χυμό μόνο 2%».

Οι αγαπητοί συνάδελφοι παρακαλούνται να διαβάσουν το γράμμα μου αυτό (τεύχος Οκτώβρη και να κρίνουν). Ο «Χημικός από τη Λάρισα» δεν διαμαρτυρήθηκε γιατί ο κ. Μπαζαίος αποκάλυψε (τι μετριοφροσύνη!) στον Ελληνικό Λαό όσα αποκάλυψε, αλλά υπερασπίστηκε τον Κώδικα Τροφίμων που ποτέ δεν επέτρεψε αναψυκτικά με 2% χυμό, όπως ο κύριος δημοσιογράφος διακήρυξε από τις οθόνες της κρατικής τηλεόρασης.

Ο «Χημικός από τη Λάρισα» δεν διαμαρτυρήθηκε για το πόσο και τι είδους κρέας έχουν πολλά αλλαντικά, αλλά υπενθύμισε στον κ. συγγραφέα ότι με τα νούμερα που παράθεσε φθάσαμε σε μία περιεκτικότητα των αλλαντικών σε διάφορα συστατικά 132%.

Τώρα για το ποιός γράφει «ευτράπελα» το αφήνω για το τέλος του γράμματός μου αυτού, οπότε οι συνάδελφοι θα έχουν την ευκαιρία να γελάσουν ή να αγανακτήσουν.

Το δεύτερο σημείο είναι ότι «εγώ (δηλ. ο κ. Μπαζαίος) διαβάζω ανελλιπώς τα Χημικά Χρονικά, αλλά όπως φαίνεται, μερικοί Χημικοί δεν τα διαβάζουν».

Από τη θέση αυτή συγχαίρω θερμότατα τον κύριο δημοσιογράφο για την τιμή που μάς κάνει να «διαβάζει» την επίσημη έκδοση της Ένωσής μας, αλλά διερωτώμαι εκτός από τα Πρακτικά των Γενικών Συνελεύσεων και μερικές, όχι άλλες, διαφημίσεις, τί άλλο μπορεί να κατανοήσει ο άνθρωπος από τα περιεχόμενα;

Και το τρίτο σημείο είναι ότι ο κύριος δημοσιογράφος - συγγραφέας - ερευνητής κ.λ.π. «εκλαϊκεύει επιστημονικά θέματα».

Κατά την ταπεινή μου γνώμη, για να εκλαϊκεύσεις επιστημονικό θέμα θα πρέπει να είσαι επιστήμονας στον

τομέα αυτό... Μα και λάθος να κάνω, θα σας παραθέσω παρακάτω μερικές «εκλαϊκευμένες γνώσεις και όρους» του κυρίου αυτού.

Θα είναι ανάκατες με τα ευτράπελα του ίδιου που «ψάρεψα» από το «περιβόλι» του των δύο τελευταίων μηνών, Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου.

Τα σχόλια στις παρενθέσεις είναι δικά μου.

- «Τα αντιμπαγιατικά επιπλέον δίνουν και το επιθυμητό σχήμα και τη δομή που τα χαρακτηρίζει»

- «Επειδή τα αλκάλια μπορεί να μετατρέψουν το άμυλο χρησιμοποιούνται για να γυαλίζουν τα γλυκά» (Κύριε, ελέησον, Brasso είναι;)

- «Οι αρτοποιοί χρησιμοποιούν πολλούς τύπους χημικών πρόσθετων, όπως μαγιά...» (χρειάζεται σχόλιο;)

- «Σήμερα τα χημικά διογκωτικά εξαπολύουν (sic) διοξειδίο του άνθρακα» (Χτές τί εξαπέλυαν;)

- «Υπάρχουν ακόμα οι γαλακτομεταποιητές...»

(Θάθελα να μιλήσω για τον δαίμονα του τυπογραφείου, αλλά στην ίδια σειρά δικαιολογούνται με την επέμβαση του οι «μετατροπείς κρυσταλλότητας» και οι «αναστολές».)

- «Με το συνηθισμένο μαγειρέμα χάνονται το 100% των βιταμινών C (ενώ διατηρείται μεγάλο μέρος στις βιταμίνες C όταν μαγειρεύουμε στον ατμό)» (ο δαίμονας θα μάς βόλευε κι εδώ, μα δύο φορές σε μία σειρά πολύ δεν πάει;)

- «Και τώρα να μερικές από τις λεπτομέρειες που εξηγούν το γιατί και το πώς γίνεται η διάβρωση των κονσερβών. Η διάβρωση αρχίζει αμέσως μετά το γέμισμα του κουτιού και συνήθως προχωράει γρήγορα κατά τη διάρκεια της θερμικής κατεργασίας της κονσερβας και κατά τις πρώτες μέρες της αποθήκευσής της, ως ότου εξαντληθούν το οξυγόνο και οι αποπολωτές (π.χ. νιτρικά ιόντα, διάφορες χρωστικές). Κατά το σύντομο αυτό χρονικό διάστημα δεν ελευθερώνεται υδρογόνο».

(αυτές ήταν ΜΕΡΙΚΕΣ από τις λεπτομέρειες του ΓΙΑΤΙ και ΠΩΣ γίνεται η διάβρωση. Κι εγώ που νόμιζα για κάτι τοπικά ηλεκτρικά στοιχεία... αλλά κι από εκλαϊκευση καλά πήγαμε, αποπολωτές, νιτρικά ιόντα, όροι καθημερινής λαϊκής χρήσης...)

- «Όπως είναι γνωστό, τροφή θεωρούμε καθετί που παρέχει θερμικές και θρεπτικές και θρεπτικά συστατικά στον οργανισμό. Το κρασί περιέχει ιονόπνευμα που περιέχει 7 θερμίδες το γραμμάριο. Επί πλέον εάν το κρασί περιέχει σάκχαρα (έτσι πλέον ο πολυς λαός τα ζάχαρα) η ποσότητά τους σε γραμμάρια επί 4 δίνει τις επί πλέον θερμίδες.

Μ' άλλα λόγια ένα ποτήρι ξηρό κρασί 100 ml προσθετεί στην διαίτα 700 με 800 θερμίδες, ανάλογα με το βαθμό του και όταν περιέχει σάκχαρα το ποσό αυξάνει πολύ περισσότερο. Αυτό βέβαια πρέπει να έχουν υπ' όψη τους όσοι είναι αναγκασμένοι να κάνουν διαίτα (γιατί αν ένα ποτηράκι γλυκό κρασί σας προσθέτει 700x4 δηλαδή 2.800 θερμίδες η διαίτα τινάζεται στον αέρα).

(Αν η διαίτα τινάζεται στον αέρα, φανταστείτε που πετάχτηκαν όσοι χημικοί και οινολόγοι διάβασαν την φοβερή αυτή επίλυση του παγκόσμιου επισιτιστικού προβλήματος. Άλλοι από γελία και άλλοι από αγανάκτηση...)

- Γενικά μπορεί να λεχθεί πως σε ποτά με οινόπνευμα μέχρι 20% (αυτή πια κι αν είναι εκλαίκευση! Πράγματι αυτά που εμείς στη «βαρειά» επιστημονική γλώσσα τα λέμε «κυβικά εκατοστά» και «οινοπνευματικό βαθμό» ο κύριος Μπαζαίος τα μεταφέρει στο αναγνωστικό του κοινό εκλαίκευμένα, και 20%)

Κύριοι συνάδελφοι, το ξέρω, σάς κούρασα. Μήπως όμως με δικαιολογείτε λιγάκι;

Μήπως κάποιος θα έπρεπε να κάνει την αρχή συγκρατώντας τον κύριο αυτό και οποιονδήποτε άλλον νομίζει, ότι η Χημεία δεν είναι και τίποτε σπουδαίο, αφού όλοι μπορεί να γράψουν, να αρθρογραφήσουν, ακόμα και διαλέξεις να δώσουν χωρίς να ενοχληθεί κανείς;

Ευχαριστώ
Σπ. Μαντζαβίνος

Ανακοινώσεις

Προμηθευτικός Συνεταιρισμός Χημικών Βιομηχανίας

Τα μέλη του Συνεταιρισμού πρέπει να προσκομίσουν τις ταυτότητές τους στα γραφεία της Ένωσης Ελλήνων Χημικών για να θεωρηθούν για το 1984. Η θεώρηση είναι 100 δραχμές.

Ταμείον Επικουρικής Ασφάλισης Χημικών

Κύριοι Συνάδελφοι

Παρακαλώ φροντίστε να εγγραφείτε στο TEAX.

Όσοι δεν είστε εγγεγραμμένοι, στείλετε τα απογραφικά σας στοιχεία με αίτηση και αντίγραφο του πτυχίου σας.

Όσοι είστε εγγεγραμμένοι φροντίστε να μάθετε εάν είναι ενημερωμένη η καρτέλλα σας.

Να πληροφορείτε πάντοτε το Ταμείον σας για τις μεταβολές σας, μεταθέσεις, διορισμούς κ.λ.π.

Έτσι θα τακτοποιηθείτε ασφαλιστικά.

Γράψτε ή τηλεφωνήστε στο TEAX οδός Νοταρά 26 Κ.Τ. 106.83 Αθήνα τηλέφωνο 8221168 και 8221701.

Το TEAX δύναται και πρέπει να πληρώνει μεγαλύτερες συντάξεις απ' αυτές που πληρώνει σήμερα.

Την δυνατότητα του αυτή τού την δίνει η καταστατική του διάταξη, η οποία είναι πράγματι προνομιακή γιατί λειτουργεί αυτόματα.

Αρκεί κάθε χρόνο να υπογράφεται συλλογική σύμβαση μεταξύ Π.Σ.Χ.Β. και Σ.Ε.Β. που να περιλαμβάνει τον εκάστοτε τιμάρημο της χρονιάς.

Σήμερα ο μισθός του ειδικευμένου εργάτου (τεχνίτου) είναι 40.000 το μήνα για εργασία 26 ημερών.

Αποτελεί ειρωνεία για τον Χημικό Επιστήμονα με πείρα βιομηχανική 35 χρόνια να τού αναγνωρίζεται στη συλλογική σύμβαση ο μισθός των 48.000 δραχμών.

Είναι απορίας άξιον, να καθλώνεται ο μισθός του τριανταπεντάρη σε υπηρεσίαν χημικού στις 48.000 δραχμές ενώ έχουμε πάρα πολλά στοιχεία νέων Χημικών πρωτοδιοριζομένων που εγγράφονται στο TEAX με πρώτο μηνιαίο μισθό 45-55.000 δραχμές.

Αλλά και μ' αυτόν τον μισθό των 48.000 δραχμών, ύστερα από δύο χρόνια τιμάρημου ζωής, πάλιν θα πρέπει τουλάχιστο στις 70.000 δραχμές για να ανέβει αυτόματα η σύνταξη στις 16.000 δραχμές από 11.000 δραχμές που σήμερα παρέχει σύνταξη το TEAX.

Από σάς Κύριοι Συνάδελφοι, από το ενδιαφέρον σας και την αγάπη σας στο Ταμείον σας εξαρτάται η ενίσχυση και ισχυροποίηση του Ταμείου μας για να μπορεί πάντοτε να εκπληρώνει τις κοινωνικές προς τους συναδέλφους υποχρεώσεις του.

Και πάλιν υπενθυμίζομε θερμά να φροντίσουν έγκαιρα την ασφαλιστική των τακτοποίηση και να μη περιμένουν το ενδιαφέρον των αυτό να εκδηλωθεί όταν πρόκειται να βγουν στη σύνταξη, διότι ενδεχόμενα να υπάρξουν ανωμαλίες εις βάρος των που γι' αυτές δεν θα ευθύνεται το Ταμείον.

Χημικά όπλα και ο ρόλος του επιστήμονα

Εισήγηση που παρουσίασε στο Πανελλήνιο Συνέδριο Επιστημόνων - Συγγραφέων - Καλλιτεχνών για την Ειρήνη και τον Πολιτισμό, που έγινε στην Αθήνα, 16, 17, 18/12/1983, σαν εκπρόσωπος της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, ο συνάδελφος Ρ. Γαμβρός.

Η Ένωση Ελλήνων Χημικών, σαν μαζικός φορέας, συμμετέχει ενεργά στο Ελληνικό και Διεθνές Κίνημα Ειρήνης. Στα τελευταία χρόνια σημειώνεται ένας παρανοϊκός ανταγωνισμός στον εξοπλισμό με διάφορα όπλα μαζικής καταστροφής που επεκτείνεται σε πολλές περιοχές του Κόσμου. Καθημερινά ογκώνονται οι απειλές πολέμων όπου θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα όπλα όπως π.χ. τα πυρηνικά. Η μανία του εξοπλισμού οδηγεί σε σοβαρές συνέπειες για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη των ανθρώπων. Σημειώνεται ακόμα πρόσφατα μια τάση για στρατικοποίηση της επιστημονικής έρευνας, της οικονομίας κ.λ.π. και η κοινή γνώμη με ανησυχία τα βλέπει όλα αυτά.

Σαν συλλογικός φορέας των χημικών επιστημόνων, η Ε.Ε.Χ. αισθάνεται την ανάγκη να ενημερώσει όλους για τον κίνδυνο από τα σύγχρονα μαζικά όπλα και να αναλύσει τη θέση της πάνω στο ρόλο του επιστήμονα γύρω από τον εξοπλισμό γενικά και ιδιαίτερα γύρω από τη χρήση των χημικών πολεμικών ουσιών και των χημικών όπλων. Η χημική επιστήμη γίνεται ίσως, σε μεγαλύτερο βαθμό από κάθε άλλη επιστήμη, αντικείμενο εκμετάλλευσης για την υλοποίηση των σχεδίων των κάθε είδους πολεμοκάπηλων και αυτό πρέπει να το γνωρίζουν όλοι οι επιστήμονες και ιδιαίτερα οι χημικοί. Από μια γενικότερη άποψη η πολεμική βιομηχανική έρευνα χρησιμοποιεί σε μεγάλο βαθμό τις χημικές γνώσεις είτε για την προωθητική ύλη ή για το εκρηκτικό υλικό των συμβατικών όπλων είτε για τον εμπλουτισμό του σχάσιμου υλικού των πυρηνικών όπλων και των τριών τύπων (Α, Η και Ν).

Στην εισήγησή μας αυτή ωστόσο, πρόθεσή μας είναι να μην επεκταθούμε σε όλες τις περιοχές όπλων αλλά να αναφερθούμε κυρίως στις χημικές πολεμικές ουσίες και στα χημικά όπλα και στις διάφορες επεκτάσεις τους.

Τα χημικά όπλα πρόσφατα απασχολούν όλο και πιο πολύ το ενδιαφέρον των ανθρώπων και αυτό δίκαια γιατί φαίνονται τώρα στον ορίζοντα των εξοπλισμών.

Λέγοντας χημικά όπλα εννοούμε χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται για στρατιωτικούς σκοπούς κυρίως εξαιτίας της τοξικότητάς τους. (Χρειάζεται για τη χρήση τους η εξέλιξη ή ανάπτυξη μιας κατάλληλης σχεδίασης όπλων). Οι πολεμικές χημικές ουσίες ανάλογα με την τοξικότητά τους και την συγκέντρωσή τους μπορούν να προκαλέσουν από απλό ερεθισμό μέχρι και τον ακαριαίο θάνατο.

Ο χαρακτηρισμός και οι τύποι των συμπτωμάτων που προκαλούν οι διάφορες πολεμικές χημικές ουσίες βρίσκονται στο Παράρτημα που επισυνάπτεται και παρουσιάζει τη μορφή γλωσσαρίου. Οι όροι και οι πληροφορίες που δίνονται

είναι σύμφωνα με εκείνα που χρησιμοποιούνται στις διεθνείς διασκέψεις, στα συμβούλια, στα συμπόσια: Το Παράρτημα δηλαδή είναι ένα επίσημο γλωσσάριο που είναι πολύ χρήσιμο και απαραίτητο για μια σωστή ενημέρωση της κοινής γνώμης.

Οι πηγές των πληροφοριών του είναι διάφορες αλλά κυρίως πρέπει να αναφερθεί το SIPRI (Stockholm International Peace Research Institute), τα βιβλία «The problem of Chemical and Biological Warfare» και ο τόμος «Incendiary Weapons», τα πεπραγμένα των Συνδιασκέψεων της Pugwash Movement, το Bulletin of the Atomic Scientists και μια σειρά άλλων άρθρων που δημοσιεύτηκαν από ειδικούς επιστήμονες σε διάφορα περιοδικά όπως π.χ. Scientific World. Όλες οι αναφορές βρίσκονται στο βιβλίο «Ending the Arms Race - The Role of the Scientist» που εκδόθηκε από τη World Federation of Scientific Workers στα 1977 με την επίβλεψη του εκλιπόντα E.H.S. Burhop, FRS, ατομικού φυσικού καθηγητού στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, τότε προέδρου της W.F.S.W.

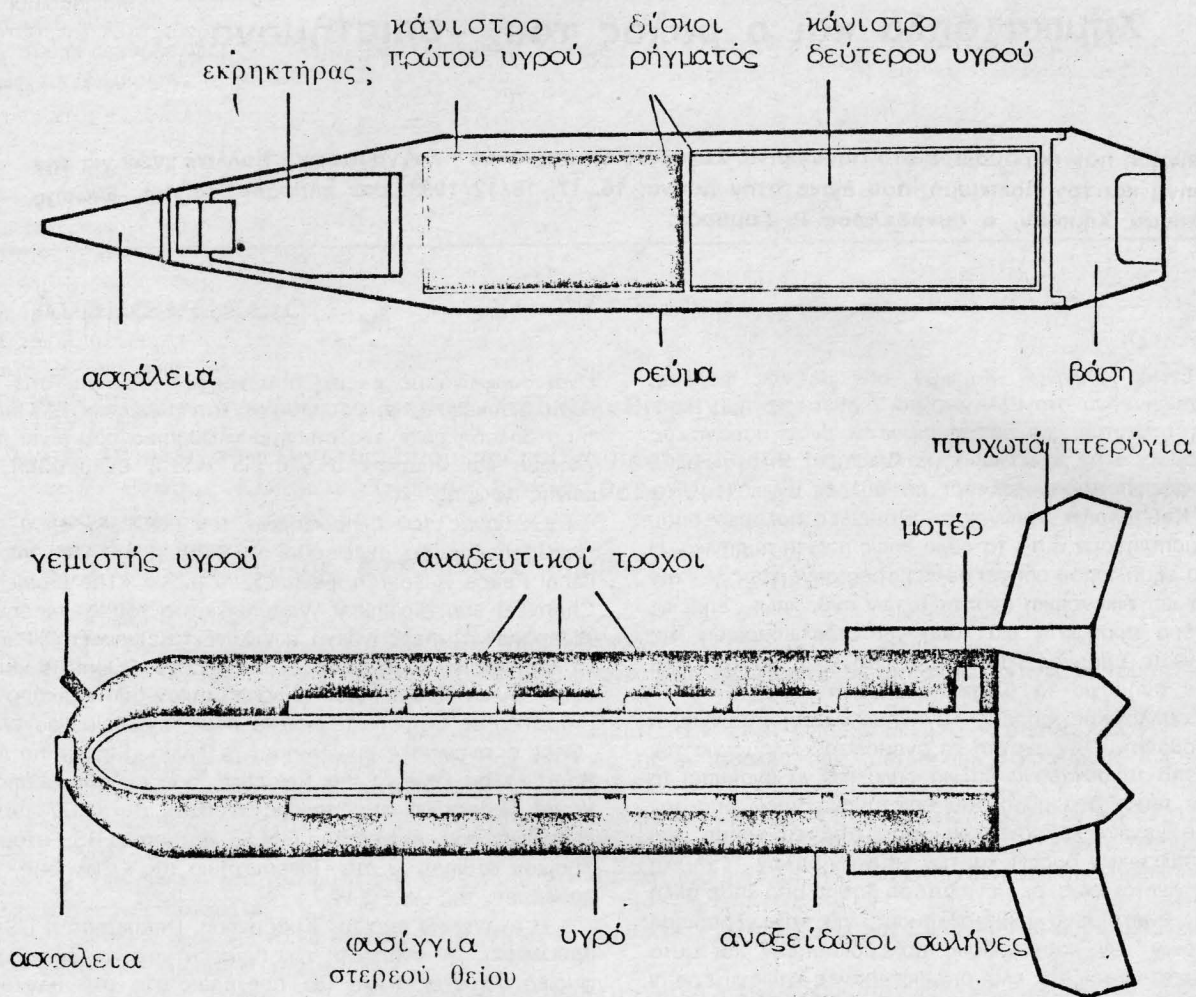
Η αναγγελία από την Κυβέρνηση, Reagan ότι η USA θα προωθήσει την ανάπτυξη των διμερών χημικών όπλων είναι φυσικό να έχει δώσει μια προτεραιότητα στο παγκόσμιο ενδιαφέρον για τα όπλα αυτά. Έτσι υπάρχει η ανάγκη να γίνουν γνωστοί οι κίνδυνοι για την παγκόσμια ειρήνη από τα όπλα αυτά.

Η γνώμη των ειδικών επιστημόνων είναι κατηγορηματική. Τα διμερή χημικά όπλα είναι φοβερά επικίνδυνα και πρέπει να εξετάζονται σε συνδυασμό με τον σχεδιασμό της εγκατάστασης στην Ευρώπη των νέων U.S. Pershing II και Gruise και με την απόφαση της παραγωγής της βόμβας νετρονίου.

Για τους λόγους αυτούς στην εισήγησή μας θα σταθούμε **στα διμερή χημικά όπλα**. Τα όπλα αυτά δεν αποτελούν στην πραγματικότητα ανακάλυψη νέων πολεμικών ουσιών γιατί κυρίως στηρίζονται στις γνωστές οργανοφωσφορικές ουσίες όπως π.χ. είναι η Sarin ή τα αντιδραστήρια V και VX. Εκείνο που χαρακτηρίζει την χρήση των σημερινών χημικών ουσιών είναι οι νέοι τεχνολογικοί τρόποι που χρησιμοποιούνται με τις ουσίες αυτές.

Στα διμερή χημικά όπλα οι πρόδρομες χημικές ενώσεις είναι σταθερές και χαμηλής τοξικότητας και μπορούν να αποθηκευτούν χωριστά ή να μεταφερθούν χωρίς κινδύνους. Με τις πρόδρομες αυτές ουσίες, σαν χωριστά συστατικά, γεμίζονται οι βόμβες που έχουν μια κατάλληλη διάταξη. Αναμιγνύονται πριν να εκραγούν. Σχεδιασμοί για τα διμερή όπλα δίνονται στον Πίνακα που επισυνάπτεται.

Διμερή Χημικά Όπλα

Γύρω από τα προβλήματα της ανάπτυξης των διμερών χημικών όπλων έχουν γίνει εκτεταμένες έρευνες. Σαν επιτυχή αποτελέσματα στην έρευνα θεωρούνται εκείνα που καλύπτουν τα παρακάτω κριτήρια που έχουν αξιολογηθεί από τους στρατιωτικούς:

- 95-100% χημική αντίδραση μετά την ανάμιξη των χημικών αντιδραστηρίων και σε πολύ μικρό χρόνο (5-10 δευτερόλεπτα).
- να μην χρειάζεται (ή τουλάχιστον ελάχιστη) πρόσθετη θέρμανση ή καταλύτης.
- να γίνεται η αντίδραση χωρίς διαλυτικά.
- πολύ λίγα ή καθόλου παραπροϊόντα κατά τη χημική αντίδραση.
- καλή σταθερότητα των διμερών πρόδρομων ουσιών.
- δυνατότητα να χρησιμοποιούνται χωριστά τα διμερή πρόδρομα - συστατικά για άλλους σκοπούς στον καιρό ειρήνης.

Στο διάστημα 1960 μέχρι 1970 αναπτύχθηκαν στην U.S.A. διάφορα διμερή χημικά όπλα σε διάφορους τύπους.

Στην πραγματικότητα στην U.S.A. η ανάπτυξη των χημι-

κών όπλων άρχισε στα 1954 όπου χρησιμοποίησαν το Sarin και το V.X. σε βόμβες του τύπου «Big Eye».

Αργότερα με ερευνητικές προσπάθειες εξελίχθηκε η μορφή των χημικών όπλων και κατάληξε στα **διμερή χημικά όπλα**.

Τον Ιούνιο του 1980 στο Λευκό Οίκο ενέκριναν ένα μεγάλο κονδύλιο για την εγκατάσταση ενός εργοστασίου διμερών χημικών όπλων στο Pine Bluff Arsenal στη Πολιτεία Arkans. Αυτό προκάλεσε βαρεία σύννεφα στον ήδη βαρυσμένο ουρανό γύρω από τις προσπάθειες για πυρηνικό αφοπλισμό.

Εκτός από τα συνηθισμένα προβλήματα γενικής πολιτικής, στον αφοπλισμό για τα χημικά πολεμικά όπλα παρουσιάστηκε ένα πολύ πιο δύσκολο στοιχείο γύρω από αυτά σχετικά με τον ορισμό των χημικών πολεμικών ουσιών. Σαφής ορισμός στα επίσημα έγγραφα αποδείχτηκε πως δεν υπήρχε. Έτσι και η απόφαση για τον ορισμό των χημικών όπλων έγινε ένα εξαιρετικό πολύπλοκο θέμα σε σχέση με τα επίσημα πρωτόκολλα για την απαγόρευση τους.

Το πρωτόκολλο π.χ. της Γενεύης του 1925 αναφέρεται στην απαγόρευση της χρήσης ασφυξιογόνων, δηλητηρίων και άλλων ουσιών με παρόμοια δράση και στις Βακτηριολογικές μεθόδους.

Στο πρωτόκολλο αυτό ο ορισμός των χημικών πολεμικών όπλων αποδείχθηκε ότι δεν είναι επαρκής με τα σημερινά δεδομένα γιατί πρώτα απ' όλα δεν αναφέρεται π.χ. σε ποσότητες ή τοξικότητα των ουσιών.

Σήμερα όπως έγινε φανερό και με τα διμερή χημικά όπλα, το βασικό κριτήριο στα παραπάνω πρωτόκολλα θα έπρεπε να είναι η απαγόρευση της χρήσης και της εφαρμογής όλων των ουσιών που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν σαν χημικές πολεμικές ουσίες, με τον ένα ή άλλο τρόπο και ανεξάρτητα από την τοξικότητά τους.

Το πρόβλημα με τα διμερή χημικά όπλα γίνεται πολύπλοκο αφού τα διμερή συστατικά είναι χαμηλής τοξικότητας και μπορούν να αποθηκευθούν χωρίς εμπόδιο.

Αυτό, έχει ιδιαίτερη σημασία γιατί χημικές ουσίες χωρίς υψηλή τοξικότητα μπορούν να παράγονται ανεμπόδιστα και ν' αποθηκεύονται ή να χρησιμοποιούνται π.χ. σαν εντομοκτόνα σε μεγάλες ποσότητες γιατί δεν υπάρχει απαγόρευση τους. Ωστόσο αυτές οι ουσίες **μπορούν να χρησιμοποιηθούν σαν πρόδρομες ουσίες για φοβερά διμερή χημικά όπλα** όταν αναμιχθούν την τελευταία στιγμή.

Τα πιο δοκιμασμένα όμως χημικά όπλα στις τελευταίες δεκαετίες είναι τα ζιζανιοκτόνα και αποφυλλωτικά, όπλα που στρέφονται όχι ευθέως κατά του ανθρώπου αλλά κατά του οικοσυστήματός του. Πρωτοχρησιμοποιήθηκαν το 1952-3 από τους Βρεττανούς στη Μαλαισία με σκοπό να απαλλαχθούν από την Τροπική βλάστηση που κάλυπτε τις κινήσεις των ανταρτών. Επίσης χρησιμοποιήθηκαν στην Κορέα στην αποστρατικοποιημένη ζώνη.

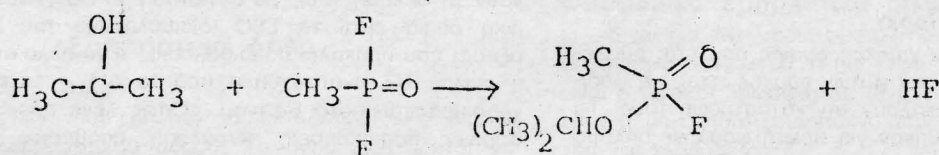
Η μαζικότερη όμως χρήση τους έγινε κυρίως στο Βιετνάμ στην περίοδο 1961-1971 αλλά και στο Λάος και την Καμπότζη κατά τον λεγόμενο Δεύτερο Πόλεμο της Ινδοκίνας.

Περίπου 55.000 τόνοι ζιζανιοκτόνων χρησιμοποιήθηκαν για τον ψεκασμό 30-50 χιλιάδων τετραγωνικών χιλιομέτρων δασών μόνο στο Βιετνάμ. Οι ψεκασμοί αυτοί όχι μόνο αλλοίωσαν τελείως τη χλωρίδα και πανίδα των τροπικών δασών αλλοιώσεις που ακόμη και σήμερα είναι ολοφάνερες αλλά έκαναν και 1,5 εκατομμύριο ανθρώπους να υποφέρουν από τα **δευτερογενή** συμπτώματα όπως τοξικότητα, τερατογένεση, καρκινογόνο δράση ενώ 1600 άτομα πέθαναν λόγω της μεγάλης δόσης που δέχθηκαν. Η ειρωνεία είναι ότι οι επιδράσεις δεν περιορίστηκαν μόνον στους αντάρτες και στον άμαχο πληθυσμό της Ινδοκίνας. Υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις βετεράνων του πολέμου του Βιετνάμ (Αμερικανοί, Αυστραλοί, Νεοζηλανδοί) που υπέστησαν τις ίδιες επιδράσεις. Σε διεθνές συμπόσιο που έγινε από τις 14-19 Ιανουαρίου 1983 στο Βιετνάμ τονίσθηκαν οι επιπτώσεις αυτές τεκμηριωμένες με ντοκουμέντα και στατιστικές που δείχνουν την αύξηση στους ρυθμούς τερατογενέσεων και άλλων παθήσεων.

Με μια διαφορετική εκφραση ο αφοπλισμός για τα χημικά όπλα είναι πολύ δύσκολος γιατί δεν μπορεί να ελεγχθεί.

Όλα τα προβλήματα όπως παρουσιάζονται ανήκουν στην αρμοδιότητα και στην ευθύνη των χημικών επιστημόνων που πρέπει με τη γνώση τους να πληροφορούν έγκαιρα και κατάλληλα εκείνους που καταβάλλουν προσπάθειες για μια ειρηνόφιλη ζωή.

Διμερής σύνθεση του Sarin (GB)

Ισοπροπανόλη + Μεθυλοφωσφονυλοδιφθορίδιο → Sarin (G B)

Παράρτημα

Χημικές πολεμικές ουσίες και χημικά όπλα

Αλγογενείς Ουσίες (Allogenic Agents)

Ερεθιστικές χημικές ουσίες που ο κύριος σκοπός τους είναι η πρόκληση διαφόρων φυσικών πόνων και ψυχολογικών αγχών που οδηγούν το άτομο που εκτίθεται σε τέτοιες ουσίες, να υποφέρει από πανικό και φόβο. Τα αποτελέσματά αυτά πλησιάζουν εκείνα που παράγονται από τις ψυχοχημικές ουσίες.

Αρσενικά (Arsenicals)

Συνοπτικό όνομα για τις πολεμικές χημικές ουσίες που ανήκουν στην ομάδα των οργανοαρσενικών ενώσεων. Οι κύριες αντιπροσωπευτικές ουσίες είναι αυτές που προκαλούν **φτάρνισμα** ο αδαμισίτης, Clark I και II, αυτές που προκαλούν **φλύκταινες** το διμεθυλοαρσενικό οξύ (γνωστό επίσης και σαν κακοδυλικό οξύ που είναι το κύριο συστατικό της βοτανοκτόνου πολεμικής ουσίας Blue που χρησιμοποιήθηκε από τον U.S. - στρατό στην Ινδοκίνα).

Διμερή Όπλα (Binary Weapons)

Πυροβολική οβίδα ή άλλης μορφής πυροδοτικής κεφα-

λής που περιέχει δύο μη τοξικές «πρόδρομες» χημικές ουσίες. Αυτές ανακατεύονται μόνο μετά τη πυροδότηση της πυροδοτικής κεφαλής όπου και γίνεται μια χημική αντίδραση ανάμεσα στα δύο αυτά συστατικά.

Το προϊόν της αντίδρασης είναι μια χημική πολύ τοξική ουσία, μια πολεμική ουσία. Το τοξικό αέριο των νεύρων π.χ. η σαρίνη μπορεί να παρασκευασθεί με τον τρόπο αυτό από δύο πρόδρομες χημικές ουσίες χαμηλής τοξικότητας.

Η χρησιμοποίηση των διμερών όπλων ελατώνει τους κινδύνους τοξικότητας στη διαδικασία της βιομηχανικής παραγωγής τους. Επίσης παρουσιάζει το πλεονέκτημα να δίνεται η δυνατότητα να χρησιμοποιούνται, στην βιομηχανική παραγωγή, χημικές πολεμικές ουσίες που είναι ασταθείς και δεν μπορούν να αποθηκευτούν. Αλλά αυτά τα πλεονεκτήματα κάνουν το πρόβλημα της εξακρίβωσης της μη - παραγωγής τέτοιων χημικών πολεμικών ουσιών πολύπλοκο, επειδή οι χαμηλές τοξικές πρόδρομες ουσίες, που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή τους, μπορούν να είναι κοινά (συνηθισμένα) προϊόντα της χημικής βιομηχανίας με άλλες ειρηνόφιλες βιομηχανικές χρήσεις και να μεγαλώνουν έτσι τον κίνδυνο της αύξησης των διμερών χημικών όπλων. Πιστεύεται ότι ο U.S. - στρατός έχει τέτοια όπλα που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Διοξίνη

Ένα παραπροϊόν βοτανοκτόνου ουσίας φαινοξυκαρβονικό οξύ. Είναι εξαιρετικά τοξικό (με επικίνδυνα αποτελέσματα που έχουν σχέση με το μεταβολισμό και την φλυκταίνωση). Αυτή η χημική ουσία μολύνει έντονα το περιβάλλον που πολύ δύσκολα καθαρίζεται.

Η στρατιωτική της σημασία αποκαλύφθηκε όταν χρησιμοποιήθηκε σαν βοτανοκτόνο από τα U.S. - στρατεύματα στο χημικό πόλεμο στο Βιετνάμ. Σήμερα ανήκει στα πιο ισχυρά συνθετικά δηλητήρια που είναι γνωστά. Κατά τις χημικές εκτιμήσεις η διοξίνη είναι ένα χλωριωμένο παράγωγο, η τετραχλωροβενζοδιοξίνη. Υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις απ' την πείρα της χρήσης του στο Βιετνάμ ότι μπορεί να προκαλέσει επικίνδυνα γενετικά αποτελέσματα στους απογόνους του ανθρώπου που έχει εκτεθεί σ' αυτήν.

Βοτανοκτόνα (Herbicides)

Τα βοτανοκτόνα είναι χημικές ουσίες που είτε εμπλέκονται στον μεταβολισμό των φυτών προκαλώντας μη φυσιολογικά φαινόμενα ή προκαλούν την καταστροφή τους. Τα βοτανοκτόνα χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά σε πόλεμο από την U.S.A. κατά τη διάρκεια του δεύτερου πολέμου της Ινδοκίνας. Αυτά διακρίνονται σε τρεις χημικές κατηγορίες συνταγών. Αυτή που χρησιμοποιείται πλατύτερα είναι μια σύνθεση βουτυλεστέρων του 2,4 - διχλωροφαινοξυξικού οξέως (2,4 - D) και 2,4,5 - τριχλωροφαινοξυξικού οξέως (2,4,5 - T) διαλυμένα σε οργανικό διαλύτη τέτοιο όπως το πετρέλαιο (Agent Orange).

Ερεθιστικές ουσίες (Δακρυγόνα ή δακρυαέρια)

Οι ουσίες αυτές έχουν σκοπό να παράγουν προσωρινά ανικανότητα, προκαλώντας άφθονη ροή από δάκρυα. Σε μεγαλύτερες συγκεντρώσεις παράγουν έντονο ερεθισμό στη μύτη και στο πάνω αναπνευστικό χώρο που έχει σαν επακόλουθο πόνους, στο δέρμα κάψιμο και ακόμα φουσκάλες. Η χλωρακετοφαινόνη (CN) έχει χρησιμοποιηθεί για τη διάλυση πλήθους για πολύ καιρό τώρα. Το χλωροβενζολονιτρίλιο (CS) χρησιμοποιήθηκε σε μεγαλύτερη ένταση από τις U.S. - δυνάμεις στο Βιετνάμ. Η Διβενζοαζεπίνη (CR) έχει χρησιμοποιηθεί από τις Βρετανικές Δυνάμεις για να παράγουν αφρό «φράγματα ταραξίων» στην Βόρεια Ιρλανδία.

Ουσίες αυτού του τύπου ήταν γνωστές στην Γερμανία σαν «Άσπρο φράγμα».

Δηλητήρια του Νευρικού Συστήματος (νευρο - αέρια)

Με τη στενή πολεμική έννοια ο όρος «νευροαέριο» αποδίνεται στις οργανοφωσφορικές χημικές πολεμικές ουσίες που δρουν μπλοκάροντας τα ένζυμα χολινεστεράσες και που έχουν μια εξαιρετικά υψηλή τοξικότητα. Αυτά που αναπτύχθηκαν αρχικά από την Ναζιστική Γερμανία περιλαμβάνουν το Tabun (κυανιούχο αιθυλο N, N - διμεθυλοαφοραμίδιο) το Sarin (ισοπροπυλο μεθυλοαφοσφοφοριδίο) το Soman (1,2,2 - τριμεθυλοπροπυλο μεθυλοαφοσφορο φοριδίο) και τις V - ουσίες και VX. Η τελευταία σχετίζεται με τους ονομαζόμενους Tammelin's s esters που είναι εξαιρετικά τοξικοί οργανοφωσφορικοί χολινεστερές και θειοχολινεστερές που, όταν εισπνέονται ή όταν διαπερνούν το δέρμα δεν παρουσιάζουν εξαιρετικά εμφανή ερεθιστικά αποτελέσματα, αλλά οδηγούν γρήγορα στον θάνατο. Οι ουσίες αυτές είναι οι πιο σπουδαίες σήμερα χημικές πολεμικές ουσίες.

Ωστόσο, πολλά σπουδαία παρασιτοκτόνα είναι οργανοφωσφορικές ενώσεις. Μερικά ενδιάμεσα προϊόντα που χρησιμοποιούνται στην βιομηχανία των παρασιτοκτόνων είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν και στα διμερή όπλα. Με μια πιο πλατιά έννοια, το υδροκυάνιο και οι ομάδες που είναι γνωστές σαν φθοροοξικά καθώς επίσης και διάφορα άλλα δηλητήρια που επιδρούν κυρίως στο νευρικό σύστημα θα μπορούσαν να ταξινομηθούν στην κατηγορία των «νευροαερίων». Τα φθοροοξικά είναι η πιο σπουδαία ομάδα αλειφατικών φθοριο - ανθρακικών ενώσεων. Αυτά αναπτύχθηκαν στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και είναι ισχυρά δηλητήρια και προκαλούν σπασμούς.

Ψυχο - χημικά (Psycho - chemicals)

Οι θανατηφόρες πολεμικές χημικές ουσίες, που επιδρούν πρωταρχικά στις λειτουργίες του εγκεφάλου, λέγονται ψυχο - χημικές. Ο κύριος σκοπός που χρησιμοποιούνται αυτά σαν, χημικές πολεμικές ουσίες είναι να μεταβάλουν την διανοητική κατάσταση των ανθρώπων έτσι που να χάνουν τη θέλησή τους για αντίσταση. Η πιο γνωστή ψυχοχημική ουσία είναι το LSD (διαιθυλαμίδιο του λυσεργικού οξέως) που προκαλεί παραισθήσεις. Ένα άλλο αντιμυωτικό, η ένωση BZ αναπτύχθηκε από το U.S. - στρατό για να χρησιμοποιηθεί στο Βιετνάμ. Όπως λένε προκαλούν προσωρινές παραισθήσεις, παράλυση, υποθερμία, διανοητική καθυστέρηση, ίλιγγους, υπέρταση και νοκοκεφάλους. Στο διάστημα των λίγων ημερών που το σώμα είναι ανίκανο το θύμα χάνει τη βούλησή του ν' αντισταθεί στον εχθρό.

Χημικές ουσίες που επιδρούν στο αναπνευστικό σύστημα

Θανατηφόρες χημικές ουσίες που προκαλούν οίδημα στους πνεύμονες. Η πρώτη σύγχρονη αυτού του είδους χημική ουσία ήταν το χλώριο, που χρησιμοποιήθηκε στα 1915 από τους Γερμανούς στη Γαλλία κατά την διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Μια πιο ισχυρή τέτοια ουσία που χρησιμοποιήθηκε λίγο αργότερα ήταν το φωσγένιο, που παράγεται σε μεγάλη κλίμακα για βιομηχανικούς σκοπούς στη χημική βιομηχανία. Με μια θανατηφόρο δόση δημιουργείται στο σώμα καταστρεπτικό οίδημα που παρεμποδίζει την παροχή οξυγόνου στους πνεύμονες και έτσι γίνεται το σώμα εξαιρετικά αδύνατο και το θύμα αποκτά φοβία και στο τέλος πεθαίνει με ένα φοβερό θάνατο.

Σε ουσίες αυτού του τύπου δόθηκε στη Γερμανία η συνοπτική ονομασία «Πράσινο Σταυρός». Ανάλογες ουσίες

χρησιμοποιήθηκαν από τη Γαλλία («Παλίτης») και από τα Ρώσικα στρατεύματα («χλωροπικρίνη») κατά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ουσίες που προκαλούν Φτάρνισμα (Φταρνιστικές ουσίες)

Χημικές πολεμικές ουσίες βασανιστικές που μπορούν να διεισδύσουν και στις πρώτες μάσκες που χρησιμοποιήθηκαν για τα αέρια. Το όνομά τους φταρνιστικές ουσίες προέρχεται από το γεγονός ότι αυτές προκαλούν μεγάλο ερεθισμό στο πάνω μέρος του αναπνευστικού συστήματος που προκαλεί φτάρνισμα, βήχα, ασφυξία, ναυτία και ένα ανυπόφορο κεφαλόπονο. Αυτές οι ουσίες ανήκουν στην ομάδα των οργανοαρσενικών ενώσεων που χρησιμοποιήθηκαν στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο με το όνομα αδαμίτης (10 - χλωρο - 5, 10 - διυδροφαιναζίνη), Clark I (διφαινυλοχλωροαρσίνη) και Clark II (διφαινυλοκυανοαρσίνη). Αυτές είναι γνωστές στη Γερμανία με το συνοπτικό όνομα «Μπλε Σταυρός».

Φλυκταινικές Ουσίες

Αυτές οι πολεμικές χημικές ουσίες, που σαν κύρια δράση έχουν να προσβάλουν το δέρμα, και να προκαλούν φουσκάλες. Επίσης προκαλούν ζημιές στους πνεύμονες όταν εισπνευσθούν σε μεγάλες σχετικά δόσεις.

Η πρώτη τέτοια ουσία που χρησιμοποιήθηκε στον πόλεμο από τους Γερμανούς στα 1917 προκάλεσε έκπληξη και έγινε γνωστή σαν υπερίτης, αεριομουστάρδα ή «χαμός». Η πιο σπουδαίες ουσίες, υπερίτες έχουν χημικό όνομα: δις (2 χλωροαιθυλο)αμίνη, τρις (2 - χλωροαιθυλο)αμίνη και μεθυλοδις (2 - χλωροαιθυλο)αμίνη. Τα αποτελέσματα τη δράσης τους στο δέρμα είναι κοκκίνισμα, φουσκάλες και σοβαρά γενικά συμπτώματα στο συκώτι, τα νεφρά, στο αίμα και στο νευρικό σύστημα. Θανατηφόρα πνευμονικά οιδήματα, βρογχίτιδα και επίσης βρογχοπνευμονία.

Ο λεβισίτης (2 - χλωροβινυλο - διχλωροαρσίνη) προκαλεί επίσης γενικές μεταβολικές διαταραχές. Οι υπερίτες στην Γερμανία ήταν γνωστοί με το συνοπτικό όνομα «Κίτρινος Σταυρός».

Εμπρηστικά όπλα

Φλογόβολα Όπλα

Μια διάταξη που μπορεί να εκτοξεύσει ένα ρεύμα φλεγόμενο εμπρηστικού υγρού. Το υγρό εκτοπίζεται με πίεση από ένα πιεσμένο αέριο μέσα από μια οπή όπου και αναφλέγεται.

Εμπρηστικές χειροβομβίδες

Αυτές μπορούν να ριχτούν με το χέρι ή με ένα χειροκίνητο ή αυτόματο καθελκυστήρα και συνήθως περιέχουν λευκό φωσφόρο ή θερμίτη.

Μια απλή εμπρηστική χειροβομβίδα είναι γνωστή Molotov Cocktail που γίνεται με μια φιάλη γεμισμένη με βενζίνη που ασφαλιζεται με ένα απλό κάλυμμα. Το κάλυμμα τραβιέται με το χέρι και όταν η φιάλη σπάσει σε σκληρό μέρος η

βενζίνη ελευθερώνεται και καίγεται μονομιάς.

Διάφορα εμπρηστικά όπλα

Η φωτιά έχει χρησιμοποιηθεί σαν πολεμικό όπλο στους αρχαίους χρόνους και οι πυροβόλες βόμβες ή όλμοι ή χειροβομβίδες χρησιμοποιήθηκαν από διάφορους αντιπάλους στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Εμπρηστικά όπλα χρησιμοποιήθηκαν σε έκταση από τους Ιταλούς στην Αιθιοπία στα 1936-39. Χρησιμοποιήθηκαν επίσης σε μεγάλη κλίμακα στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο όπως π.χ. στο Αμβούργο και στο Τόκιο και συνέβαλαν στην καταστροφή της Δρέσδης με περισσότερα από 100.000 θύματα στις τελευταίες μέρες του πολέμου. Τα εμπρηστικά όπλα έχουν αλλάξει μορφές στους διάφορους πολέμους. Ακόμα φαίνεται να έχουν αποκτήσει μια ιδιαίτερη μορφή εφαρμογής τους όταν οι ιμπεριαλιστές τα χρησιμοποιούν για να επιβάλουν την κυριαρχία τους σε ανυπότακτους πληθυσμούς. Χρησιμοποιήθηκαν πολύ πλατιά στην Ινδοκίνα και για να καταστρέψουν τα χωριά και σαν αντιατομικά όπλα ενάντια στους πολίτες και στους στρατούς.

Ναπαλμ

Είναι μια κατηγορία εμπρηστικών όπλων που βασίζονται σε χρήση παχύρευστου υγρού. Σε σύγκριση με τις άλλες εμπρηστικές ουσίες αυτά παρουσιάζουν ένα μακρύτερο χρόνο καύσης (αρκετά λεπτά) με το αποτέλεσμα να μπορούν να κάψουν και άλλα υλικά εκτός από τα εύκαστα σε μεγάλες περιοχές.

Η πιο σύγχρονη μορφή αυτού του όπλου είναι το Ναπαλμ 13 που αναπτύχθηκε στις U.S.A. για να χρησιμοποιηθεί στο Βιετνάμ και που αποτελείται από 50% πολυστυρένιο σαν ύλη ρευστή 25% βενζόλιο και 25% βενζίνη.

Υπάρχει μια μεγάλη ποικιλία ουσιών που μπορούν να προστεθούν στα Ναπαλμ και να παράγουν ειδικά αποτελέσματα όπως πυκνά σύννεφα ή μαύρο καπνό, που ενισχύονται με την προσθήκη ναφθαλίνης.

Τα Ναπαλμ όπλα δεν είναι αυτανάφλεκτα και η ανάφλεξη τους γίνεται με την προσθήκη μιας αυτανάφλεκτικής ουσίας όπως π.χ. είναι ο λευκός φωσφόρος.

Φωσφορικά εμπρηστικά όπλα

Είναι μια κατηγορία ουσιών που είναι δυνατό να καούν αυθόρμητα στον αέρα. Η πιο γνωστή ουσία αυτού του τύπου είναι ο **λευκός φωσφόρος (P₄)**. Όταν αυτά αναφλέγονται στον αέρα σχηματίζουν πυκνό λευκό καπνό από πεντοξειδίου του φωσφόρου.

Επίσης μια άλλη σειρά οργανομεταλλικών ενώσεων όπως η TEA (αργιλικός τριαιθυλεστερας) μπορούν να χρησιμοποιηθούν, καθώς επίσης και μερικά μέταλλα. Σ' αυτή τη τελευταία τάξη υπάγεται το ουράνιο. Έχουν γίνει επίσης έρευνες για να χρησιμοποιηθεί το κοινό ουράνιο από το οποίο έχει απομακρυνθεί το ουράνιο 235. Στην περίπτωση αυτή χρησιμοποιούνται μικρά πλακίδια ουρανού που παρουσιάζουν καλές ιδιότητες διείσδυσης. Όταν χρειάζεται το ουράνιο να διεισδύσει μέσα από μια πλάκα από χάλυβα τότε το ουράνιο χρησιμοποιείται σαν σκόνη.

ΕΛΤΟΝ - ΧΗΜΙΚΑ ΑΕΒΕ

ΓΚΙΩΝΑΣ 8 & ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ Ν. ΣΕΠΟΛΙΑ - Τηλ.: 5751.703-4

ΧΗΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΛΑΔΟΥΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ - ΦΑΡΜΑΚΩΝ - ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ

ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ ΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΙΔΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ, ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΑΣ ΤΕΣΣΕΡΙΣ
ΧΗΜΙΚΟΙ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΣΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ ΠΡΟΘΥΜΑ ΥΠΕΥΘΥΝΑ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΑ

...η επιστημονική λύση
σε κάθε πρόβλημα προστασίας
και χρωματισμού επιφανειών
είναι πάντα

Χρωτέχ

ΧΡΩΜΑΤΑ - ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΑ & ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ

- ★ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
- ★ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
- ★ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
- ★ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ κ.λ.π.

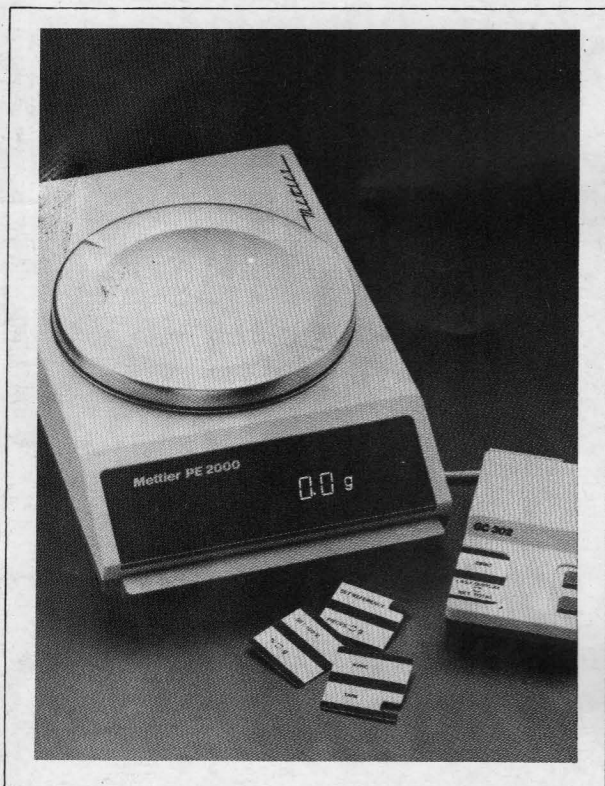
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ & ΒΕΡΝΙΚΙΩΝ
Β. ΝΙΚΟΛΟΓΙΑΝΝΗΣ & Γ. ΤΣΙΜΠΟΥΚΗΣ

ΧΡΩΤΕΧ Α.Ε.

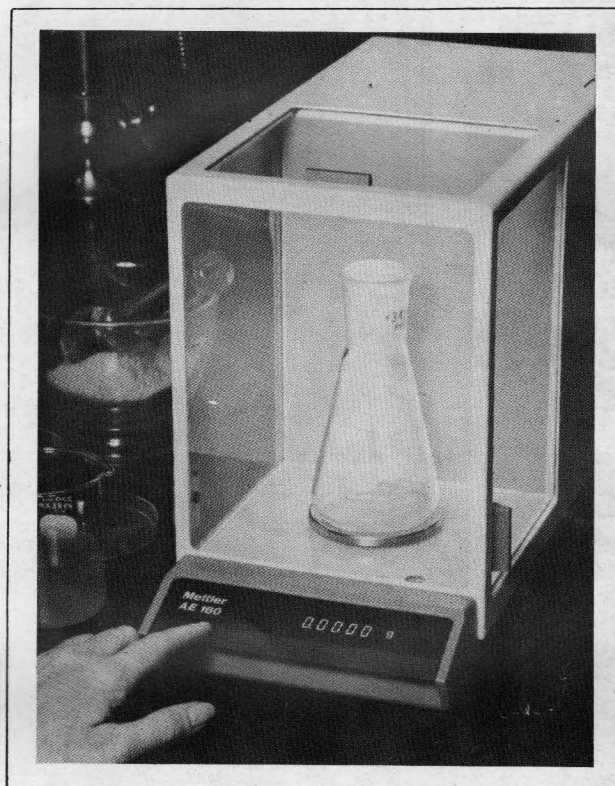
ΜΑΡΝΗ 39, 104 32 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 52.29.901 - 52.33.842

METTLER

Η METTLER ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΥΣ ΖΥΓΟΥΣ ΑΕ 100, ΑΕ 160, ΑΕ 163 ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΕΑ ΣΕΙΡΑ ΖΥΓΩΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΡΕ

Η νέα σειρά **ΡΕ** της **METTLER** αποτελείται από 11 ζυγούς περιοχής ζυγίσεως από 0 - 24 kgf και αναγνωσιμότητας από 0,001 gr έως 1 gr. και καλύπτει όλες τις ανάγκες ζυγίσεων του εργαστηρίου και της παραγωγής από 0,001 gr έως 24 kgf.

Ο ζυγός **ΑΕ 100** έχει ικανότητα έως 109 gr. με 0,0001 gr. ακρίβεια.

Ο ζυγός **ΑΕ 160** έχει ικανότητα ζυγίσεως έως 162 gr. με 0,0001 gr. ακρίβεια.

Ο ζυγός **ΑΕ 163** έχει 2 κλίμακες ζυγίσεως:

α) η πρώτη κλίμακα είναι από 0 έως 31 gr. με 0,00001 gr. ακρίβεια.

β) η δεύτερη κλίμακα είναι από 0 έως 162 gr. με 0,0001 gr. ακρίβεια.

**ΟΙ ΖΥΓΟΙ ΑΥΤΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΜΕ ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ
ΔΥΝΑΝΤΑΙ ΝΑ ΣΥΝΔΕΘΟΥΝ ΜΕ ΚΑΤΑΓΡΑΦΙΚΟ ΚΑΙ ΜΕ COMPUTER.**

**ΜΑΡΙΟΣ Ε. ΔΑΛΕΖΙΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ
ELTRONICS Ε.Π.Ε.**

Αλωπεκής 2 - ΑΘΗΝΑΙ 10675 Τηλ. 7249511- 15 Telex: 21- 6589 DARX GR
Γραφείον ΘΕΣ/ΚΗΣ: Αγ. Μηνά 7
Τηλ.: 031- 517304 & 541787